1883 TIZENHETEDIK ÉVFOLYAM. 44. SZÁM. BUDAPEST, SZERDE. FEBRUÁR 14.

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. HIMZŐ-UTCZA 1. SZ.
KÉZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK.
CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DIJ:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy egész évre 20 frt | Egy negyedévre 5 frt
Egy fél évre 10 frt | Egy hora 1 frt 80 kr.
Külföldre: 3 hóra Németországba 8 frt 30 kr.
Franczia-, Olasz-, Orosz-, Török-, Görög-, Spanyolországokba, Svájcz-, Románia és Szerbiába, valamint amaz országokba, melyek a postaszerződéshez tartoznak, negyedévre 9 frt 20 kr.
Egy szám 6 krajczár.

EGYETÉRTÉS

KIADÓ-HIVATAL:
BUDAPEST, IV. HIMZŐ-UTCZA 1. SZ.
HIRDETÉSEKET ÉS NYILTTÉRBE
VALÓ KÖZLEMÉNYEKET FELVESZ A KIADÓHIVATAL
Hirdetéseket felvesz a külföldön:
Bécsben: OPPELIK A., I. Stubenbastei Nr. 2.
MOSSE RUDOLF, I. Seilerstätte Nr. 2.
HAASENSTEIN és VOGLER, I. Wallfischgasse 10.
DAUBE G. L. es TÁRSA, I. Wollzeile Nr. 12.
STERN MORITZ, I. Wollzeile Nr. 22.
DUKES MIKSA, I. Riemergasse Nr. 12.
HERNDL ALAJOS, I. Wollzeile Nr. 25.
Frankfurtban a/M.: DAUBE G. L. és TÁRSA.
Párisban: R. MOSSE, 40, r. Notre-Dame-d.-Vict.
AGENCE HAVAS (place de la Bourse).

A függetlenségi párt megujulása.

A függetlenségi párt kebelében mély viszály dult. Napok óta tartott már a viszály s a pártot, a szabad és független haza nagy eszméjének letéteményesét már-már kettészakadással fenyegette. Komoly férfiak, kik a nagy czélért szenvedni, türni, küzdeni megtanultak, két táborra oszolva tanácskoztak már mély gonddal, komor aggodalommal a fölött: minő jövő vár az országra, ha legjobb fiai is meghasonlanak; miként győzhet az eszme, ha bajnokai a közös ellenfél helyett egymással küzdenek. A mai nap eltávolitá a szakadást, kiengesztelé a sebzett kedélyeket s megerősité a tünedező egységet és egyetértést. A mai nap az országos függetlenségi párt megujulásának napja.

Régóta s gyakran vádoltatott a függetlenségi párt forradalmi törekvésekkel, politikai és társadalmi zavarok előidézésével. S most, a midőn egy szerencsétlen felekezeti szenvedély zugott el a nemzet feje fölött, most sokak előtt, a párt ellenségei előtt fölmerült a kérdés: vajjon a párt az alkut nem türő szabadelvűségnek, a politikai egyenlőségnek és az alkotmányos tevékenységnek rendithetlen hive-e vagy neve és programmja megengedi, hogy ennek fedezete alatt felekezeti, társadalmi és politikai zavarok idéztethessenek elő.

A párt egy része ujolag kétséget nem türő világossággal akarta a nemzet előtt kifejteni, hogy ő a koronás királylyal egyetértve szigoruan törvényes és alkotmányos uton törekszik a nemzetet szabaddá s államilag függetlenné tenni, belügyeink intézésében pedig az 1848-ban oly dicsően kivivott jogegyenlőségnek marad rendületlen hive; a párt másik része pedig minden ily kijelentést szükségtelennek, tehát fölöslegesnek vélt, miután véleménye szerint a párt hosszu multja, nyilatkozatai, felirati javaslatai tisztán állanak a nemzet előtt s minden kétséget és téves magyarázatot kizárnak. E fölött volt a küzdelem. S mert a küzdő felek közt mindig vannak tulzók is, kik inkább hallgatnak a szenvedély, mintsem a hideg ész szavára, nem maradtak el a gyanusitások sem. Az egyik fél tulzói a másikat programm-feladással, a másik fél tulzói az ellenfelet tán forradalmi hajlamokkal gyanusitá.

A tulzók hóbortjának nem volt igaza. A legjobbak fáradozásait siker koronázta s a mai nap megmutatta, hogy a függetlenségi párt tagjai egyetértenek mind a czélban, mely nem egyéb, mint szabad Magyarország; mind az eszközökben, melyek nem egyebek, mint a törvény, az alkotmányosság s a szabadelvü haladás.

A küzdő felek mindegyike győző s egyike sem legyőzött fél. Csak a rossz akarat lett legyőzve közös erővel, mely már-már bezajongta az országot s programmszegésnek, hitehagyásnak, pártütésnek nehéz vádjával törekedett elboritani azokat, kik a semmiért fel nem áldozható meggyőződésnek nehéz tusái közt megkeresték s megtalálták az utat, melyen haladva a függetlenségi párt egységesebb s egységében erősebb, mint valaha volt.

És ez nagy szó, nagy cselekedet. Mig a kormánypárt lemondott a véleménynek minden szabadságáról s teljesen átengedte magát a kormány rendelkező hatalmának; mig a mérsékelt ellenzék nyüzsgő eszméinek zürzavarában apróságos töredékekre bomlott szét: addig a függetlenségi párt nagy belső küzdelme azt bizonyitja, hogy ezt komoly meggyőződésü férfiak alkotják; a küzdelem után helyreállott benső egysége pedig azt bizonyitja, hogy elvei oly erősek, oly fenségesek s oly szükségesek, hogy ezek előtt minden személyes érdek és érzelem elhallgat és megegyezésre tör.

S ez az eredmény bizonyára nagy vigasztalással tölti el a turini nagy bujdosónak honfiaggodalmakkal telt szivét is. Mert látja, hogy a függetlenségi párt ugyanarra a czélra tör, mely az ő czélja is, csakhogy a nemzet kitartásába s a nemzeti jog és igazság legyőzhetetlenségébe vetett erős hittel a törvényes uton, az alkotmány erejével s a koronás király egyetértésével törekszik, mert akként hiszi azt nagy megrázkódtatások nélkül elérni.

A tizenhét napos viszály nem hagyhatta érintetlenül a nemzet függetlenségre törekvő rétegeit künt a vidéken sem. Erdély, Kecskemét, Nagyvárad s oly sok város és választókerület kezdett már mozdulni és alakulni. Azt bizonyitja ez is, hogy a párt eszméi és törekvései ép oly elevenen lüktetnek a népben, mint itt magában az országgyülési pártban. De most már szünjék meg minden mozgás, simuljon és hallgasson el az elméknek és szenvedélyeknek minden hullámverése s egységnek és egyetértésnek vonzereje ragadja meg a párt vidéki bajnokait és hiveit épugy, mint megragadta annak országos tagjait itt a fővárosban ma. Mindenki érezte, hogy a függetlenségi párt kettészakadásával nagy szerencsétlenség állana be a nemzetre s nagy hanyatlás a politikai és parlamenti viszonyokban. A közügyek iránti felelősségnek sulyos érzete távolitá el s távolitsa el a vidéken is a netalán már feltámadni kezdő viszályt.

Nem volt haszon nélkül való a pártra e benső küzdelem. Nagy tanulságot meritett ebből. Merité azt, hogy a programmnak kétséget kizáró világosságára szükség van, nehogy annak leple alatt szabadságellenes üzelmeket lehessen folytatni s a társadalom belső békéjét megzavarni. És merité azt, hogy a függetlenségi pártnak senki se nagyobb ellensége, mint a ki ahhoz tartozónak vallja magát s mégis nemzetünk sok bajai közt nem talál egyéb teendőt, mint a függetlenségi párt tagjait bántani, gyanusitani, egymás ellen ingerelni. A párt mai megujulása — erős hitünk szerint — e veszélyt is eltávoztatja jövendőre.

A válság vége a függetlenségi körben.

Az országgyülési függetlenségi pártnak ma minden Budapesten időző tagja megjelent a párt körhelyiségében esti 6 órára egybehivott annak értekezleten, melynek czélja a párt kebelében közelebb fölmerült surlódások kiegyenlitése s a fenyegető szakadás megelőzése volt.

Moosáry Lajos megnyitva az értekezést, utal ama differencziákra, melyek a párt belső életét az utóbbi napokban alterálták s melyeket részletezni nem tart szükségesnek. Fölemliti, hogy a kör több tagja a február 4-ki tanácskozás alkalmával egy nyilatkozatnak a pártkör elé terjesztését határozta el, melynek ellenében a kör más tagjai egy másik összejövetelen napirendre térést ajánló inditvány körül sorakozott. A nyilatkozatokat, mivel ugy is nyilvánosság elé kerültek, fölolvasni nem tartja szükségesnek. De tüzetes tárgyalásuk is fölösleges, mert azok mindenike ugy természeténél és tárgyánál, mint formájánál fogva olyan, hogy nem képezheti a kör közös tanácskozásának és megállapodásának tárgyát. Fölhivja ennélfogva az értekezletet oly inditvány tételére, melyben a közös értekezlet megállapodhatnék.

Hegedüs László: Tisztelt értekezlet, tisztelt barátaim! Mielőtt benyujtanám azon határozati javaslatot, azon kéréssel, hogy azt méltóztassatok érvényre emelni, engedjétek meg, hogy néhány szót s ennek folytán majd egy szives kérést intézzek hozzátok, azon reményben, hogy mindnyá unkat a békesség és egyetértés szelleme hatott át. Tudjátok, hogy a mult képviselő-választás pártunknak ismét több jeles és kitünő férfiut adott s ez mindnyájunkat örömmel és reménynyel töltött el. A függetlenségi párt nemcsak számban nevekedett, hanem szellemi erőben is erősödött és izmosodott s ez a pártnak a mint kivül az országban tekintélyt és becsülést, ugy a parlamentben sulyt és erőt adott. — Bármit mondjanak politikai ellenfeleink, bárminként ócsárolják azok, a kik a bekövetkezhető pártszakadás felett már eleve kárörömet éreztek, parlamenti szereplésünket és működésünk sikerét: mi nemes önérzettel mondhatjuk el, mert a tények szólanak mellettünk, hogy ha nagy parlamenti akcziót nem fejthettünk is ki, a mi egy ellenzéki pártnak nem mindenkor áll hatalmában, hiven teljesitettük a feladatot, a mely ránk várakozott és soha nem tévesztettük szemünk elől azon nagy czélt, hogy Magyarország legyen szabad, önálló és független állam, a mely egyszersmind hazánk ugy anyagi, mint szellemi előhaladásának s megszilárdulásának létföltétele. Mi mindnyájan azon országgyülési pártba választattunk be, a mely programmjában az emlitett nagy czélt tüzte ki s ez alapon voltunk egyek s ez egységből meritettünk erőt a munkára, bátorságot a küzdelemre. Tudjuk, hogy vannak az országban választókerületek, melyek függetlenségi, 48-as, közjogi ellenzéki, baloldali nevet viselnek; de ez nem tett különbséget, mert azok, miként az országgyülési függetlenségi párt, a végczélban egyek voltak. S én nem tudom, hogy lett volna oly választókerület, a mely képviselőjétől számon kérte volna, hogy miért lépett be az országgyülési függetlenségi pártba? Valamint itt bent a párt senkit sem vont kérdőre az iránt, miért mondotta választói előtt, hogy Magyarország függetlenségét, önállóságát a personalis unio alapján lehet és kell megvalósitani. Ilyenről senkinek sincs tudomása, mert nem is történt soha. Egyek voltunk a függetlenségi párt programmjának alapján mindannyian s ebben volt a mi erőnk. Nevünk nem uj, azt kilencz év szentesitette meg, a programm sem uj, az szent örökségként szállt reánk. Az 1881. jan. 28-án tartott országos pártértekezlet mind a nevet, mind a programmot ujra megerősitette és fölhatalmazta a függetlenségi párt központi választmányát, hogy ez alapon s ily értelemben vezesse a bekövetkezendő képviselői választást. S ez szerencsés sikerrel végződött a függetlenségi pártra. Azért mi nem láttuk kellőleg indokolva sem azt, hogy a párt nevét megváltoztassa, sem azt, hogy programmját bármiképpen módositsa, sem hogy ujabb pártnyilatkozatot tegyen. Arra kérem azért a t. értekezletnek minden tagját, fogadják az általunk nyujtott békejobbot oly békülékeny érzelemmel, a milyennel mi részünkről a felénk nyujtandót elfogadjuk. Hiszen már csak a beállott pártválság is pártunkat nagy veszélyyel fenyegette; hátha még a pártszakadás átka nyakunkba szakadt volna: bizton mondhatjuk, hogy ez parlamenti működésünket teljesen megszsibbasztotta volna, s a jövendő választásra nézve is kihatással lett volna, s oly kártékonyan, hogy annak következményeit előre ki se számithatnók. Fogadjátok el azért a bizalommal felétek nyujtott békejobbot, hiszen mi soha sem tagadtuk meg, s meg sem tagadhatjuk a szabadelvüség és politikai egyenlőség nagy elveit, készek voltunk s ma is készek vagyunk a közös munkára veletek egyesülni s támogatjuk mindazon törekvéseket, melyek hazánk ugy anyagi, mint szellemi emelkedését előmozdithatják, s megőrizzük azon irányelveket, a melyektől eltérnünk nem lehet, nemcsak azért, hogy politikai ellenfeleink ne mondhassák, hogy pártunk működése csak negáczió és meddő, hanem hogy e pártnak minden tagja ismerje azon elveket, melyeket sem megtagadni, sem megsérteni nem szabad, ugy hogy azt, a ki azokat megtagadja vagy sérti, kénytelen legyen önmagában kimondani maga fölött az itéletet, a nélkül, hogy e párt szavazatára lenne szükség, a mely, a mint a legközelebbi multban válságos volt, ugy jövendőben is az lehetne. Arra is készen vagyunk, hogy ha szükség van rá, a minthogy annak szükségét mi is elismerjük, hogy a pártkör tanácskozásaiban s a párt ügyeinek vezetésében nagyobb rend, szabatosság, egység és szigorubb fegyelem legyen, — e föladatra veletek kezet fogjunk, hogy a mennyire emberileg lehető, egyesek ambiczijának, tulkapásainak gát vessenek, nehogy az a párt parlamenti működését zavarja s a párt kebelében a békességet fenyegesse. — És most engedjétek meg, hogy előterjeszszem határozati javaslatomat, azon reményben, hogy azt az értekezlet egyértelmüleg elfogadja, mint az egyesülésnek biztos zálogát.

A határozati javaslat a következő:

«Mondja ki az értekezlet, hogy szemben a febr. 4-én kelt nyilatkozatot aláirt képviselőtársaink által tett előterjesztésekkel, nevezetesen az általok nyilvánitott azon nézettel, hogy a párt programmját a personalis unió alapján tartják megvalósitandónak, az értekezlet nem látja szükségét annak, hogy ujabb programmszerü nyilatkozatot tegyen, minthogy a függetlenségi párt ugy erre vonatkozólag, valamint a belügyi kérdésekben nézeteinek több izben világosan és határozottan adott kifejezést, tette ezt jelesül az 1881. okt. 12-én az országgyüléshez benyujtott válaszfelirati javaslatának következő szavaiban:

«Tudjuk, hogy ez aspirácziókat, e honfiui törekvéseket némelyek akként igyekeznek feltüntetni, mintha a tényleg fenálló közjogi állapotnak erőszakos felforgatására irányulnának. Engedje meg felséged, hogy ezen feltevések ellen a leghatározottabban tiltakozzunk. Mi a történelmi Magyarország alapján állunk, azon az alapon, melyet felséged elődei is elismertek, eskütvel megerősitettek, törvény által szentesitettek. Ez alapon törekszünk hazánk függetlenségére. Az 1867. XII-ik trvczikk törvény általi eltörlésére. Ez alapon óhajtjuk nemzetünk anyagi és szellemi erejét, hazánk intézményeit, a haladó kor igényeinek s a nemzet geniuszának megfelelőleg fejleszteni, szilárditani. Mindez pedig nem áll ellentétben, sem felséged többi országai, sem felséged uralkodó házának érdekeivel. Ellenkezőleg meg vagyunk győződve, hogy a két egymástól függetlenné vált állam népei sokkal őszintébben füződnének egymáshoz — egyesülve a közös fejedelem szeretetében.»

A mi, különösen az ugynevezett belügyi kérdésekben változatlanul követendő irányt illeti, arra nézve legujabban is nyilatkozott a pártkör a jan. 19. és 21-én hozott s azóta is folytonosan érvényben álló határozataiban.

Egyszersmind elhatározza az értekezlet, hogy egy 5 tagu bizottságot küld ki a végett, hogy a pártügyek vezetésére s a pártfegyelem kezelésére vonatkozó szabályok alkotása iránt mielőbb javaslatot terjesszen elő.

György Elek: Tisztelt értekezlet! Mindnyájan ismerjük azon ügy előzményeit, mely ez alkalommal elintézésre vár. Ismerjük a felmerült aggályokat s a dolgok fejlődésének menetét. Azt hiszem tehát, hogy a béke és egységre való törekvés érdekének és azon lelkes felhivásnak, melyet Hegedüs tisztelt képviselőtársunk intézett mindnyájunkhoz, akkor felelek meg leginkább, ha ki nem terjeszkedem azokra, melyek egy «vagy más rész» magatartásának s az eddigi kijelentéseknek magyarázatát tartalmazzák. (Helyeslés.) Szoritkozom csupán a Hegedüs László t. barátunk által most beadott határozati javaslatra s erre vonatkozólag bátor leszek a szövegre nézve néhány módositást előterjeszteni. Teszem ezt azon barátaim nevében is, kik az ismert nyilatkozatot aláirták. E módositásoknál két szempont vezérelt bennünket. Az egyik az, hogy ne adjon a szerkezet sem okot azon félreértésre, mintha máris szakadás lett volna és külön felek állanának szemben. Hisz nyilatkozatunkat a pártkör elé hoztuk, a pártból eddig ki nem léptünk. Ennélfogva kivánjuk a határozat elejének oly módositását, hogy a kijelentés ne a febr. 4-iki nyilatkozattal *„szemben"*, hanem «arra nézve» történjék.

A másik szempont az, hogy épen, mivel kételyek merültek fel, a határozat a felmerült kérdésekre vonatkozólag világosan és határozottan nyilatkozzék.

Ennélfogva az első pont első bekezdésében, a hol arról van a szó, hogy már a párt nyilatkozott, azon általános kifejezést, hogy ezt a «közjogi» kérdésben is tette, azzal kivánjuk helyettesiteni, hogy az a personális unióra vonatkozzék, azon kifejezéssel «erre vonatkozólag».

Továbbá a határozat második pontjában a helyett, hogy a párt nyilatkozott jan. 19. és 21-iki, «azóta is folytonosan érvényben levő határozataiban,» tétessék, kifejezéseül annak, hogy az érvényes határozat következései is figyelemben tartandók, a következő határozottabb kijelentés: «jan. 19. és 21-én hozott azóta is folytonosan hatályban fennálló s *érvényesitendő* határozataiban.» Ezekhez képest a módositott szöveg következő volna.

Az első pont bekezdésére nézve:

«Mondja ki az értekezlet, hogy a f. é. febr. 4-én kelt nyilatkozatra, nevezetesen az abban nyilvánitott azon nézetre nézve, hogy a párt programmját a personális unió alapján tartják megvalósitandónak, nem látja szükségét annak, hogy ujabb programmszerü nyilatkozatot tegyen, minthogy a függetlenségi párt ugy erre vonatkozólag, valamint a belügyi kérdésekben nézeteinek több izben világosan és határozottan adott kifejezést, tette ezt jelesül» stb.

A második pontra nézve a módositás a következő:

«A mi különösen az ugynevezett belügyi kérdésekben változatlanul követendő irányt illeti, arra nézve legujabban is nyilatkozott a pártkör f. évi jan. 19. és 21-én hozott s azóta is folytonosan hatályban álló *érvényesitendő* határozataiban.»

Tisztelt barátim! Azt hiszem, hogy ezek közt nincs olyan, melyet épen minden félreértés elháritása végett, megnyugvással fogadni ne lehetne.

És midőn azokat elfogadásra ajánlom, kijelentem, és pedig, feljogositva erre, már emlitett barátaim által is, hogy e módositásokkal a benyujtott határozati javaslatot elfogadjuk. (Általános élénk helyeslés.)

Moosáry: Elfogadjuk? (Felkiáltások: El, el! egyhangulag!)

Madarász József azt hiszi, minden elfogadandó, a mi sem az egyik, sem a másik részt nem sérti, s alkalmas arra, hogy a kibékülés teljes és őszinte legyen. A Győry Elek módositványainak azt a részét, mely elvi jelentőségü, elfogadja, — csak arra kéri a febr. 4-iki nyilatkozat pártolóit, hogy a keserüséget okozható személyi természetüeket ejtsék el. Ő többször kivánta, föl is szólalt e tárgyban, hogy legyen a körben tanácskozási szabály, ügyrend, de szava meg nem hallgattatott s a tény az, hogy szabály nincs, tehát az meg sem is sérthetetett. Még egyszer kéri az illetőket, hogy a 2-ik pontban foglalt módositástól álljanak el.

Hoitsy Pál a maga részéről szintén üdvözli azt a békülékeny hangot, melylyel itt találkozik s óhajtja a teljes és őszinte kiegyezést; de a párt sikeres működhetésére okvetetlen szükséges az is, a mi Győry inditványának 2-ik pontjában foglaltatik, azért kéri, fogadja el az értekezlet a Hegedüs László határozati javaslatát a Győry Elek módositásaival.

Szederkényi Nándor fölhozza, hogy a mai értekezletnek épen az volt a czélja, hogy a korábbi keserüségekre fátyolt vessünk s kellemes együttlétet és sikeres működhetést biztositsunk a jövőre. Ne idézzük hát föl ujra a keserüségeket. Az első differencziákra vonatkozó módositokhoz mi hozzá járulunk, ő is kéri, hogy a febr. 4-iki nyilatkozat aláirói is engedjenek a személyiekben. Ő a 2-ik és 3-ik pontot a Hegedüs László szövegezése szerint kéri elfogadtatni.

B. **Prónay Gábor** ugy találja, hogy az okok, melyek köztünk már-már szakadásra vezettek, nem voltak pusztán személyiek. Egy országos pártnak okvetetlenül elvek körül kell sorakozni s azokban megállapodni. Kijelenti, hogy ha az értekezlet a Győry Elek módositását el nem fogadná, ő kénytelen lenne a körből kilépni.

Moosáry Lajos: Engedje meg a t. értekezlet, hogy a tárgyhoz én is hozzászólhassak. Miről van szó voltaképen, midőn oly hévvel látszik a vita megindulni? Egyetlen szónak ismétléséről, valamivel élesebb alakban, de ugyanazon eszmének ismételt kifejezéséről, egy pleonasmusról. És hát akkor, midőn a nagy nehézségeken szerencsésen átestünk, midőn fontos elvi kérdéseket megoldottunk, midőn a főkérdő rendben van: egy csekélység miatt halomba düljön a kibékülés müve? Nem, t. értekezlet! ez lehetetlen. Az nem lehet, hogy ez a párt magát ország-világ előtt ily eljárás által nevetségessé tegye. Ha a febr. 4-iki nyilatkozatot aláirt t. barátink, kik annyi

---

A GÁLYARABOK.

FRANCZIA REGENY.

Irta: PIERRE ZACCONE.

MÁSODIK KÖTET. 29

XIX. (Folytatás.)

Fichet apó.

Tollat fogott s dudolva irta egy lapra a következő szavakat:

«Örsolya asszony, ne aggódjék miattam, elutazom; holnap este hét és nyolcz óra közt itthon leszek.»

Azután fogta botját, kalapját, eloltotta a gyertyát s elment.

Egy óra mulva már az országuton robogott vele tova a postakocsi.

Előzzük meg pár órával.

Este hét óra tájban ért a «láncz» a kis Saint-Armand falvába, a negyedik állomásra. Michelette reggel óta együtt haladt már a gályarabokkal. A felvigyázók, kiknek a Luciennetől kapott kincsből egy-egy ajándékot adott, megengedték neki, hogy Joseph mellett mehessen, kit folyvást vigasztalt, hogy majd megsegiti az isten, ki ismeri ártatlanságát.

— Igen, felelt Joseph, hinni akarok a gondviselésben, az isten jóságában és igazságos voltában. El is tudnám talán felejteni boldogtalanságomat, ha te nem nagyobbitanád a szenvedésemet azzal, hogy szemeim előtt teszed ki magadat a fáradalmaknak, gyötrelmeknek, megaláztatásoknak.

— Édes nekem ez a szenvedés, Joseph, mert vigasztalhatlak. Hogyan viselhetnéd el rettentő sorsodat, ha itt nem volnék? . . Igen, itt van az én helyem melletted. . .

Michelette gondossága odáig is elment, hogy Joseph társát, kivel egy lánczon volt, egy Baudrillart nevü izgága embert, lekenyerezni iparkodott azzal, hogy eltört pipája helyett mást vett neki és dohányt is hozzá. Baudrillart meg is fogadta, hogy mindig hüséges pártfogója lesz Josephnek.

Mikor másnap, a Saint-Armandban töltött éj után tovább indultak, a poros országuton egy postakocsi érte utól őket.

— Ejnye ni! mondá Baudrillart, — ez sokkal kényelmesebben utazik, mint mi.

— Meglehet, mondá egy másik rab, — de egy dologban mégis jobban vagyunk.

— Hogy-hogy?

— Mi nem félünk attól, hogy kirabolnak.

— A rabok általános hahotával fogadták a tréfát.

— Ejh, mondá egy harmadik, — hagyjátok el; nem mind arany, a mi fénylik. Én is utaztam már postakocsin, s ki tudja, hogy az is nem igy fog-e valamikor utazni, gyalogszerrel, lánczra verve . . .

— Nini! kiáltott föl egyszerre Baudrillart, — a kocsi megáll . . . Ejnye, beh ismerős képe van annak az uri embernek! . . . Nézd csak, nézd . . . hihiszen ez nem más, mint Fichet apó, ugy-e Godard! Vajjon mit keres itt?

— Nem tudom, viszonzá a megszólitott, de gyanakszom rá. Az a kis vén ember ugy olvas az ember lelkében, mint az ábécés könyvben.

— No az enyimben nem igen! mondá Baudrillart.

— Kár ugy hireskedni. Téged is csak ugy kivallat az, mint mást.

Fichet apó ezalatt a «láncz» kapitányához közeledett s köszönt neki.

— Kicsoda az ur? kérdé emez, félvállról.

— Hehehe, viszonzá mosolyogva az öreg, nem ismer, kapitány ur? Pedig ebben a diszes társaságban mindenki ismer ám. . .

— Meghiszem azt! szólta el magát Baudrillart.

— Ah! kiáltott föl Fichet apó, hirtelen hátrafordulva s átható, szurós pillantást vetve a gályarabra, — hiszen épen ezt az embert keresem! . . .

—Terringettét, bolondot követtem el, mondá magában Baudrillart; — az öregtől kitelik, hogy ismeri a lanterne-utczai dolgomat . . . akkor pedig kés alá kerül a nyakam! . . . Hogyan bujjak ki alóla?

Mialatt a gályarab igy gondolkozott, Fichet apó valami jelvényt mutatott a kapitánynak, ki rögtön más modort öltött, s kijelenté, hogy akadálytalanul beszélhet akármelyik rabbal.

Fichet apó azonnal Baudrillart felé indult, ki ugy tett, mintha ép ekkor kellene félrefordulnia.

De az öreg raütött a vállára.

— Ejnye, mondá kedélyesen, — hát igy kell fogadni a régi ismerőst?

Baudrillart visszafordult:

— Gyönyörü ismeretség, mondhatom! . . . Legutóbb is bizonyosan az ur csipetett el . . .

— Hej, te mindig szerencsés képé voltál! . . . No de nem erről van szó. Hiszen tudhatod, hogy tőviről hegyire ismerem a legutolsó csinyedet, és ez — köztünk legyen mondva — egy kicsit mégis több volt a soknál.

Persze, hogy Fichet apó semmit sem tudott; hanem ez volt szokásos vallatási módja, tudván, hogy az ilyen megrögzött gonosztevőknek mindig van az ismert bünténven kivül valami ismeretlen, titkos bünük is, a miért az igazságszolgáltatással még nem számoltak.

Ez a módszer most is hatott, mert Baudrillart egyszerre zavarba jött.

— Tudod, hogy mit akarok mondani, ugy-e? tevé hozzá Fichet apó, szürke szemeit a gonosztevőre szögezve.

— Én? dadogá emez, — nem tudom, miről van szó.

— Hallod-e, folytatá Fichet apó, — az imént mondtam, hogy szerencsés ficzkó vagy, s ez most is bebizonyult. Nagy bajba keverhetlek, s el vagyok határozva, hogy megmentelek . . .

Baudrillart nem szólt. Csak várta, hogy mit fog mondani az öreg.

— Ismered Blondelt . . . mondá emez.

— Hogy ne ismerném? . . . Hiszen együtt voltam vele Toulonban.

— Nemrég szökött meg, ugy-e?

— Az? Akkor szökik meg, a mikor akar.

— De el lehet csipni . . .

— Nem könnyen.

— Tudod, hogy Párisban van?

— Láttam.

— Hol?

— Ez már olyan kérdés, a mire . . .

— Jobban szeretnéd, ha másról beszélnénk?

— Dehogy!

— Akkor hát beszélj.

— Nohát van egy hely, a hova járni szokott.

— Hol?

— A Barrière-du Troneon.

— Lebuteuxhöz!

— Oda. Köztünk legyen mondva, ez a Lebuteux érdemelné még legjobban, hogy visszakerüljön a gályára.

— Abban járok . . . Van egy pár dolga rovásom. Ne félj, nemsokára köztetek lesz. De ez nem elég.

— Mit mondjak még?

— Valami ismertető jelt.

— Könnyü ráismerni. Forradás van a jobb keze fején . . . Különben Blondelnek nem szokása a tagadás . . .

— Különben is láttam már egyszer; találjam meg csak: engem meg nem csal.

— No azért csak jó lesz vigyázni, annyit mondok. Én ismerem Blondelt.

— Köszönöm. Jó egészséget! Majd figyelmébe ajánllak a kapitánynak, hogy jól bánjék veled.

— Meglássuk . . .

Fichet apó ezután odament a kapitányhoz, beszélt vele egy két szót, visszaült a kocsiba és elhajtatott.

Esti kilencz órára hazaért Párisba.

Teritett asztal, kész vacsora várta.

— Most már, mondá magában, mialatt leült — Blondel nem fog kisiklani a kezem közül.

Jóizüen vacsorált meg és élvezettel szürcsölte a zamatos vougeoti bort, mely előtte állott, midőn egyszerre megszólalt a csengettyü.

— Ejnye, ki jöhet ilyenkor? mondá Orsolya asszony.

— Nagyon könnyen meg lehet tudni, viszonzá Fichet apó, menjen ki és kérdezze meg tőle.

Orsolya asszony gyergyát fogott, kiment a külső ajtóhoz s a reteszt félretolva, kinézett a lyukon.

— Ki az, kérdé erős hangon.

— Egy szegény fodrász a Sainte-Catherine utczából, felelt a künn álló ember, feltünően délvidékies kiejtéssel. Fontos felvilágositást akarok adni Fichet urnak.

— Lássuk a képedet, fiam, szólalt meg az Orsolya asszony háta mögött Fichet apó, ki szintén kijött.

Megnézvén a fodrászt, az öreg ur ugy gondolkozott, hogy bizvást bebocsáthatja.

Ajtót nyitottak hát neki s a fodrász belépett.

Furcsa példánya volt a fajtájának; világos szürke nadrágot, érczgombos, nagygalléru, fecskefarku kék kabátot viselt, tele olaj- és pomádé foltokkal; bozontos, sürü haja volt, teleitatva kenőcscsel, mely szinte kiállhatatlan szagot terjesztett el a szobában, a mint belépett. Arczán a zavartalan hányaveti ség látszott, mely a gascognei embert s kivált a gascognei borbélyt jellemzi.

— Mi a neve? kérdé Fichet apó, miután jól végig nézett emberén.

A fodrász elég kellemes hangon kezdett el dudolni.

Nevem Lindor, és nem utolsó
A származásom . . .

azaz, hogy Barigoul a nevem, magam pedig egyszerü fodrász vagyok.

— És hozzá jókedvü, nótás legény, mondá Fichet apó.

— Mulattatni kell a pácziense t . . . Borotválás közben szoktam meg.

— Nos, Barigoul mester, üljön le, igyék egy pohár bort, s adja elő a dolgát.

— Szivesen, felelt a borbély, Fichet apóval szemközt helyet foglalva.

Olvasóink talán ki is találták már, hogy ez a gascognei borbély senki más nem volt, mint Blondel.

XX.

A borbély.

De mielőtt tovább mennénk, tudjuk meg előbb, hogy mily körülmények birták rá Blondelt e veszedelmes látogatásra, holott épen Fichet apót keltett volna minden áron kerülnie.

Ugyanez este, valamivel előbb, semmint Fichet apó visszaérkezett Párisba, Blondel a *Petit Pot* csapszékbe fordult be.

— Nos? szólt halk hangon Gorgon anyóhoz, — itt vannak?

— Még nem jöttek, felelt emez.

— A 10-est rendelték meg ugye?

— Azt.

— S a 11-es üres?

— Neked igen, te haszontalan, felelt a «szilfid», ki az emlékezetes verekedés óta kiválóan rokonszenvezett Blondellel.

— Hiszen az valamelyik csaposlegénynek a szobája.

— Igaz, de azt mondtam neki, hogy ma szükségem van a szobára, háljon másutt.

— Jól van, bezárkózom. Már kilencz óra — mindjárt itt lesznek.

— Kerülő meg a házat s menj be hátulról, senki sem fog látni.

Blondel kiment s nehány másodpercz mulva már be volt zárkózva a 11. számu szobában.

Alig volt itt tiz perczig, midőn nyilni hallotta a szomszéd szoba ajtaját s a vékony közfalon át két hangot hallott, melyet azonnal a Mac-Bellének és a Cramponénak ismert föl.

Kilencz óra! mondá a skót, teletöltve a poharakat, a miket pinczér hozott. — Hogy van az, hogy Lebuteux még nincs itt?

— Bizonyosan dolga volt a feleségével

E pillanatban kopogtattak az ajtón.

— Itt van már, mondá Crampon.

Blondel most a Lebuteux hangját hallotta:

— Ejnye, mind eliszszátok az ember elől a bort?

— Ne félj, felelt a skót, — több is van még ott, a hol ez volt.

(Folytatása következik.)

helyes belátást és igazi jóakaratot tanusitottak a béke művének létrehozásánál, abban találják megnyugvásukat, hogy az az egy szó belemenjen a szerkezetbe, tegyük meg az ők kedvükért és az előttünk álló nagy feladat szerencsés megoldhatásáért. A mi feladatunk azt megtenni, a kik itt többségben vagyunk. Én a magam részéről szivesen hozzájárulok s felkérem azon t. barátimat, kikkel egy hajóban eveztem e lefolyt krizis alatt: teljesitsük tisztelt barátink ohajtását. (Élénk helyeslés, éljenzés, felkiáltások: fogadjuk el!) E szerint kijelentem, hogy az értekezlet a Hegedüs László által előterjesztett határozati javaslatot a Győry Elek által tett módositásokkal együtt elfogadja, (Élénk, hosszan tartó tetszésnyilvánitások.)

Az általános helyesléssel fogadott elnöki enunczjáczió után **Mocsáry Lajos** az értekezletet a következő szavakkal rekeszti be:

És most lelkem mélyéből kivánok szerencsét a pártnak a válság szerencsés befejezéséhez. Nagy dolog ez t. értekezlet, mert tanuságot tesz róla, mily erőnek kell rejleni elveiben s azokhoz való ragaszkodásában, hogy képes volt a párt kiállani egy ily veszedelmes válságnak tüzpróbáját. Nem kivánom ezt bővebben fejtegetni most, midőn a megelégedés, az öröm érzetével van eltelve mindnyájunknak kebele. De egyet legyen szabad mégis most már megmondanom. Én t. értekezlet! borzadtam attól a gondolattól, hogy elnöki tisztemnél fogva majd nekem kell tán a függetlenségi párt ravatalára tenni a pártnak megforditott czimerét, mert erről volt szó tisztelt barátim! és nem kevesebbről. Annál boldogabbnak érzem magamat most, hogy egy oly végzést mondhattam ki, a mely, reménylem, egy uj aerát fog megnyitni, melyben most már megedzve erőben és önbizalomban még fényesebben és több sikerrel fog pártunk működhetni nagy feladatának megoldására. Engedje a magyarok istene, hogy ugy legyen! (Élénk, hosszan tartó éljenzés.)

A kör tagjai ezután «Éljen az elnök!» »Éljen a függetlenségi párt!» kiáltások közt szétoszlottak.

Az ezredéves ünnepély.

Az akadémiának tegnap tartott gyülése sajátságos két kérdést vetett felszinre, melyeknek egyike a magyar társadalomra, másika pedig a magyar tudományos akadémiára vet világot.

A közoktatási miniszter az akadémiához fordult, adna felvilágositást az iránt, hogy a honfoglalás, ezen hazába való benyomulása és itt való megtelepülése mely évre esik, mert ettől függ, hogy az ezredik esztendőre tervezett emlékünnepély mikor legyen megtartható. S az akadémia felelt akként, hogy ezt az időpontot kellőleg meghatározni nem tudja. Az összes, a mit az akadémia tudósai e tekintetben mondhatnak annyi, hogy a Kr. utáni 888-ik esztendő előtt őseink még nem jöttek volt által a Kárpátokon, s hogy a 900-ik esztendőben már itt laktanak. De hogy a betelepülés ezen tizenkét esztendőre terjedő időköz alatt mikor történt, azt az akadémia tudós történetbuvárai meghatározni képtelenek.

Ez a tény a maga rideg meztelenségében mutatja, mily keveset törődik nemzetünk, s mily keveset törődött a multban is történeti emlékeivel. Abban a korban, a midőn a kérdés igen könnyen lett volna eldönthető, a mikor voltak még biztos hagyományok, oklevelek és emlékek, melyek az esztendő pontos meghatározására vezethettek, sem királyaink, sem történészeink nem forditottak reá semmi gondot. A kereszténység papjai, a klastromok lakói, a kik az első századokban talán szántszándékkal is rajta voltak, hogy a régi pogány korszaknak lehetőleg minden emléke elveszszen s a keresztény szellem minél erősebbé legyen s a kik majdnem kizárólagos művelői voltak akkortájt a történetirásnak, nem tartották érdekükben álló dolognak, belemélyedni a kérdés tanulmányozásába. A későbbi kor pedig nyomukon haladt, s nem fejlődött ki bennök az érzék ilyen történeti kincsek méltánylása iránt. A nemzetben mesterséges uton is ki lett fejlesztve az az irány, mely az ősökkel, azok nagy tetteivel s emlékezetükkel nem törődik sokat. S ez az irány bizonyos tekintetben meg van ma is. Meg van minden nagy hátrányaival, lelkesedésre való teljes képtelenségével, a nagy tettek iránti csodálat hiányával, s a nemzet köztudatában való megörökités iránti teljes közönyével. Pedig ezek nélkül nagy tettekre a nemzet nem mondjuk, hogy teljesen képtelen, hanem fiai legalább is kevesebb ösztönt éreznek, mint ott, a hol ez meg van. Ily nemzet fiai között nem találkozhatik Themistokles, kit nemes tettekre hevit az emlékoszlop, melyet Miltiades emlékére emeltenek.

Semmi sem mutatja annyira érzéketlenségünket, sőt hálátlanságunkat azok iránt, a kik a nemzetet maguk iránt lekötelezték, mint épen az, hogy egész a legutolsó korig még csak nyilvános szobraink sem voltak sehol, nagy férfiaink emlékének megörökitésére. Csak a legujabb időben kezdtünk emelni ilyeneket. Az előbbi korból egy honfoglaló Árpád vagy egy az országot sok időre, mondjuk örökre megalapitó Szt-István alakja is csak a mythosz ködén keresztül tünik elénk, a nélkül, hogy kivehetnénk tisztára vonásaikat s ismerhetnénk tetteiket, melyeknek csak hatásait érezzük. Talán épen ennek a körülménynek kell azt is bizonyos részben tulajdonitanunk, hogy a nemzet fiai oly nagyon is engedik magukat vezéreltetni magokat önös érdekeik által s kicsiny azon jeleseink száma, a kik a közügyek intézésében tisztán a közérdekek szempontjából indulnak ki, s készek feláldozni mindent, vagyonukat, életüket, csakhogy a hazának tegyenek szolgálatot.

De az akadémiának ezen tegnap hozott itélete magára az akadémiára is igen sajátos fényt derit. Régen tudjuk, régen hirdetjük is, hogy ez az egész akadémia nem felel meg kellőkép annak a nagy feladatnak, melyre alapitva van, nem teljesiti a várakozásokat, melyek hozzá vannak kötve, nem bir a közönséggel szemben sem azzal a tekintélylyel, a melylyel más országok hasonló intézetei, s nem tesz a hazai tudományok fejlesztésére nézve annyit, a menynyit joggal elvárva tőle az ország s a nemzet. Most még jobban bebizonyodva látjuk ezt a tényt.

Az akadémia tekintélyének hiánya részben abból származik, hogy az aktuális jellegü kérdésekbe beleavatkozni, hiányzott benne eddig is az erő érzete. A mig azt látjuk, hogy p. o. Franczia- vagy Angolországban, minden fölmerülő tudományos kérdés az akadémiát foglalkoztatja első sorban, addig ez ilyenekbe ritkán vegyül. A franczia hires orvos ott adja elő tapasztalatait, uj észrevételeit. Az angol fölfedező az akadémia elé járul, s ott tárja fel a természet eddig ismeretlen titkait. S az akadémia kimondja fölöttük itéletét, tovább fejleszti a kérdéseket, iniciál a tovább haladásban, kifürkészi és kifürkészteti a részleteket, s alkotásaiban előre viszi a tudományt. Mind ilyenekbe a magyar tudományos akadémia fogni sem mer. Tart unalmas felolvasásokat, melyek nem érdekelnek senkit, s melyek mintha számitással volnának ugy választva, hogy mentől kevesebb hallgatójuk legyen. A közönség érdekeivel, s közhasznu kérdésekkel nem törődik senki. Még csak egy becsületes grammatikát sem tudnak szerkeszteni. S a magyar nyelvnek nincs egy megfelelő nyelvtani kézikönyve, mely a helyesirást szabályozná legalább, az akadémiának oly hosszu fennállása után. Ott is, a hol belévegyül kivételképen az aktuális kérdésekbe, bár tenné. Magyar tempó szerint legföljebb politizál, s drága pénzen szubvenczionált Budapesti Szemléjében azt tüzi ki feladatául, hogy Kossuth halántékáról tépje le a babért.

Most egyszer fordultak hozzá jó tanácsért s alapos véleményért. S most egyszer is avval kénytelen válaszolni, hogy a kérdésre nincs felelete, nem tudja azt megoldani. Minden osztályai közül bizonynyal a történeti még legderekabb. Sok adatot gyüjtött együvé legalább a jövő kor számára, hogy az dolgozza fel. S ez a történeti osztály sem bir megmérkőzni a feladattal, mely reá vár.

Budapest, febr. 13.

Az országgyülési függetlenségi kör február hó 14-én, szerdán d. u. 6 órakor értekezletet tart. Tárgy: Megyék háztartása.

A mérsékelt ellenzék f. hó 14-én, szerdán d. u. ½6 órakor értekezletet tart.

Az *országgyülési szabadelvü párt* mai értekezletét *Vizsolyi* elnök megnyitván, Kemény Gábor b. közlekedésügyi miniszter előterjeszti ama válaszok tartalmát, melyek közül az egyiket Zámory Kálmánnak a Dunaszabályozási kormánybiztos kinevezése iránt, a másikat pedig Móritz Pálnak a beszterce-brezovai és piski-vajdahunyadi helyi érdekü vasutak ügyében tett interpellácziójára adni szándékozik. Az értekezlet e válaszokat tudomásul vette. Ezután a megyék háztartásáról szóló törvényjavaslat vétetvén fel, átalánosságban hozzászólottak: Tibád Antal előadó, ki terjedelmesen indokolta a javaslatot, Baross Gábor, Kemény Géza b., Körösy Sándor, Móricz Pál, Horváth Gyula, Lázár Lajos, György Endre, Gáll József és Tisza Kálmán miniszterelnök, kinek többszöri felszólalása után a törvényjavaslat átalánosságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadtatott. A részletes tárgyalás a holnap délután 6 órakor tartandó értekezletre tüzetett ki.

A képviselőház igazságügyi bizottsága ma délután 5 órakor *Apáthy* István elnöklete alatt tartott ülésében — melyen a kormány részéről *Pauler* Tivadar igazságügyminiszter volt jelen — folytatólag tárgyalta a törvénykezési szünidőről szóló törvényjavaslatot. *Előadó* és *Teleszky* István a bizottság legutóbbi ülésében hozott határozathoz képest bemutatták a 3. §-nak általuk szerkesztett szövegezését, mely szerint megjelölendők volnának külön-külön azon ügyek, melyek a szünidő alatt ugy az alsóbb mint a felső biróságoknál elintézendők. Miután a bizottság, egyszeri hallásra a bemutatott javaslatok felett nem határozhatott, azoknak többszörösitését és a pénteki ülésen leendő érdemleges tárgyalását határozta el. Ezzel az ülés véget ért.

A képviselőház közgazdasági bizottsága ma d. e. 11 órakor *Falk* Miksa elnöklete alatt tartott ülésében 1. A társas-kocsi üzlet Budapesten való gyakorlásáról és 2. A filloksera vastatrix terjedése ellen teendő óvintézkedésekről szóló törvényjavaslatokat tárgyalta s mindkét törvényjavaslatot ugy általánosságban, mint részleteiben csekély módositásokkal elfogadta. A kormány részéről az ülésen Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszter és Matlekovics Sándor államtitkár volt jelen. — Falk Miksa hosszas betegség után ma elnökölt először a bizottság ülésén.

A képviselőház zárszámadási bizottsága ma d.e. 11 órakor *Prileszky* Tádé elnöklete alatt ülést tartott. A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesitése után Krisztinkovich Ede a pénzügyminiszteri tárcza számadásáról tesz kimeritő jelentést. A pót- és rendkivüli hitelek utólagos engedélyezése iránt élénk eszmecsere támadt. Krisztinkovich felmentvényt hoz javaslatba, de hangsulyozza, hogy oly tulkiadásoknál, melyekre pót- és rendkivüli hitel megszerezhető lett volna, elvárná, hogy a miniszter a háztól kérje a felmentést. Az ezen nyilatkozatra vonatkozó élénk eszmecsere által, mely szerint az, hogy a miniszter a zárszámadásban, tehát közvetve kéri a háztól a felmentést, mely czélszerübb, mintha közvetlenül kérné, mert a zárszámadásban még a számvevőszék is megbirálja azt: Krisztinkovich aggályait eloszlatva látván, az állami számvevőszék jelentésének tudomásul vétele a háznak egyhangulag fog ajánltatni. Ezzel az ülés véget ért. Közelebbi ülés holnap d. e. 11 órakor lesz.

A vallás- és közoktatásügyi minisztérium uj szervezete.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium ujjászervezése tárgyában *Trefort* Ágoston miniszter 1895. eln. szám alatt a következő rendeletet adta ki: A homogen természetü tárgyak egy-egy kézben való csoportositása czéljából s a végett, hogy az egyes szakosztályvezetőknél sokszorosan mutatkozott munkatorlódás megszünjék s végül azon czélzattal, hogy a folyton nagyobb tért foglaló s folytonos fejlesztést igénylő iparoktatási, iparmüvészeti és technologiai ügyek vezetésére egy külön szakosztály állittassék fel: ezen miniszterium kebelében a következő szervezeti uj beosztást láttam az 1883. évi január hó 1-től kezdve életbe léptetendőnek, u. m.:

I. A miniszterium mindenik osztályában nagy tért elfoglaló állami épitkezési ügyeknek, a kivitel stádiumában, államtitkár ur fővezetése alá rendelése szükségesnek látszik oly módon, hogy — az épitkezés szükségességének az épitési programm megállapitásának, a tervek és költségvetések elkészitésének föladata továbbra is az illető osztály ügykörében maradván, azontul —

1. a müszaki (most IX. ezentul XI.) osztály javaslatainak felülvizsgálata;

2. a központi épitési bizottság elnöklete továbbra is;

3. az esetleg külön épitési bizottságok előterjesztései;

4. az épitkezések kivitele, — árlejtések, vállalkozókkal kötendő szerződések, a megállapitott terveken netalán történendő változtatások, elő nem irányzott több költségek engedélyezése, kereseti kimutatások elintézése, szóval a tényleg megkezdett épitkezések keresztülvitele — államtitkár ur kezeiben összpontosittassanak, (fentartván természetesen legfőbb elhatározási s rendelkezési jogom.)

A központi épitési bizottságba, az egyes szakosztályvezetők idejének kimélése szempontjából, minden ügyre nézve ezentul ne valamennyi szakreferens, hanem csak

a) az illető épitési tárgy referense,

b) az épitész,

c) a számvevőségi igazgató és

d) fontosabb ügyekben még egy vagy több referens (sorban vagy államtitkár ur belátása szerint) és esetleg a közalapitványi királyi ügyigazgatóság képviselője hivassék meg.

II. Az ipari szakoktatás s ezt képviselő intézetek (pesti középipariskola, kassai gépésziskola, faragászat stb.) a technologiai és iparmüvészeti muzeum ügyeire egy külön szakosztály (a IX., minélfogva az épitészeti szakosztály XI. lesz) állittatik fel a folyó ügyekben kinyomozási joggal Szalay Imre osztálytanácsos vezetése alatt. A felsőbb nép- és elemi iskolákkal szorosan kapcsolatos s ezektől elválaszthatlan iparos tanfolyamok ugy mint eddig a keb. II. ügyosztály ügykörébe meghagyatván. A budapesti középipartanoda s a kassai gépésztanoda fontosabb ügyeit a folyó tanév végeig *Gönczy* min. tanácsos vizsgálja fölül.

III. A néptanitók nyugdijügyeinek kezelése minden idetartozó beadványok és intézkedésekkel Gömöry Oszkár keb. osztálytanácsosra bizatik, a fontosabb szervezeti ügyek Gönczy min. tanácsos alá tartozván, fentartván magamnak minden elvi fontosságu szervezeti, személyzeti s kegyelmi ügyekben ugy mint az eddig volt, a végelhatározást.

A nyugdijintézetre nézve fennálló kebelbeli bizottság jövőre is érintetlen marad s annak elnökségét az eddigi mód szerint továbbra is Gönczy Pál miniszteri tanácsos viszi.

IV. Az egyes szakosztályokban az ügyeknek a szakosztályvezetőné! összetorlódása elkerülése végett alosztályok alakittatnak, melyek az osztálylyal oly összeköttetésben lesznek, mint ez jelenleg is van a III. osztályban, hol az orvosi és természettudományi ügyek Markusovszky oszt. tanácsos alatt állanak.

Az alosztályok következők lennének:

1. Az I. ügyosztály érintetlen marad.

2. A II. ügyosztályból kivétetvén az iparoktatási intézetek ügyei és az épitkezések kiviteli ügyei, a többiek u. m.:

a) a szervezeti ügyek a népoktatás egész körében — mind uj intézetek felállitására, mind a tanrendszerre vonatkozólag, ugyszintén a kinevezések, a tanügyi statisztika és a közoktatás állapotáról szóló jelentés sajtó alá rendezése, végül a néptanitói nyugdijügyek az osztályfőnök Gönczy min. tanácsos,

b) az elemi, a felsőbb és polgári nép- és felsőbb leányiskolák és képezdék administráczionális ügyei Buzogány osztálytanácsos vezetése alá adatnak, ki e mellett felügyelő min. biztosa marad a vakok országos intézetének,

c) a néptanitói nyugdijügyek Gömöry oszt. tanácsosra bizvák, ki a nekem fentartott ügyeken kivül Gönczy min. tanácsosnak van alárendelve.

3. A III. ügyosztály kebelében

a) a tud. egyetemek, (az orvos- és természettudományi ügyek és gyógyszerész tanfolyamok kivételével), magy. tud. akademia, közp. meteor intézet, külföldi stipendiumok, a jogi és bölcsészeti tudorsági s szervezeti ügyek, államvizsgálati ügyek, tanári kinevezések tovább is *Szász* m. tanácsos közvetlen vezetése alatt,

b) a két egyetem orvos és természettudományi ügyei s gyógyszerész tanfolyamai, valamint a bába iskolák ügyei mint eddig, dr. *Markusovszky* oszt. tanácsos vezetése alatt maradnak;

c) a müegyetem és reáliskolák ügyei *Leővey* titkárra bizatnak; a fontosabb (elvi és szervezési) ügyek Szász m. tanácsos (illetőleg felsőbb fokon, saját magam) helybenhagyásának s kiadványozásának tartatván fenn.

A többiben a keb. III. ügyosztály szervezete változatlan marad.

4. A IV. ügyosztály ügyköre változatlan marad.

5. Az V. és VI. ügyosztály teendői, az épitkezési ügyek államtitkár ur vezetése alá kerülvén, változást annyiban szenvednek, a mennyiben *Gömöry* oszt. tanácsos a keb. II. ügyosztály hatáskörébe tartozó néptanitói nyugdijügyeket is átveszi, ugy hogy e mellett még mindkét felekezetü protestáns és az izr. egyházak ügyei az ő, a gör. kel. és az épitkezési ügyek pedig a folyó ügyek kiadmányozási joga mellett *Szüry* Dénes keb. titkár kezében összpontosulnak olyképen, hogy a keb. V. ügyosztály a gör. kel. egyházi és az épitkezési ügyekkel csupán az államtitkár ur, a VI. ügyosztály pedig a mindkét felekezetü protestáns és az izr. egyházi ügyekkel az államtitkár ur; a néptanitói nyugdijalap ügyei pedig *Gönczy* min. tanácsos felülvizsgálata alá tartoznak.

6. A VII. osztály ügyköréből a technológiai és iparművészeti muzeum ügyei kivétetvén két alosztály szerveztetik és pedig:

a) *Apt* Kamil oszt. tanácsos vezetése alatt a templomépitési — a humanitarius intézetek (siketnémák, vakok), a Halli alapitvány és a művészeti oktatási ügyek, a sziniképezde, zeneakadémia, üvegfestő intézet és mintarajztanoda, végül a főpapi hagyatéki ügyek, melyek a keb. VIII. osztályból a VII-be rendeltetnek át.

b) *Forster* Gyula oszt. tanácsos vezetése alatt a közalapitványi ügyigazgatóság, az alapitványok jogi és pénzügyei, a tárczaköltségvetés és indokolásának sajtó alá rendezése, a müemlékek bizottsága, a stylszerü restaurálások, a képzőművészeti társulat s egyéb müvészeti ügyek s végre a nemzeti muzeum és a müvészi ösztöndij ügyek.

7. A VIII. és X. ügyosztály mostani beosztásában az erdészeti alosztálylyal csupán annyiban változik, a menynyiben Goór főtiszt és annak teendői, — a főpapi hagyatékok — a keb. VII. ügyosztályba rendeltetnek át.

8. Az ipar és művészeti uj szakosztály (IX.) a fentemlitett módon szerveztetvén, az épitészeti (eddig IX.) osztály jövőre XI. ügyosztály nevet nyer s csak annyiban jő változás alá, hogy javaslatai államtitkár ur fölülvizsgálata alá fognak tartozni.

Az alsóbb (fogalmazói, segédfogalmazói és gyakornoki) személyzetnek szükségessé váló ujabb beosztása külön — legközelebb kiadandó — rendeletem tárgyát képezi.

VIDÉK.

* **A zólyom-turóczmegyei tanitó-egylet** a *pánszláv sajtó* üzelmeinek meggátlása ügyében kérvényt intézett a belügyminiszterhez, a melyben a többi közt a következőleg szólnak: «Mi Zólyom- és Turóczmegyék tanitói, kik közvetlen szemlélői vagyunk a fennebb érintett agitáczióknak, leplezetlenül látjuk azon veszély nagyságát, mely a magyar állam és nemzeti egység eszméjét fenyegeti, s ez okból honfiui kötelességünknek tartjuk azon tiszteletteljes és alázatos kérelmünket terjeszteni nagyméltóságod elé, méltóztassék a Turócz-Szt.-Mártonban megjelenő Narodnie Novini, Hlásnik, Cernoknaznik, Slovenski Pohlady s egyéb hasonló szellemü pánszláv lapok és folyóiratoknak, mint a hazafias tanügyet minden lépten-nyomon megtámadó, a nemzeti magyar hazafias népnevelést megmételyező, a népet félrevezető s a magyar államegység, valamint a magyar nemzet ellen izgató sajtó-termékeknek mielőbbi ártalmatlanná tételére hatásos módot találni s a panszláv szellem terjedésének megakadályozására minden törvényes intézkedést sürgősen megtenni. Ez alkalommal még azon alázatos kérelemmel is járulunk nagyméltóságod elé: méltóztossék kegyesen odahatni, hogy a fennebb emlitett panszláv lapok helyett a felvidék tótajku lakosai számára olyan lapoknak szerkesztéséről is gondoskodva legyen, a melyek tót nyelven, de hazafias szellemben szerkesztve hassanak majd a felvidéki tanügy felvirágozására s a hazafias szellemnek a nép közt való terjesztésére.»

* **Pozsonymegye tanfelügyelője** a magyar nyelvnek s szellemnek a népiskolákban való nagyobbmérvü terjesztése s a pánszláv üzelmeknek megfékezése tárgyában a következő javaslatokat terjesztette a megyei közigazgatási bizottság elé: Az 1875. évi 28. t. cz. 7-ik szakaszának 3-ik pontja oda volna módositandó, hogy a tanitók ellen a fegyelmi vizsgálat nem csak erkölcsi kihágás vagy hivatali vétség esetében, de oly esetekben is elrendelhető legyen, midőn azok magyarellenes magatartást s a magyar faj és szellem iránt akár beszédben, akár irásban az iskola falain belül vagy kivül ellenséges indulatot tanusitanak. Magától értetődvén, hogy az e tekintetben bebizonyult vétség a tanitónak hivatalától való elmozditását vonná maga után. A közigazgatási bizottságok ekként kibővitett hatásköre pedig ne csak az állami és községi népiskolai, hanem a felekezeti tanitókra is kiterjesztendő volna, meghagyván a felekezeti iskolai hatóságoknak a hivatali vétségek minden egyes eseteire nézve eddigi intézkedési jogát. A közigazgatási bizottságok hatáskörének ilyetén kibővitése minden bizonynyal kellő határok közé szoritaná a jelenleg pánszlávoknak bélyegzett tanitók hazaellenes üzelmeit és szabadabb utat nyitna a nép magyarosodásának. A jelzett baj orvoslását mindenesetre nagy mértékben mozditaná elő a népoktatási törvényczikknek olyatén módositása is, mely szerint a megyei ugy, mint az állami hatóságoknak kellő befolyása a felekezeti tanitók választásánál is biztosittatnék. A magyar szellem kellő terjedhetésének s a pánszláv izgatások megfékezhetésének indokából elkerülhetetlenül szükséges az is, hogy a pánszláv sajtó termékei s különösen azon tót lapok, melyek a szabad sajtó palástja alatt nemzetellenes izgatásokkal mételyezik meg a testvérnemzetek lelkét, üzelmeikben szintén kellőleg korlátoztassanak.

* **Beregmegyéből** jelentik: *A vasárnapi munkaszünet* tárgyában a m. kir. belügyminiszter közelebb egy elvi jelentőségü határozatot hozott. Ugyanis Beregmegye közönségének a vasárnapi munkaszünet szigoru megtartása tárgyában hozott határozatának azon részét, hogy a kereskedés gyakorlása is olyan nyilvános munkának tekintendő, mely az 1868. LIII. t. cz. 19-ik §-ához képest ünnep- és vasárnapokon okvetlen felfüggesztendő, az az ellen közbevétett felfolyamodás folytán oly kijelentéssel oldotta fel, hogy a törvény magyarázására a megye közönsége nem illetékes, — egyébként is a kereskedés gyakorlása az országosan bevett gyakorlat szerint nyilvános munkának nem tekintetik. Különben, a mennyiben a vasárnapok szigorubb megünneplése szükségesnek fog mutatkozni, ezen irányban a törvényhozás lesz hivatva intézkedni.

Az osztrák képviselőházból.

(Az «Egyetértés» távirata.)

Bécs, febr. 13.

Lazzaroni képviselő egészségi okokból leteszi mandatumát. *A kereskedelmi miniszter* törvényjavaslatot nyujt be a czernowitz-novosieliczai helyi érdekü vasut tárgyában. *Bulat* **és elvtársai a polgári perrendtartás Dalmácziára vonatkozó negyedik szakaszának (a horvát nyelv használatának megengedése a birósági tárgyalásoknál) módositását inditványozzák.**

Ezután a Kaminski-ügyben kiküldendő bizottság választatott meg.

A kormánynak a *halászatról* és a *belvizekről* szóló javaslata egy tizenötös bizottsághoz utasittatott. **Zeithammer** arra utalt, hogy alapos vizsgálat tárgyává kell tenni, hogy a kérdéses ügyben mennyire terjed a birodalmi és a tartományi jog. **Grocholszki** szintén az önkormányzati álláspont mellett emelt szót.

A tagositásról szóló törvényjavaslat tárgyalásánál **Zak** előadó több lényeges módositással a törvényjavaslat elfogadását ajánlja.

Madejski kijelenti, hogy a lengyel képviselők, többféle aggályok daczára, arra fognak szavazni, hogy a törvényjavaslat részletes tárgyalása megkezdessék, de a javaslat ama részének kihagyásával, mely a közös földbirtokokról és azok közös élvezeti és kezelési jogának szabályozásáról szól, mert az a tartományi törvényhozás hatáskörébe tartozik. — A lengyel képviselők különben nézeteiket majd a részletes vita alkalmával fogják kifejteni.

Skopalik (cseh képviselő) az önkormányzati álláspont megóvása mellett pártolja a törvényjavaslatot.

Elnök a Kaminski-ügyben kiküldendő bizottság választásának eredményét tudatja a házzal. A választás a pártkörök határozatainak megfelelőleg ütött ki.

Lobkovitz herczeg a birodalmi és a tartományi törvényhozás illetékességét fejtegeti a tagositási ügyben. Miután a cselekmény már a reichsrathban indittatott meg, a részletes tárgyalás megkezdésének megtagadása az ügy sajnálatos késleltetése volna. A tartományi törvényhozás ezen javaslat által nem szenved érdemleges sérelmet.

Tausche a tagositás nagy közgazdasági előnyeit emeli ki, melyek a mezőgazdasági hitelt is megkönnyitik és olcsóbbá teszik.

A földmüvelési miniszter kijelenti, hogy a kormány a tagositásról szóló törvényjavaslatot nem tartja oly eszköznek, melylyel a mezőgazdasági károkat egyetemesen orvosolni lehet, de igenis azt hiszi, hogy e törvényjavaslat igen hathatós eszköz az alkalmas intézkedések lánczolatában. A miniszter kilátásba helyezi, hogy a tagositási törvénynek jó következményei lesznek. (Tetszés jobbról.)

Erre a részletes tárgyalás megkezdése csaknem egyhangulag elhatároztatott.

Strourz az «Eintracht» nevü egyesület ülésének feloszlatása tárgyában interpellál.

Legközelebbi ülés pénteken lesz.

Bécs, febr. 13. A Kaminski-ügyben kiküldött bizottság megalakult s elnökévé *Clam* Henriket, alelnökké *Rechbauert* és jegyzőkké *Maggot* és *Dostalt* választotta meg.

Bécs, febr. 13. Hir szerint a szlovén képviselők az igazságügyminiszterrel értekeztek, ki biztositotta őket, hogy a kormány a *nemzetiségi óhajoknak* tőle telhetőleg egy mielőbb alkotandó *törvény* segélyével fog eleget tenni és az e téren felhangzó panaszokat is orvosolni fogja.

A Kaminski-ügy

Bécs, február 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) A Kaminski-ügyben kiküldött bizottság a képviselőház ülése után nyomban megalakult; elnökké *Clam* Henrik grófot, helyettes elnökké dr. *Rechbauert*, jegyzőkké dr. *Dostal* és dr. *Maag* képviselőket választották. A bizottság elhatározta, hogy tanácskozásait titokban tartja.

Bécs, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Beavatott körökben az a hir van elterjedve, hogy ha a Kaminsky-ügyben teljesitendő parlamenti vizsgálati bizottság eredménye következtében Pino és Dunajevszki miniszterek állása megingattatnék, akkor a kereskedelmi miniszteri tárczát egy konzervativ államférfi, a pénzügyit egy cseh politikus venné át.

Prága, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) A *Narodny Liszti* jelenti, hogy a gácsországi transzverzális épitkezését csak azután adták ki egy fővállalkozónak, miután ő felsége az erre vonatkozó szerződést megerősitette. Katonai szempontok forognak szóban és ez okból a kormánynak szemben a baloldal vádjaival biztos állása van.

Staniszló, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) *Kaminski* ugy nyilatkozott barátai előtt, hogy a birósági vizsgálat eredményei nem őt, hanem a lengyel klub egyes tagjait fogják kompromittálni.

KÜLFÖLD.

— február 13.

Románia rendületlenül fentartja elhatározását a *londoni konferencziával* szemben, mely az ő képviselőjétől a szavazati jogot megtagadta. A külügyminiszter tegnap a szenátussal is közölte a hatalmakhoz a dunai kérdésben küldött jegyzéket, valamint a Joan *Ghikának* Londonba küldött utasitást is, a mely szerint Románia csak ugy vehet részt a konferencziában, ha ott szavazati joga van, ellenkező esetben Románia kijelenti, hogy a konferenczia egyetlen határozatát sem tekinti magára nézve kötelezőnek s azok ellen óvást tesz. Hozzátevé a külügyminiszter, hogy a kormány el van határozva az ország jogait és érdekeit a legvégsőig megvédelmezni. A miniszteri nyilatkozatot az ellenzék is tetszéssel fogadta s teljes támogatását igérte meg e kérdésben a kormánynak.

A konferenczia idevonatkozó határozatáról a *Pall Mall Gazette* azt mondja, hogy az elkerülhetetlen volt. A román kormány nyilatkozata csekély fontossággal bir, mivel Romániának megengedték a vitában való résztvevést s csupán a szavazati jogot tagadták meg tőle, a mihez Romániának *nincs joga, mert nem tartozik ama szerződő hatalmak közé, a melyek a bizottságot létesitették.*

Egy a dunai kérdésben működő diplomata tegnap következőleg nyilatkozott az egész kérdésről egy londoni levelező előtt:

«Véleményem szerint a hangulat most elmérgesedett, a helyett, hogy a konferenczia, mint szándékolva volt, kiengesztelődést hozott volna létre. Románia kizárását csak 24 órával a második ülés előtt határozták el s közölték bizalmas uton a román képviselővel. E határozat oka talán abban rejlik, hogy a hatalmak Románia szavazata által veszélyeztetve látták a határozatok egyhangu kimondását s igy inkább megtagadták tőle a szavazás jogát. Ily körülmények közt a konferenczia egyszerü komédiává lesz, melynek gyümölcsöző eredménye nem lehet. Most két ülés alatt is elvégezheti dolgát, de munkálatának semmi fontossága sem lesz. Van Európában egy állam, mely jobban szereti, ha a dunai kérdésre nézve a hatalmak közt nincs egyetértés, s ez az állam tudta azt, hogy Románia kizárása a harmóniát és a kérdés végleges megoldását lehetetlenné teszi. A konferenczia határozhat akármit, Románia e kérdésben a saját házában van. Más hatalmaknak is van bizonyos érdekök, több-kevesebb kereskedelmi hajójok a Dunán, de Romániára nézve a dunai kérdés souverainetási kérdés, s a hatalmak csekély eszélyességet árultak el, midőn Romániát kizárták.»

Bukarestből jelenti egy táviratunk, hogy az ellenzék egyesült bizottságai a küszöbön álló nemzetgyülési választások alkalmából kiáltványt tettek közzé, melyet a «független szabadelvü» és a konzervativ párt 73 kiváló tagja irt alá. A kiáltvány fölszólitást tartalmaz a választási mozgalom megindítására, hogy a választási bizottságok oly képviselőket és szenátorokat válaszszanak, kik az alkotmány átvizsgálását ellenzik. Az egyesült ellenzék azt hiszi, hogy legalább a szenátusban beválasztatik jelöltjeinek harmadrésze.

UJDONSÁGOK.

— febr. 13.

— ***Személyi hirek.*** *Sándor György* mecklenburgi herczeg a lipcsei egyetemen a bölcsészettudorává avattatott fel. — Gr. *Nobili* táborszernagy állapota válságossá lett, tüdőbaja a legaggasztóbbá vált. — *Karagyorgyevics* György herczeg Madeirából Párisba érkezett. — *Károly* Lajos főherczeg és *Mária* Terézia főherczegnő több napra Bécsből Reichenauba utaztak. — *Türr* István tábornok, ki tegnapelőtt érkezett Budapestre, pár nap mulva Párisba utazik. — *Gr. Dönhoff* Ottó, a japáni uj német követ, e napokban Bécsből Nizzán át Nápolyba utazott, honnan Yokohann felé veszi utját. — *Lajos Viktor* főherczeg, ki szombaton este Münchenbe érkezett, vasárnap reggel Nizza felé folytatta utját. — *Lajos* bajor király tegnap Hohenschwangauból Münchenbe érkezett. — *Károly*, a beteg román király egészsége javulóban van.

— **A Mátyás templom** épitő bizottsága legutóbb megtartott ülésén megbizta Schulek tanárt a templom épitészét, hogy a folyó évi épitési programm tervezetét készitse el. Az épitész a megbizatáshoz képest jelenleg e tervezet elkészitésén dolgozik és a mint munkálatát befejezi összeül az épitő bizottság, hogy az elébe terjesztendő programmot megállapitsa. A folyó évi épitkezések nagyobb részt a templom balszárnyára fognak kiterjedni és evvel meg fogják kezdeni az épület egyik legfontosabb részének átalakitását.

— **A pisztoly-játék vége.** A nagyváradi «Szabadság» irja: Jelencsik István 15 éves tanuló fájdalmasan meglőtte magát a napokban az Ösi puszta melletti Körösgáton. Régen töltött pisztolyát sütögette ki, s midőn egyik gyutacs nem akart elcsattani, szájába vevén a csövet, belefutt, miközben a már előbb szikrát fogott töltény eldurrant, s a lövés a szerencsétlen fiatal embernek szájpadlásába és nyakcsontjába hatolt. A szerencsétlenségnél több gyermek is volt jelen, azonban a lövés hallatára szétfutottak, ájultan vérben fetrengve hagyván meglőtt társukat. A lövésre aztán az uradalmi cselédek előfutottak s az ájultat kocsira tették s beszállitották a városba. Sebe életveszélyes.

— **Vasuti baleset** történt, mind Aradról irják, tegnap délután Lőkösháza és Kétegyháza közötti vonalon. Az Arad felé jövő vonat egyik kocsijának tengelye eltörött s e miatt a vonat fönnakadt. A baleset hirére a helybeli állomástól kisegitő vonat indittatott meg, mely az utasokat és a póstát fölvette. A baleset hire nagyitva terjesztetett el a városban. Beszélték, hogy kocsik fordultak föl, törtek össze s emberek sebesültek meg. A hióbhireknek sokan hitelt adtak s a közönség egészen alarmiroztatott. Szerencsére a panique egészen alaptalan volt s a tengelytörésen s a néhány órai késedelmen kivül egyéb baj nem történt.

— **Egy rabló életrajza.** Biharmegyében több rablást követtek el egymás után és a tettest nem keríthették kézre. — Végre legvakmerőbb volt a berettyó-ujfalui vasuti pénztárnok elleni merénylet. A gyilkos Olsevszkyről a «Szilágy és Vidéke» következőket irja: Olsevszki atyja Sz.-Somlyón zsandár volt, s mint takarékos ember, szép összeget rakott össze. Mint teljesen öreg ember egy zoványi kisbirtokos hires szépségü leányát Fodor Katát nőül vette. Ettől született Kálmán, a szomoru hirnévre vergődött rabló. A házasság balul ütött ki; a férj pénze elfogyott, a béke eltünt és egyszer a férj — hirtelen meghalt. A szép menyecske özvegy és szabad lett, de nem soká. Volt Sólyomkőn egy Sonderhausen nevü világgyülölő barát, szivtelen uzsorás és mint ilyen, gazdag ember. A szép menyecske szemeitől tüzet kapott a megtaplósodott szive; a barát eldobta csuháját, nőül vette az özvegyet és átadta neki összes vagyonát. Azonban ez a vagyon is gyorsan elpárolgott, Sonderhausen épen ugy mint elődje — hirtelen meghalt. E két rejtélyes halálozás feltünő volt, de épen közbejött az 1861-ki átalakulás, s a hivatalos beavatkozás elmaradt. Az özvegy gyermekeivel Nagyváradra költözött, neveltette azokat. Kálmán a rabló sokáig és jó sikerrel tanult. Ez ugy látszik igen ügyes. Sz.-Somlyón a vizsgálóbiró azt rendelte a börtönőrnek, hogy vegye le a vasat Olsevszky kezéről; mire az őr a kulcsot elökereste, ő maga szépen lehuzta mint egy keztyüt és ugy adta át az elbámuló őrnek. Most őrizet alatt van.

— **A rumai postarablás tettesei.** Mitroviczból irják, hogy a szerb kormánynyal folytatott tárgyalások, a január 16-ikán Sabáczban elfogott rumai postarablóknak: Nikolics és Novakovicsnak kiadatása iránt bevégződtek és szombaton már ki is adta a szerb kormány a postarablókat. A szerb rendőrség az elrablott pénz egy részét megtalálta a tetteseknél, sőt egy becsomagolt aranyküldeményt is, mely Belgrádból Plevljébe volt intézve, szintén megtalálták. A rablók ellen, kik börtönből megszökött fegyenczek s még hozzá egy, Szerbiában elkövetett rablásban is gyanusak, nagy az elkeseredés; a Szerénségben, mindenkit elborzaszt a kegyetlenség, melylyel (a lapunkban annak idején részletesen közölt,) rablást elkövették. A fedezetül szolgáló ember homlokon, karon találva halt meg; a postakocsis három sebet is kapott, egyet hátulról a nyakába, egyet a hátgerinczébe s egyet mellébe, de ez egyik sem levén föltétlenül halálos, még agyon ütötték.

— **Éjjeli rablótámadás.** A «Szegedi Napló» irja e hó 12-ikéről: E hó 7-én éjjel a Laudon-utczában véres jelenet folyt le. Hazamenőben volt épen egy polgár, midőn távolról kétségbeesett jajveszékelést hallott. Elindult a jajkiáltás után, de mire a Laudon-utczába ért, ott már csak az áldozatot találta egy ismeretlen legény személyében, kit éjjeli gonosztevők rablási szándékból félholtra vertek. A leütött legény Bálnit Pál, a «vörös lámpa» czimü korcsmából tartott hazafelé, midőn a Laudon-utcza sarkánál a gonosztevők, Argyelan György radnai és Tót József kecskeméti csavargó kocsisok hirtelen megtámadták és leütötték. A rablók hyéna-módra kezdtek a fosztogatáshoz, áldozatukról lehuzták a kabátot, elvették sapkáját s épen gyürüitől akarták megfosztani, midőn a távolról fölhangzó léptek zajára megugrottak. A gaz rablókat a felsővárosi biztos keritette kézre.

Rövid hirek. A *bosanska-krupai* katonai távíró-hivatal jelenti Boszniából, hogy vasárnap reggel 9 óra 40 perczkor azon a vidéken mindenfelé erős földrengést éreztek; több helyt a házak erősen meginogtak; a földrengés 15 másodperczig tartott. — A *bécsi* tekeverseny a két főmester: Kaufmann és Kremser közt kerülvén sorra, a 100 frtos első dijat és az öt arany különdijat Kaufmann nyerte el, ki 85 karambolt csinált egymás után. — *Sinagliában* «Faust» előadása alkalmával Roncini énekes, a legnagyobb áriája közben szivéhez kapott s halva rogyott össze. — *Aradról* irják e hó 13-ikáról, hogy görbe János makói illetőségü, a 11-ik honvédzászlóalj kötelékébe tartozó közhonvéd néhány nap előtt Aradról megszökött és haza ment szüleihez, hol mint szökevényt azonnal elfogták. — *Ugrán* e hó 8-án Tar István nevü ember a börtönben felakasztotta magát.

= **A nemzeti szinháznál szinházi jegyekkel üzérkedő hordárok ügyében** a főkapitányság ma hirdette ki a bepanaszolt 4 hordár előtt az itéletet, melynek értelmében az illetők fegyelmi uton eddig a nemzeti szinház közelében volt állomásaikról el, lipótvárosi állomásokra helyeztetnek át. A kihirdetett itélet ellen a hordárok felebbezést jelentettek be, mit a főkapitányság birtokon kivül elfogadott. A mint a hordárok az itélet kihirdetése után a főkapitányság épületét elhagyták, egyenesen a nemzeti szinház elé mentek és a kapust erősen megtámadták azért, mert az az ellenök emelt üzérkedési vádat, mint tanu, a főkapitányság előtt teljesen beigazolta. Éktelen lármával, szitkokkal illették a kapust, sőt már bántalmazni is akarták, midőn a rendőr közbelépett a garázda hordárok közül kettőt letartóztatott és bekisért a rendőrségre, a másik kettőnek azonban sikerült ideje korán kereket oldani.

= **Elsülyedt csónak.** Mikler József tutajos a napokban egy budapesti molnártól két zsák lisztet vásárolt, melyet egy a molnárnak már korábban kölcsön adott csónakban akart Budára szállitani. E czélból a csónakot a Margithid közelében a két zsák liszttel vizre eresztették, hozzá kötözték Mikler csónakához, a melylyel jött és utnak indultak. Alig voltak azonban néhány ölnyire a parttól, midőn a zsákokkal terhelt csónak hirtelen sülyedni kezdett, ugy, hogy már-már a másik csónak orra is a vizbe merült, midőn Mikler a tartó zsineget hirtelen elvágta és a csónak lisztestül elmerült. Mikler most az V. ker. elöljáróság előtt bepanaszolta a molnárt kártérités iránt, mert a néki kölcsön adott csónakot megrepesztette, minek következtében az a liszttel együtt elsülyedt.

= **Kitett csecsemő.** A Fecske utcza 26. sz. ház kapuja alatt tegnap este egy pólyás fiugyermeket találtak kitéve. A csecsemőt a gyermekmenhelybe szállitották, a szivtelen anyát pedig nyomozzák.

= **Gyanus eset.** Gdovin Borbála miskolczi születésü 19 éves hajadon cselédet szombaton este Deák-utcza 17. szám alatti lakásáról eszmélet nélküli állapotban szállitották be a Rókus-kórházba. A rendőri jelentés szerint a leány mérget ivott s csakugyan találtak is a konyhában egy üveget félig bizonyos gyanus folyadékkal, mely a vegyi vizsgálat alkalmával erősen sáfrányos higitott lugeszencziának bizonyult. A leány csak tegnap tért annyira magához, hogy a hozzá intézett kérdésekre válaszolhatott s ekkor azt mondotta, hogy a nála talált folyadékot öngyilkossági szándékból itta meg, mert gazdasszonya lopással vádolta és be akarta csukatni. A leány e vallomása azonban a megejtett vizsgálat alapján részben va-

lótlannak bizonyult s ugy a folyadék minőségénél miat bizonyos körülményeknél fogva valószinünek látszik az a gyanu, hogy a leány magzatelhajtási szándékból itta a folyadékot, minek folytán, ha felgyógyul, e körülmény felderitése végett a rendőrség elé fogják állitani.

— **Arany János szobrára** ma 22 frt érkezett szerkesztőségünkhöz *Ócsáról*, hol egy e hó 10-én összejött barátságos férfitársaságban *Nyirák* Gyula kakucsi jegyző ur inditványára gyüjtés indult meg, mely 17 frtot jövedelmezett, mely összeget az *ócsai olvasókör* által gyülésileg megszavazott 5 frttal együtt ma küldte be hozzánk *Szabó* Lajos egyl. jegyző ur. Ez összeggel, melyért ugy a derék egyletnek, mint a nemeslelkü adakozóknak köszönetet mondunk, eddigi gyüjtésünk összesen **2493** frt **60** krt tesz ki.

A fentebb emlitett gyüjtéshez járultak: Nyirák Gyula 1 frt, Gere Károly 1 frt, ifj. Szabó Lajos 1 frt, Szabó Géza 1 frt, Freund Mór 1 frt, Ormay Gyula 1 frt, Szőke Vincze 1 frt, Szeidl Antal 1 frt, Jankó Lajos 1 frt, S. Szabó Lajos 1 frt 30 kr, ifj. Weisz József 1 frt, Goldberger Henrik 1 frt, Záborszky Mór 1 frt, Löwy Márton 1 frt, Zsótér Károly 1 frt, Lövy Károly 50 krajczár, Lövy Adolf 50 kr, Dienes Imre 20 kr, Szalatnay Sámuel 20 kr, Forster Antal 10 kr, Deutsch Jakab (orvos) 10 kr, Barabás József 10 kr = 17 frt.

Meghiusitott merénylet.

Bécs, febr. 13.

A hires Francesconi esethez hasonló merényletet sikerült tegnap megakadályozni egy ottakringi szállóban, a mint ezt ma táviratainkban jelentettük. A távirat pótlására adjuk a következő részleteket:

Tegnap a déli órákban az a hir terjedt el Ottakringben, hogy az ottakringer strasséban levő «zur Stadt Frankfurt» szállóban egy vendég épen olyan gyilkosságot akart elkövetni egy levélhordón, mínőt nehány év előtt Francesconi Henrik követett el Guga levélhordón az Azienda udvarban. A tényállás a következő: A «zur Stadt Frankfurt» szállóban e hó 10-ikén egy fiatal ember fogadott magának az első emeleten 46-ik szám alatt szobát s a két napra előre kifizette a bért. Az idegen férfi a vendégkönyvbe igy irta be magát: «Helm Tivadar, utról.» A szállóbelieknél feltünést keltett, hogy az állitólagos Helm alig használta szobáját. Éjjel nem aludt a szállóban és napközben sem igen volt, hanem többizben beszólott a portáshoz. Még nagyobb gyanut keltett az, hogy a szobaleány a titokteljes idegen ágyában egy töltött revolvert talált. Vasárnap délután hazatért a szállóba s ekkor tudtul adták, hogy egy levélhordó kereste öt postautalványnyal, de távolléte miatt nem akarta a szállóban hagyni, hanem hétfőn délelőtt 9 és 10 óra közti időre igérkezett ismét eljönni. Az idegen megigérte, hogy honn marad s csakugyan tegnap reggel szobájában varakozott a levélhordóra, ki fél 10-kor jött a szállóba. Miután a levélhordó, Lösser József, nem bizott az idegenben, a szállóban levő Taghieber nevü titkos rendőr kiséretében ment föl az idegenhez, a kinek három utalványt hozott. A levélhordó a szobába lépve megkérdezte az idegent, hogy mivel tudja igazolni személyazonosságát. Ez zavarában adós maradt a felelettel s midőn a levélhordó a kérdést ismételte, az idegen még feltünőbben viselte magát és téli kabátja jobboldali zsebébe nyult. Taghieber, ki pillanatra sem vette le szemeit az idegenről, e mozdulatot is észre véve, megragadta az idegen kezeit, ugy, hogy az mozdulni képtelen volt. Megmotozták és zsebében egy hatlövetü, éles töltényekkel megtöltött revolvert találtak. Rögtön a rendőrséghez szállitották és vallatni kezdték. Előadta, hogy igazi neve: *Peham* Lipót, zeitlingi (felső ausztriai) születésü 32 éves, volt bécsi postahivatali gyakornok. Csalás miatt hivatalából elbocsáttatván, a törvényszék 10 havi sulyos börtönre itélte. Mult év októberében szabadult ki s elhatározta, hogy megkárositja a postai kincstárt, még pedig furfangos módon. Ma át kellett volna vennie Lösser levélhordótól három postautalványt bizonyos Blach Henriktől — aki valójában nem is létezik — Tullnból, a mely utalványok közül kettő 200 és egy 150 frtos volt. Az utalványok el voltak látva a szükséges postai jegyekkel s kellékekkel. A bélyegezésre szolgáló jegyek «Tulln» posta jelzést viselték és az utalványok az ottani postahivatal megjegyzésével s a hivatalnok aláirásával voltak felszerelve. E postautalványok hamisaknak derültek ki. Peham, mint volt postahivatalnok teljesen ismerős volt a postai hivatalos kezeléssel, a postai teendőkkel, könnyen megszerezhetett ugynevezett «szolgálati boritékot», ebbe beletette a három hamisitott utalványt és aztán »Tullni postahivataltól a hernalsi postahivatalnak« felirattal ellátva, bedobta az Alserstrassén egy levélgyüjtő szekrénybe. Eféle küldemények egyik postahivataltól a másiknak, nem tartoznak a ritkaságok közé s az alsergrundi postahivatal, mely azt hitte, hogy az illető boriték valami tévedés következtében a nem igazi czimzet alá került, el is küldte a boritékot a hernalsi postahivatalnak. Itt felbontották és a három utalványt az illetők kezéhez juttatták. Az 550 frt a közbejött dolgok nélkül valóban ki is fizettetett volna. Peham mint bevallá, hasonló manipulácziával nehány hó előtt az alsergrundi postahivataltól három hamisitott utalványra 500 forintot csalt ki; az akkori küldeményt a nusdorferstrassei «Hotel Union»-ba intézteté, hol rövid időre megszállt. Legutóbbi időben Bécs közelében több póstahivatal károsult ilykép, a nélkül, hogy sikerült volna a csalásnak nyomára jutni. Peham, ki Währingben, a Martinstrasse 54-ik sz. a. lakott, töredelmes vallomást tett, de föltétlenül tagadja, hogy szándéka lett volna a póstást meggyilkolni; csak azon igyekezett, hogy az 550 frtnak birtokába jusson, mint az előtt az 500 forintnak. A töltött revolvert csak azért hordta magánál, hogy ha tettét fölfedezik, agyonlőhesse magát. A vizsgálat foly. Peham egyelőre rendőri felügyelet alatt marad.

Árvizek.

New-York, febr. 13. A vizáradások a nyugati államokban folyton növekednek. Cincinnatinál a folyó 64 láb magasságot ért el, mi még sohasem fordult elő, és még most is folytonosan növekszik. A nemzetőrség erélyesen támogatja a rendőrséget a vagyon megmentésében. A hajléktalanul maradt lakosok a templomokban kerestek menedéket. 2000 munkás foglalkozás nélkül van. Louisvilleben (Indiana állam) szintén nagy a nyomor.

SZINHÁZ, MŰVÉSZET.

— **A nemzeti szinházból.** A «Bűvös vadász» előadása, a melyben Komáromy Mariska mint szerződött tag másodszor fog fellépni a nemzeti szinházban, jövő csütörtökre e hó 22-ére van kitüzve. — Wiltné a jövő héten megint kétszer fog fellépni és pedig kedden «Lohengrin»-ben és szombaton «Hunyadi László»-ban mind a két alkalommal Perottival.

— **A magyar szinész-egyesületből.** Gróf *Karácsonyi* Guidó 40 frttal a magyar szinész-egyesület alapitó tagjai sorába lépett. — *Rónaszékyné* asszony az aradi közönség kedvelt operette-primadonnája a magyar szinész-egyesület nyugdijintézete javára 100 frtot gyüjtött.

— **Trefort Ágoston** vallás- és közoktatásügyi miniszter tegnap délelőtt meglátogatta a nemzeti muzeum képtárát, hogy megtekintse az ujonnan megvásárolt képeket és különösen Litzen-Mayer Sándor hazánkfia «Szent Erzsébet» czimü képét.

— **A műemlékek országos bizottsága** e hó vége felé tartja meg legközelebbi ülését, mely alkalommal tárgyaltatni fognak a folyamatban, vagy kivitelben levő restaurálási ügyek és több ujabban bejelentett műemlék fentartási és javitási ügye. Ez alkalommal egyszersmind szóba fog hozatni az is, hogy mily eszközökkel lehetne a közönség érdeklődését az óbudai amfitheatrum iránt ébren tartani? Az ez irányban a bizottság tagjai közt fölmerült nézetek megegyeznek abban, hogy az amfitheatrumi körüli tér mindenek előtt kellemes tartózkodási helylyé alakittassék át, mely a látogató közönségnek a meleg nyári hónapokban üdülő és pihenő helyül szolgálhasson és, hogy a közlekedés is a mennyire lehet kényelmesebbé és olcsóbbá tétessék. E czélból mindenek előtt az amfitheatrum körül emelendő körtöltés lesz befásitandó, hogy a közönség árnyékos helyről tekinthesse meg az amfitheatrumot. A többire nézve inditványoztatni fog, hogy a főváros tanácsa kerestessék meg a további intézkedések megtétele iránt.

— **A Veresoságin-képtárlat** még csak e hó 25-ig lesz fővárosunkban kiállitva. A kiváló festő nemes indulata mellett tanuskodik az a tény, hogy a kiállitás három utolsó napjának bevételei jótékony czélokra lesznek szánva és pedig egy nap bevételei a hirlapirói nyugdijintézet, a másik napé a városi szegények, a harmadiké más egyletek javára.

— **Belgrádi szinház.** Mint Belgrádból irják, az ottani uj szinház szinpadi berendezését az «Asphaleia» időszerü szinházak berendezésére alakult társaság, mely a budapesti dalmüszinház szinpadát épen most rendezi be, nyerte el. Az uj szinház a régi helyén a királyné költségén fog épülni, kinek az a kivánsága, hogy az a legujabb vivmányok alapján készüljön és rendeztessék be. E szerint a belgrádi lesz a budapesti után a második szinház, mely korszerü szinpadi berendezést nyer.

EGYLETEK, TÁRSULATOK.

— **Érdekes ajándék a nemzeti muzeum számára.** A tiszavidéki vasutnak az állam birtokába való vétele alkalmával ennek tulajdonába jutottak azok a tárgyak is, melyeket a király a nevezett vasut alapkövének letétele alkalmával használt. E történelmi nevezetességü tárgyak: egy kis dézsa ezüst abroncscsal, egy vakoló kanál ezüstből, egy kalapács ezüstből és egy ezüst tálcza. A magyar államvasutak igazgató-tanácsa legutóbb tartott ülésében elhatározta, hogy e tárgyakat a nemzeti muzeumnak felajánlja s e határozatról tegnap értesitette a muzeum igazgatóját, felkérve, hogy azok átvétele iránt intézkedjék.

— **A Budapest fővárosi** állami és közintézeti hivatalszolgák betegsegsegélyző és temetkezési egylete e hó 11-én évi rendes közgyülést tartott számos tag részvétele mellett. Az elnöki jelentés után az évi számadás olvastatott fel, mely szerint az egylet pénzvagyona 4403 frt 93 krt, leltári vagyona 1126 frt 40 krt, összesen 5530 frt 33 krt mutat ki. A tisztujitás következő eredményneyt folyt le: elnök Papp Gábor, alelnök Esztergomy János, pénztárnok Máthé József, ellenőr Munkácsy Károly, jegyző Lovassy Antal. Választmány: Bakos István, Boross Sándor, Bozlik József, Esztergomy Károly, Fadgyas Adolf, Farkas András, Fodor Mihály, Doka János, Horváth Rezső, Kiss Gyula, Katona Zsigmond, Keresztesy István, Kneitner Ferencz, Markus István, Rákóczy József, Papp János, Papp Ignácz, Szente Károly, Sinkovits Imre, Varga István, Petőfy Károly, Giczy Nándor lemondása folytán Gulyás Géza, Mihalik Lajos, Tannert Sándor. Póttagok: Demény János, Ehrlinger Gyula, Benke János, Kökény Gábor, Lengyel János, Nyircsák András, Mihalovits István, Springmann Ferencz, Szilágyi Gábor, Doloviczényi Viktor, Virág Lukács, Nagy Lajos. Számvizsgálók: Gere Elek, Székelyi Ferencz, Egry Ferencz. Egyleti orvos: dr. Dósa Pál.

— **Az országos régészeti és embertani társulat** ma délután tartotta havi ülését Pulszky Ferencz elnöklete alatt. Dr. Frölich Róbert az agathyrsekről értekezett. E népfaj leirásába és társadalmi viszonyainak fejtegetésébe bocsátkozni nem akar, miután ez a földrajz körébe tartozik. Csak azon kérdést veti fel, mennyiben érdemel hitelt Herodot azon állitása, hogy az agathyrsek hazája Erdélyben a Maros vidéke s az ettől délre eső Havasalföld lett volna. Az agathyrsek akkor tünnek fel először a történelemben, midőn Darius háborut viselt a scythák ellen. Miután az agathyrsek mythosszerü eredetét tárgyalta, kik Herodot szerint Herakles és a félember fél kigyó alaku Echygna egyik fiától veszik eredetüket s rokonságban állanak a gelonokkal és scythákkal, előadta, hogy Herodot állitása szerint, ki értesülését a kereskedést üző görögöktől vette, az agathyrsek hazája Dáczia lett volna. Ezzel ellentétben Ephoros, kinek müvei töredékben maradtak fenn s utána Plinius és Amianus Marcellinus, azt állitják, hogy déli Sarmatiában, a Meotis környékén éltek volna. A nagy tekintélynek örvendő, geografiai iró pedig Ptolomaeus és utána Martianus Heracliensis és Dionysius Periegetes, oda nyilatkoznak müveikben, hogy az agathyrsek hazája észak-nyugati Sarmatiában, a balti tenger vidékein terült volna el. A régi irók azt beszélik róluk, hogy náluk fordult volna elő a borostyánkő, mi ez utóbbi állitás mellett szól, mert a balti tenger környékén csakugyan nagyobb mennyiségben szokott ez előfordulni. E különböző nézetek összeegyeztetésére felvett népvándorlási hypothesis, hogy t. i. az agathyrsek Dáczióból keletre a Meotis mellé, innen északra a balti tenger partvidékeire huzódtak volna, felolvasó szerint nem valószinü. Ephorn és Ptolomaeus állitásai közt nagy különbséget nem lát, mert mindkettő Sarmatiában keresi e népfajt s felolvasó is e nézethez, még pedig a Ptolomaeuséhoz csatlakozik, bármily nagy tekintélyü irónak tartja is Herodotot. Utána Szendrey Wagner János ismertette az általa átkutatott s ujabban felfedezett három diósgyőri őskori barlangot. Az egyikben egy kőkori őrlőkövet talált, a másikban pedig egy kősirt. Mindegyikben akadt emberi csontokra, miből következteti, hogy a török dulások idejekor a barlangokba menekült a környék lakossága. Inditványára elhatároztatott, hogy Borsodmegye alispánjának és a járási szolgabirónak, kik az ásatásoknál közmunkaerőt bocsátottak rendelkezésére, a társulat köszönetét fogja kifejezni. Végül a titkár tett jelentést a január havi bevételről s ezzel a gyülés véget ért.

— **A hirlapirói nyugdijintézet igazgatóságának** ülése közbejött akadályok miatt márol elhalasztatván, az holnap, *szerdán*, február 14-én d. u. 4 órakor tartatik meg az irói kör helyiségében.

— **A fővárosi iparos körben** e hó 15-én lesz a 11-ik felolvasás. Dr. Havas Rezső tartja «Az örjöngő dervisekről.» A felolvasás este 7½ órakor kezdődik.

— **A budapesti angol körben** e hó 14-én egy Debating Evennig lesz. Kezdete 8½ órakor. Csak tagok vehetnek részt.

— **A budapesti kereskedő ifjak társulata** helyiségében csütörtökön e hó 15-én dr. Váradi Antal »A toilette történetéből» czimü felolvasást tart. A felolvasás kezdete 9 órakor lesz.

— **A budapesti Philologiai Társulat** e hó 14-ikén szerdán d. u. 5 órakor, a M. T. Akadémia palotájában rendes havi ülését tartja. Tárgyai: Geréb József: Herodotos vallási és ethikai elvei, Dr. Fináczy Ernő: Tyrtaios és Euripidesből. Radó Antal: A franczia iskola műforditói. A felolvasó-ülés után a választmány zárt ülést tart, melynek főtárgya az alapszabályok uj szövegezése.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

— **Sajtóper.** A fővárosi egyesült takarékpénztár által a *Hadastyánok Lapja* ellen inditott sajtóperben e hó 24-én megtartandó tárgyalásra tegnap jelentette be vádlott védője dr. *Visontai* Soma ügyvéd összes tanuit és szakértőit. A tanuk száma mintegy 36-ra rug és ezek között vannak a panaszló intézet hivatalnokai és igazgató tanácsosai. Szakértőkül a hazai takarékpénztár és az orsz. központi takarékpénztár vezérigazgatóit és könyvelőit nevezte meg a maga részéről a védő, a ki a büntetőtörvény 263. §-ának 5. pontjára (a közérdek megóvása és előmozditása) alapitja az inkriminált kifejezések, valódiságának bebizonyitására vonatkozó kérelmét.

— **Pázmándy Dénes sajtópöre.** Egy «cause celebre» első felvonása fordult ma elő a kir. curiai sajtótanácsában, t. i. a szombathelyi kir. ügyészségnek, Széll Ignácz vasmegyei alispán képviseletében, Pázmándy Dénes országgyülési képviselő ellen, sajtó utján elkövetett rágalmazás s becsületsértés miatt folyamatba tett bünvádi ügye. Az ügy, mely a kedélyeket Vasmegyében erősen felháboritotta, az ottani politikai pártharcz eredménye. Pázmándy Dénes, ki Vasmegye egy választókerületében a függetlenségi párt részéről képviselőül lépett föl, s erős küzdelem után a kormánypárti jelöltet le is győzte, czélszerünek tartotta politikai ellenfeleit apró pénzzel kifizetni, s ismert éles, gunyos, szarkasztikus modorában «Apró pénz» czimet viselő czikket igtatott a «Dunántul» nevü lapban, mely Latky Károly szerkesztése alatt Szombathelyen adatik ki, s a vasmegyei függetlenségi párt közlönye. Ezen czikkben 4 megyei tisztviselő által elkövetett sikkasztások s visszaélések emlegettetvén, Széll Ignácz alispán ugy állittatott elő, mint a visszaélések nek, kortes-rendszerével, mely nem hivatalnokot, de vak eszközt kiván, — indirekt utoni előidézőjét. Mondott czik viczczesen megjegyezte, hogy a börtönben levő szolgabirók és segédszolgabirókból jó lenne, ha Széll Ignácz ur egy bandát alakitana s az ő felügyelete alatt velök Párisban, az Odeon-szinházba menne a megkárosult árvák javára hangversenyezni — à la czigány. A megsértett megyei főhivatalnok megbizása folytán a kir. ügyészség vádfeljelenlést tett P. ellen, a ki a vizsgáló biró által kihallgattatván, a szerzőséget beismerte s a felelősséget elvállalta. A képviselőház, a kir. főügyészség megkeresése folytán, kiadta őt a biróságnak. A vádlevél benyujtása után a sajtóbiróság elnöke az esküdtszéki tárgyalás határnapját, 1883. január 29-ikére, s miután erre a vádlott kellő időben, Pestről távolléte s külföldön tartózkodása miatt, meg nem idéztethetett, — másodizben febr. 19-ére tüzte ki. Pázmándy már a vádlevél vétele előtt tanukat jelentett be a sajtóbirósági elnöknél, kiket a tárgyalásra megidéztetni kért. Az elnök ezen kérvényre oly értelmü végzést hozott, hogy vádlott, rövid határidő alatt jelentse be a tényeket és körülményeket, melyekre nézve tanuit kihallgattatni ohajtja, azon szankczióval kisérve, hogy ellenkező esetben tanui figyelembe vétetni nem fognak. A vádlott ezen végzést törvénytelennek találta. A sajtóügyi eljárást szabályozó miniszteri rendeletek egyszerüen meghagyják az annak idejében kijelentett tanuk behivatását s nem adnak az elnöknek jogot, hogy e tekintetben, bármily körülményeket kutasson, s a vádlottat arra kényszeritse, hogy védelme alapjait felfedezze s ez által a vádló szerepét könnyitse. Felfolyamodást adott be a végzés ellen; kérte a panaszolt végzésnek a kuriához leendő felterjesztését s egyszersmind a február 19-dikére kitüzött tárgyalási határnap elhalasztását. A birósági elnök ez utóbbi kérelmet megtagadta, a felfolyamodást azonban felterjesztette. A halasztást megtagadó végzése ellen ismét felfolyamodással élt a vádlott. A királyi kuria sajtótanácsa kénytelen volt a felfolyamodásokat visszautasitani, mert felfolyamodásnak csak kifogásolt illetőség és kereshetőség eseteiben enged helyet a törvényerővel biró miniszteri rendelet, s a sajtóbiróság egyéb oly előleges intézkedései s végzései ellen, melyek által az esküdtszéki tárgyalás lehetetlenné nem tétetik, a tárgyalást megelőzőleg, külön perorvoslat meg nem engedhető. A megtartott tárgyalás után azonban, melyen a vádlottnak alkalma lesz törvényes módon védekezni s bizonyitani, ha törvényes kivánatai megtagadtatnának, annak idejében semmiségi panaszszal élhet és igy mostani felfolyamodásával visszautasitása által valódi jogsérelmet nem szenved. Jól megjegyzendő, hogy a semmitőszék nem ment be a kérdés érdemleges tárgyalásába — ezt a végtárgyalás utáni időszakra halasztván; a jelen itéletben csakis az van mondva: hogy a per folyamában perorvoslattal sajtóügyben élni nem lehet, kivévén két kivételt, melyek közt a tanuk előleges kihallgatása miatti kivánata a törvényszéknek nem foglaltatik.

— **Az eltünt Horváth Gyula** ügyvéd egy fegyelmi ügyét tárgyalta ma délután a budapesti ügyvédi kamara fegyelmi birósága. A panasz-feljelentést Pecsikovics János budapesti lakos tette ellene, a ki ellen Horváth Gyula Rubin A. ékszerkereskedő megbizásából egy váltópört folytatott. A tárgyalás folyamán igazoltatott, hogy Horváth Gyula Pecsikovicsot jogosulatlan követelésekkel zaklatta s rajta ilyen követeléseket be is hajtott. A helyettes kamarai ügyész Széky Antal, tekintettel arra, hogy — mint mondá — Horváth Gyula egész ügyvédi működése olyan volt, mely az ügyvédi méltóságot sértette s már többször állott a fegyelmi biróság előtt, tekintettel továbbá arra, hogy most is bejelentés nélkül ismeretlen helyre távozott: kéri a biróságot, hogy Horváthra nézve addig is, mig ellene a többi fegyelmi ügyek is letárgyaltatnak, az ügyvédkezést tegye lehetetlenné. Inditványozza, hogy az ügyvédség gyakorlatától két évre függesztessék fel. — Püspöky Emil, hivatalból kirendelt védő a kérdésben forgó összeg csekélységére való hivatkozással, a legenyhébb büntetés kiszabását kérte. A fegyelmi biróság azonban ezt sulyosító körülményül tudva be, Horváth Gyulát az ügyvédi rendtartásról szóló törvény 68. §-a a) és b) pontjában minősitett fegyelmi vétségben mondotta ki vétkesnek, s az ügyvédség gyakorlatától 6 hónapra felfüggesztette.

— **S. Franziska, három budapesti ház tulajdonosa ellen lopás miatt** folyt ma tárgyalás a budapesti fenyitő járásbiróságnál. A vád arra irányult, hogy a vádlottnő egy királyutczai rőfös kereskedésből egy vég vásznot ellopott. Ez ügyben ma már a harmadik tárgyalás tartatott, miután a bizonyitási eljárás elhuzódott. Vádlottnő védője, dr. Sik Sándor ügyvéd az első tárgyalás alkalmával konstatáltatni kérte a panaszos fél által a vádbeli büncselekmény elkövetésének időpontját, s ezután bizonyitékokra hivatkozott annak igazolására, hogy a vádlottnő a vádbeli büncselekményt el sem követhette, mert az elkövetés idejekor más városrészben volt, s az alibi kimutathatása végett kérte a tárgyalás elnapolását. — A biróság e kérelemnek helyt adott s elnapolta a tárgyalást. Az ujabban kitüzött tárgyalásnál a védő által megnevezett tanuk egy része nem volt megtalálható, egy része megidéztetett ugyan, de meg nem jelent. A mai harmadik tárgyalásnál a tanuk megjelentek, a feljelentő nem Dr. *Sik* Sándor védőügyvéd azt vitatta, hogy a büncselekmény elkövetése bebizonyitva nincs, és igy senki sem lévén köteles ártatlanságát bebizonyitani, hanem ellenkezőleg a vádlott ellenében bebizonyitandó levén annak bünössége, arra plaidirozott, hogy a megjelent tanuk kihallgatásának mellőzésével védencze fölmentessék. A fenyitő biróság meghozta és kihirdette az itéletet, mely szerint a megjelent tanuk kihallgatásának mellőzésével a vádlottnő a vád alól *fölmentetett.*

— **Ormay István** volt Rókus-kórházi gondnok előtt a budapesti kir. fenyitő törvényszék ma hirdette ki a kir. tábla itéletét. A kir. tábla megváltoztatta a törvényszék itéletét s a 8 évi fegyházat 6 évre szállitotta le. Ormay s a kir. ügyész ismét felebbeztek.

— **Feloldott itélet.** A kir. tábla III-ik büntető tanácsa ma délelőtt tárgyalta gróf *Beleznay* Árpád felebbezését, melyet a törvényszék elutasitó végzése ellen nyujtott be. Gr. Beleznay tudvalevőleg a dunagőzhajózási társaság ellen pert inditott kártérités végett, miután 1877-ben az ujpesti hajóállomásnál a dunagőzhajózási társulat egyik hajója a kikötésnél oly erővel ment a hidnak, hogy arról többen leestek s köztük gróf Beleznay lábtörést szenvedett. Felgyógyulása után Beleznay 120 ezer forint kártéritést követelt a társulattól, mit azonban az megtagadott. Beleznay ezután a bünfenyitő eljárás meginditását kérelmezte, de a törvényszék keresetével elutasitotta. A kir. tábla ma a törvényszék határozatát feloldva, az a bünfenyitő eljárás meginditását rendelte el.

— **Elitélt fináncz.** 1881. febr. 9-én a szent-endrei vámon át nagyobb mennyiségü bort szállitottak be, a nélkül, hogy az esedékes fogyasztási adót lefizették volna. E miatt Fotterer Ignácz pénzügyőri felvigyázó és Zmály János fővárosi vámőr ellen fenyitő eljárást inditottak. A törvényszék felmentette őket, de a kir. tábla marasztaló itéletet hozott, mit a kuria is helybenhagyott. E marasztaló itélet ellen perujitási kérvényt nyujtottak be az elitéltek, kik közül Fotterer alibijét igyekszik bebizonyitani. A törvényszék e kérvényt elutasitotta, mert az előnyomozat és kiegészités ujabb bizonyitékot nem hoz fel. A kir. tábla azonban Fottererre nézve a perujitási kérvénynek helyt adott, de Zmályt szintén elutasitotta.

— **Letartóztatott kereskedők.** Két csődbe jutott hatvani-utczai kereskedőt tartóztatott le a napokban a budapesti kir. feny. törvényszék. Az egyik Hoffmann Izidor Zsigmond női ruhakereskedő, a kit Tóth Gerő biró tartóztatott le, mivel ellene a csalárd bukás alapos gyanuja merült fel. Hasonló okból tartóztatta le Bizaglich biró Toch József női divatczikk kereskedőt, a ki e hó elején jutott csődbe. Mindkét bukott tekintélyes passzivákkal bir, mig a csődvagyon alig rug egy pár száz forintra.

— **Ujra vizsgálati fogságba helyezték.** A mult év julius 3-án este 10 óra tájban a Hosszumezőről Szaplonczára vezető ut árkában Mendelovics Sámuel, szaplonczai lakost eszméletlen állapotban találták, pénze érintetlen volt. Fején 9—10 seb, melyek arra mutattak, hogy némelyike éles, másrészt pedig tompa eszközzel ejtetett. A szerencsétlen a sebek következtében hatod napra meg is halt. A gyanu Helmann Hersch ellen irányult, ki azon napon Mendelovicsot kocsiján Máramaros-Szigetre szállitotta. Ő az esetet következőleg adta elő: Este felé járt már az idő, midőn Szigetről elindultak. A mint a szaplonczai dombhoz értek, alig haladtak felfelé, midőn jajgatást hallott s visszafordulván, látta, hogy a hátsó ülésben ülő Mendelovicsot egy fehér kucsmás nagy oláh bunkósbottal üti, a másik ugyanugy öltözött magas oláh pedig néhány lépésre követi a kocsit. Azonnal leugrott a kocsiról s lovát minél gyorsabb menésre ösztökélte. De látván, hogy az oláhok nem tágitanak, ott hagyta kocsiját, lovát s a közeli erdőkerülőhöz menekült, kit segitségül hivott, sőt egy ott ődöngő béresnek 2 forintot is igért, ha szintén segitségére fog lenni. A kerülő vallomása szerint őt nem hitta segitségül, a béresnek pedig azért igért pénzt, hogy kisérje őt haza Szaplonczára. Gyanus az egész esetnél az, hogy daczára a világos estének, Helmann nem ismerte fel a tetteseket, kinézésökről sem tud semmit, továbbá, hogy ő fehér kucsmásokról beszél, az árokparton pedig, az áldozat mellett, egy nagy fekete oláh kalapot találtak. Berkovics Dávid tanut pedig, ki a dombról alig száz lépésnyire lefelé haladt a tett elkövetésekor s a jajgatást is hallotta, a törvényszék ki sem hallgatta. Általában az egész vizsgálat kissé hiányosan teljesittetett. A kir. ügyész gyilkosság miatt kérte elitélni Helmann Herschet, a törvényszék azonban felmentette és szabad lábra helyezte. A kir. ügyész felebbezése folytán a kir. tábla elé kerülvén az ügy, ma tárgyaltatott az I. büntetőtanácsban, elnök dr. Vajkay Károly, előadó Széll Farkas biró volt. A kir. tábla az első biróság itéletét feloldotta, Helmann Herschnek azonnali vizsgálati fogságba helyezését elrendelte, s ujabb határozat hozatalra a vizsgálat kiegészitését szükségesnek mondotta.

— **A phönix-parki gyilkosság.** A tegnapi tárgyalásról közölt tudósitásunkat megtoldjuk a következő részletekkel: *Kavanagh* kocsis, ki a gyilkosokat vitte, azt vallja a törvényszék előtt, hogy ő nem tudta, mit keresnek utasai a Phönix-parkban. *Delany* vádlottól megkérdezte ugyan, hogy mi a szándékuk, de ez annyit felelt csupán, hogy: «A titkárt lessük.» Lord *Cavendish* és *Bourke* államtitkár egymást karonfogva közeledtek a csoporthoz s ekkor James *Carey* városi tanácsos kérdést intézett egy mellette elsietett emberhez. Miután választ kapott, e szavakkal fordult Delanyhoz: «Vigyázzatok, a hosszabbik az!» — *Bourke* tudvalevőleg nyulánk ember volt s ugy látszik, első sorban őt illette a merénylet. Carey jelt adott azután fehér zsebkendőjével a kocsiban maradt összeesküvőknek, kik nyomban megtámadták a két minisztert. Mikor a városba értek, az összeesküvők megvendégelték Kavanaghot egy korcsmában; Bradytól egy font sterlinget kapott fuvarbér gyanánt s másnap még két font sterlinget kapott, hogy kocsiját más szinüvé mázolhassa. Kavanagh elmondotta a Field ellen elkövetett gyilkosság részleteit is. A gyilkosság után ujságpapirosba takargatták a kést s belehajitották a gázgyár viztartójába, mely előtt elhajtattak. Több tanu bizonyitotta, hogy Kavanagh a Phönixparkban járt a gyilkosság napján. A tizenöt éves *Jacob* Sámuel messziről nézte a gyilkosságot s látta a mint a gyilkosok egyike az egyik áldozattól a másikhoz rohant, kegyelem-döféseket osztogatva, mialatt a többiek kocsira szállottak.

A tárgyalás folytatását csütörtökre halasztották. Egy ma érkezett dublini távirat azt jelenti, hogy a rendőrség megtalálta a gázgyár viztartójában a kést, melylyel a gyilkosok *Field* esküdtet megölték. E fölfedezésnek azért tulajdonitanak fontosságot, mert megerősiti Kavanagh kocsis vallomásait. Ez érdekes hirt megczáfolja egy később kelt távirat, mely szerint eredménytelenül kutatták ki a medenczét.

Udine, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) Rossi, a Pontafelben elfogott vámhivatalnokot ujra szabadon bocsátották, ellenben a Paduából Trientbe érkezett Conci mérnököt irredentista iratok terjesztése végett elfogták.

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) *Krapotkin* herczeg kinyilatkoztatja egy levelében, hogy ő elitélése ellen nem felebbezett, mert nem ismeri el a biróság illetékességét.

MULATSÁGOK.

— **Táncz és hangverseny.** A nagykanizsai kereskedelmi ifjak önképző-egylete javára Stern Zsigmond zenetanár Kohn Hedvig és Grobetti Malvin kisasszonyok s még többek közreműködésével, e hó 10-én sikerült hangversenyt rendezett. A hangversenyt táncz követte, mely derült jókedvben reggelig tartott. Az első négyest 96, az utolsót hajnalban 42 pár tánczolta.

— **Ócsán** febr. 3-án az ócsai olvasókör könyvtára javára zártkörü tánczvigalom tartatott, mely a rendezőség buzgalma következtében az emlitett czélra mintegy 50 forintnyi tiszta jövedelmet eredményezett. A tánczvigalom jó kedvvel világos viradtig tartott. Jelen voltak: Zorkóczy Ilona, Küzdényi és Zámpori kisasszonyok Bugyiról, Bednay kisasszony Bugyiról, Deutsch Hermin, Doleschal Etel Budapestről, ifj. Szabó Lajosné, Gere Károlyné, Ferenczy Dénesné, Kendeffy Józsefné, ifj. Weisz Józsefné, Szlávik Istvánné Soroksárról, Schuller Györgyné Bugyiról és Lövy Bernátné urnő.

— **Egerben** február 5-én az uj kaszinó első emeleti termeiben néhány család pikniket rendezett, melyet a házi asszonyoknak figyelme, s előzékenysége, a páratlan jó kedv, s fesztelenség a farsang legsikerültebb mulatságává tettek. Jelen voltak: Samassa Otil, Beöthy Ilona, Erdélyi Anna, Frautz nővérek, Fülöp nővérek, Horváth Lujza, Mészáros nővérek, Szabó Ella, Szuhányi nővérek, Lenkné, Szentkirályiné. 11 órakor a tánczot gazdag souper szakitotta meg, mely alatt a társaság a legvidámabb hangulatban mulatott.

— **Nagy-Szent-Miklóson** e hó 6-án a «fekete sas» szálloda nagytermében, a kir. járásbiróság és szolgabiróság tisztviselői az ügyvédi karral egyetemben zártkörü tánczvigalmat rendeztek. A szétküldött meghivók egyszersmind a belépésre is feljogositsák a meghivottakat. A terem délszaki növényekkel volt feldiszitve. A lady patroness Jurkovits Othmárné asszony volt, ki előzékeny, szives volt mindenki iránt. A négyeseket 40—50 pár tán-

---

TRÉVES BÁRÓNÉ.

REGÉNY.

Irta: XAVIER DE MONTÉPIN.

Forditotta: Somogyi Ede. 57

(Folytatás.)

— Miért nem látogat ön meg bennünket a kastélyban, kérdé Nerville.

Lucien reszketett.

— Mi keresni valóm van abban a házban, a melyből nem birtam a halált elüzni? ... Nem váltottam be igéretemet ... mormogá komor hangon.

— Ön nem tehet magának szemrehányásokat... Szegény bátyámnak végzete volt...

— Nagyon szivesen odaadtam volna életemnek egy részét, hogy az övét meghosszabbitsam.

— Én is, higyje el! kiáltott fel Georges. De mire való ezeket a szomoru emlékeket felidézni? Ön megtette kötelességét, a miben senki sem kételkedhetik és néném a legnagyobb tisztelettel szokott önről megemlékezni.

— Hogyan van Léonide de Trèves báróné? koczkáztatá Lucien félénken.

— Reménylem, hogy jól érzi magát, de nem tudom...

— Ön nem tudja! ismétlé az orvos nagyon meglepetve.

— Nem.

— Miként lehetséges ez?

— Unokahugom mintegy tizennégy nappal szegény Max halála után elhagyott bennünket.. Ön ezt nem tudta?

Lucien kötelességének vélte azt válaszolni, hogy nem.

Georges igy folytatá:

— Utazni akart ...

— Egyedül? szakitá öt félbe az orvos.

— Nevelő-atyjával, Jacques Hâberttel. Elutazása óta semmi hirt sem vettünk felőle.

— De legalább tudják, hogy hol van?

— Nem ... Nem tudjuk sem mi, sem mások ... Ez nemde, különösnek tetszik ön előtt, kedves doktor?

— Egy kissé, megvallom, viszonzá Lucien téveteg tekintettel, majd köszöntve, hozzá tevé: Viszontlátásra Nerville ur.

Aztán, szót se szólva többé, utnak indult.

Georges sokáig utána nézett.

— Lám, egy ember, kit titkos bu emészt, mondá magában. Ez az ember, ha nem csalódon, nem huzza már sokáig.

Harblayné látta, mint fogy fia napról-napra.

Jól tudta bánatának az okát, de azt is tudta, hogy vigasztalásra gondolni sem lehetett.

A szegény anya, könyeit száritva, hallgatott.

Még egy hónap mult el, a nélkül, hogy a helyzetben változás állott volna be.

Vége felé jártak a télnek.

Egy reggel Lucien d'Harblay ott ült dolgozó-szobájában a kandalló előtt, melyben nagy tüz lobogott, s fogai vaczogtak a láztól.

A ház kapuján kopogott valaki.

A fiatal orvos felemelé a fejét.

— Ez a levélhordó ... mormogá. Négy hónap óta mindennap várok türelmetlenül, azt mondva magamban: Talán a ma hoz nekem levelet tőle .. és négy hónap óta hiába várok ... Ő nem szeret... ő már nem is emlékezik rám ...

Léptek zaja hallatszótt a folyosón.

Az ajtó megnyilt és Harblayné jelent meg, kezében hirlapokat és leveleket tartva.

— Itt van a postád fiam, mondá.

— Köszönöm, anyám ... Légy szives, tedd ide mellém a székre.

Harblayné szomoruan tekintett fiára és visszavonult.

Lucien gépiesen bontá fel az első levelet, végig futott rajta és a földre ejté.

— Semmi ... mondá elbátortalanodva.

Felbontott egy másikat, mely ép oly jelentőség nélküli volt, mint az első.

Már csak két levél maradt.

Az egyik vastag boritékban volt és az egyik sarkon svájczi levélbélyeg volt rajta.

— Levél Svájczból! Vajjon kitől eredhet? kérdé Lucien magában. Hisz senkit sem ismerek a Svájczban...

A boritékon az irás rendes volt ugyan, de nélkülözte a csint.

A fiatal orvos szétszakitá a boritékot és kibontá a levelet, melyre csupán nehány szó volt irva.

Ezeket olvasva, tompán felkiáltott és reszketni kezdett egész testén.

Harblayné meghallotta fiának kiáltását.

Nyugtalanul rohant a szobába és azt kérdé:

— Fiam, mi történt?

Lucien oda nyujtá a levelet anyjának, ki szintén elolvasta a tartalmát:

«Meghal bánatában ... jöjjön öt megnyugtatni

Jaques Habert

Alant vott a czim irva.

— Istenem! istenem! mondá a szegény asszony, kezeit kétségbeesetten tördelve. Ez a végső csapás.

— Meg fogom menteni, anyám! viszonzá Harblay, kibe egyszerre uj élet ömlött. Meg fogom menteni!

— Mit akarsz tenni?

— Trèves báróné a Svájczban, Veveyben van. Holnap este nála leszek.

— Te elutazol!

— Még ma ... egy óra mulva.

— Igy, betegen?

— Meggyógyultam és megerősödtem! .. Léonide halálán van .. hivnak, hogy menteném meg, és én habozzak? Ugyan, kedves anyám, hisz ön maga se teszi ezt fel rólam... Ha haboznék, ugy ön meg vetne engem!

Ily erélyes elhatározás előtt Harblaynénak meg kellett hajolnia.

Lucien igy folytatá:

— Jó anyám, kérlek, légy szives uti podgyászomat rendbe hozni. Azalatt Chantillyba megyek doktor Marais kartársamat felkérni, hogy távollétem idejében helyettesitsen betegeimnél. Még visszajövök önt megölelni, aztán Párisba utazom és onnét a Svájczba.

— Teljesedjék a te akaratod, gyermekem és isten kisérjen utaidon!

* * *

Léonide abba a villába érkezvén, a melyet anyja után örökölt, és a mely a Léman partjain emelkedett, itt találta a régi szolgákat, kiket már nagyon régóta nem látott és ezeknek a fogadáskor tanusitott áradozó örömük elfelejtette vele néhány órára bánatát.

Azt a szobát választotta magának, melynek ablakai a tóra nyiltak.

Egy hónapig nagyon nyugodt, habár kissé komor volt, mindennap hosszu sétákat tett Jaques Hâbert kiséretében és szomorusága daczára nem unatkozott.

De mikor a szigoru svájczi tél beállott, mikor a borzasztó éjszaki szél felkorbácsolta a tó hullámait, mikor havazni kezdett és a hó lehetetlenné tette a kirándulásokat: Tréves báróné tökéletesen megváltozott.

Az ülő életmód emlékébe idézte a multat és sebeit még sajgóbbakká tette.

Eszébe jutott a szerelme, melyet pillanatnyira ki akart üzni a szelleméből, és mely pillanatra sem távozott tőle.

Távol Lucientól, érezte, hogy elhervad és elfonyad, miként a virág, mely levegő és nap hijjában sinylik.

Huszszor is, mikor már végin volt lelki erejének, kezébe vette a tollat, hogy irjon: huszszor hajitotta el a tollat vagy tépte el a már megkezdett levelet.

A saját maga iránti tisztelet, melyet talán a tulzásig vitt, tartotta vissza.

— Nem, mondá magában, még nagyon korán lenne ... Még nem áll jogomban szeretni és szerelmi vallomásokat fogadni.

Ez a küzdelem a szenvedély ellen kimerité az erejét.

Orczái elvesztették piros szinüket, szemei régi fényüket.

Kerülte az álom és az étvágy.

A végtelen napok hosszu óráit azzal töltötte, hogy szemeit a becsukott ablakokra szögezte, a melyen át nem látott egyebet a szürkés, borus égnél, a fehér hegyeknél és a bősz tónál.

Jacques Hâbert gyakorta könyáztatott arczczal találta őt.

Elérkezett már az az idő is, a midőn Trèvesné nem birt táplálékot magához venni.

Még egy hét mult el.

Ennek a hétnek a végén, egy reggelen, Léonide fel akart kelni mint rendesen, de növekvő gyengesége az ágyban maradásra kényszerité őt.

— A halálán van ... mondá a néma magában kétségbeesve, és én nem akarom, hogy meghaljon!

Már most nem habozott tovább és megirta Lucien d'Harblaynak azt a levelet, a melyet már ismerünk.

LVII.

Miután Chantillyban doktor Marais kartársát meglátogatta, hogy őt távollétében való helyettesitése végett felkérje, Lucien betekintett a vasuti menetrendbe.

A gyorsvonat, melylyel Genfbe szándékozott jutni esti nyolcz órakor indult el Párisból és reggeli tiz órakor érkezett a Svájczba.

Ha Genfben hajóra száll, ugy esti öt órakor Veveyben lehet.

Másnap csakugyan délután félötkor a veveyi partra szállt.

Szükséges-e mondanunk, hogy az ut borzasztó hosszunak tetszett neki.

Vajjon idejekorán fog-e érkezni?

Mikor Jacques Hâbert a levelét megirta, nem forgott-e Trévesné már a legnagyobb veszedelemben?

Ezek a megfejthetlen kérdések jelentkeztek szüntelenül szelleme előtt és gyötörték őt.

Mihelyt partra szállt, tudakozódott.

Léonide lakása mintegy husz percznyire volt a várostól.

Majdnem szaladva tette meg ezt azutat s a kapuhoz érve erősen megrántá a csengetyühuzót.

A kapus azonnal ott termett és azt kérdé:

— Mit kiván ön, uram?

— Jacques Hâbert urral óhajtok szólni.

— Jacques ur a báróménál van.

— Értesitse őt azonnal, hogy várják ... Nagyon sürgős és nagyon fontos ...

— Jól van, uram. Legyen szives addig az én szobámba belépni. Melegedjék addig, a mig Jacques urat fölkeresem.

— Csak gyorsan, kérem.

Lucien belépett a kapus szobájába és a kályha mellé ült.

Az imént hallott szavak kissé megnyugtatták.

Jacques Tréves báróné oldalán volt, tehát Trévesné még élt.

A kapus arcza egyébiránt semmivel sem árulta el, hogy válság előtt állnak.

Harblay szive kimondhatlan erősen dobogott.

— Léonideot viszontlátni, mondá a fiatal ember magában. Viszontlátom őt ... de nagyon betegen, talán halálos ágyán! .. — Ah, jövőben semmisem választhat el tőle... Ha meghal, ugy a sirba követem...

Az udvarból léptek zaja hallatszott.

A kapus visszajött Jacques Hâbert kiséretében, kinek arcza sugárzott az örömtől az orvos láttára.

A két férfiu hévvel megszoritotta egymásnak a kezét, aztán Léonide nevelő atyja bevezette Lucient a nyaralónak egyik földszintes szobájába, mely, miként az egész épület, hallgatag és szomoru volt, miként a sir.

— Ó, csak már láthatnám! csak már láthatnám, kiáltott fel Harblay, kinek könyei ömölni kezdettek, mihelyt egyedül volt Jaquessal.

Ez ujját ajkaira tevé, kivevé zsebéből jegyzőkönyvét, mely őt soha sem hagyta el, néhány sort irt beléje s oda nyujtá a jegyzőkönyvet a fiatal orvosnak, ki ezeket olvasá:

«A nélkül cselekedtem, hogy tőle meghatalmazást kértem volna, melyet talán megtagadott volna. Ő nem tudja, hogy ön itt van ... Ha ön megjelenésével meglepné őt, ugy ez veszélyessé válhatnék rá nézve ... Engedjen nekem időt, hogy őt előkészitsem.»

(Folytatása következik.)

czolta. Különösen felemlitendő a kotillion, melynek ügyesen rendezett számos uj, nagyrészt tréfás alakzatai, nem egy derült perczet szereztek a néző, úgymint résztvevő közönségnek. Ott voltak: Pap Sándorné (Kocsorhátról), Kormos Béláné (Verseczről), Schreyer Viktorné, Velcsov Józsefné, Halik Tivadarné, Apáthy Józsefné, Bayer Gyuláné, Gulyás Antalné (Bocsárról), Simonsich Gézáné, Sébor Jánosné, Kozekné, Jaromiszné és Telbisz Alajosné (Csanádról), továbbá: Koós Gizella, Mály Ilka, Marianovich Olga, Petrich nővérek (Ó-Bébáról), László Vilma, Wawra Nellike, Vizkelety Irén, Bogdán Livia, Varga Erzsike, Németh Anna (Szegedről), és Nagy Paulina. A közönség csak világos nappal, sajnálva a minden izében kedélyes mulatság végét elismerés- és megelégedésének nyilvánitása mellett hagyta el a termet.

HÁZASSÁG.

— **Steiner Béla** kereskedő Gyomáról e hó 12-én jegyezte el Turkevében *Hausbruner Francziska* k. a.-t, Hausbruner Miksa fakereskedő szép és müvelt leányát.

— **Schlesinger Miksa** aszódi fiatal gabonakereskedő, e napokban jegyezte el *Deutsch* Janka kisasszonyt Szarvasról, Deutsch Adolf divatáru kereskedő kedves leányát.

GYÁSZROVAT.

Wagner Rikhárd, a jelenkor egyik legnagyobb, leggenialisabb zeneszerzője, mint lapunknak ma este távirják, délután 4 órakor Velenczében elhunyt épen 70 éves korában. A nagy kompozitor életrajzából közöljük a következő adatokat. Született 1813. május 22-én Lipcsében, hol atyja városi hivatalnok volt. Zeneakadémiai tanulmányait Drezdában és Lipcsében végezte. A zene iránti vonzalma — melynek már a gimnáziumban adott kifejezést — okozta azt, hogy az egyetemet csak rövid ideig látogatta s jobbára kedvencz zenei tanulmányának élt. 1836-ban mint karmester a magdeburgi szinháznál és egy ideig Königsbergben volt. Itt megnősült először s Drezdában való rövid idei tartózkodása után mint karnagy a rigai «Holtei» szinházhoz szegődött, hol 1838-ban «Rienzi»-jébe fogott. Rigából Londonon át Párisba utazott, hol különféle gondok és nélkülözések közt «Rienzi»-t és a «Bolygó Hollandi»-t fejezte be. Ez utóbbi operához egy tengeri vihar, melyet átélt, szolgáltatta az eszmét. 1842-ik év tavaszán visszatért Odesszába, hol októberben a «Rienzi» előadása került szinre, minek következménye az volt, hogy karmesternek nevezték ki. Drezdában egyebek közt Goethe «Faust»-jához megirta a nyitányt 1844-ben a «Gruss seiner Treuen an Friedrich August den Geliebten» majd meg 1845-ben a «Liebes-Mahl der Apostel»-t irta meg. — Ugyane szinpadon 1845. október havában adták elő legelőször ugyancsak Wagner müvét «Tanhäuser»-t. A drezdai májusi felkelésben való részvéte miatt 1849. május 7-én szökni volt kénytelen. Zürichnek vette utját, hol cantoni polgár lett és 1850. óta ugy a zeneegyletet mint a szinházi zenekart igazgatá. Svájczban egyebek közt befejezte a «Lohengrin» és a Niebelungen szövegét. 1858-tól kezdve majd északi Olaszországban, majd Párisban (hol Tanhäuser 1861-ben megbukott), Bécsben, Karlsruheban és más helyeken tartózkodott, mindaddig mig II. Lajos fiatal bajor királylyal közelebbi viszonyba lépett, mely időtől fogva, Münchenben élt. München volt most már ugy mint előbb Weimar ama központ, melyben müvei szinre kerültek. 1865-ben irta meg «Tristan és Isolde»-t. 1868-ban pedig a «Nürnbergi mester-dalnokokat», mindkettőt legelőbb Münchenben adták elő.

Wagner Rikhárd müvei közül különösen a Tanhäuser hóditott magának tért az összes német szinházakban. E különös fajtáju zeneszerzemény értéke és jelentősége iránti kérdésben a müvészet barátai két nagy táborra oszoltak, melyek egymással ellenséges lábon állottak. Sok külső és belső ok működött közre, hogy Wagner rövid idő alatt hires emberré vált. A német opera ugyszólva egészen elszegényedett és kimeritette magát hasztalan kisérletek által. — E terméketlenséggel szemben éles ellentétben állott Wagner önálló, határozott czélok felé törekvő müvészi egyénisége. Wagner arra törekedett mindig, hogy a kiválasztott nagy és uj anyagokat a drámai zene lényegének megfelelően dolgozza fel s e törekvése mindig hatást tett. Librettoiban mindig határozott reformokat iparkodott elérni, s habár nagyon különbözők a vélemények a felől, hogy miképen oldotta meg e feladatot, nem lehet tőle megtagadni azt az érdemet, hogy a Németországban divatos középszerüséget felrázta kényelmes pongyolaságából. Tehetségének tulajdonképen való fölénye a zenei helyzetfestésben rejlik, mely a recitativában s a fényes hangszerelésben legszabadabban fejlődhetik ki. Ebben gyakorolja Wagner nagy és sajátszerü hatásait s zenei tehetségének ez alapvonalaiból ered az a törekvése, hogy az egész operát folytonos erős kisérlettel szinezett zenei szavallattá változtassa, s eltávolitsa belőle a magukban véve elzárt zenei alapokat (áriákat, duetteket), melyek a korábbi, különösen Mozart által nagy tökélyre vitt operákban fordultak elő. Wagnernek egész tevékenysége a szinházra terjedt ki, melynek exczentrikus kultuszt szentelt s melynek jelentőségéről tulhajtott nézeteket táplált. Tehetségében inkább a sokoldaluság ötlik szembe, mint a mélység. Költői képességei lépést tartanak zenei tehetségével, sőt némelyek szerint ezt fölül is mulják. De összes müvészi tevékenységét az elméleti idealizmusra hajló ellenállhatatlan vágy uralta, minek következtében jelentős irói képessége veszedelmessé, csaknem végzetessé vált reá nézve. Nevezetesebb müvei: «Die Kunst und die Revolution» (Lipcse 1849.) »Das Kunstwerk der Zukunft» (Lipcse 1850), s legkiváltképen «Oper und Drama» (3 kötet, Lipcse 1852), melyet 1868-ban «Deutsche Kunst und deutsche Politik» czimü szenzácziós röpirata követett. E segitő eszközök lehetővé tették Wagnernek, hogy a müvészi formalizmust, melyen a legjobb mesterek müvei alapulnak, a maga nemében tökéletes sematizmussal gátolja, melynek csak az a hibája, hogy nem a müvészet természetéből, hanem a reflexióból fakadt. Ehhez tartoznak a zenei szignalék, melyekkel Wagner az operák személyeit megjelöli s melyek nála a mélyen ható zenészeti thematikus motivumokat képviselik. 1868-tól semmi nagyobb müvet nem fejezett be. 1877-ben augusztus havában adták a «Ring der Niebelungen» czimü operáját Beyreuthban háromszor egymásután. Wagner már néhány évvel azelőtt Beyreuthba költözött, hol a nagyherczeg által neki ajándékozott telken épittette, saját tervezete szerint, a Wagner-villát, melynek feliratául a következő mondást illesztette a homlokzatra: «Hier wo mein Wähnen Friede fand, Wahnfried sei dieses Haus genannt.» Ez egyemeletes villában töltötte minden idejét egész 1879-ig, minden megszakitás nélkül. Csak 1880-ban tette meg első utját egészségi szempontból és Nápolyba vonult, melynek vidékén tölté családjával együtt a nyári hónapokat. Ekkor már férje volt Bülow elvált nejének: Liszt Kozimának, kitől egy Siegfried nevü fia is született. E fiun kivül két mostoha leánya is volt: a Bülow János leányai. Nápolyban mutatkozott nála először a betegeskedés első nyoma. Tudvalevőleg Wagnernek évek óta köve volt, s ez a baja napról-napra sulyosodott. Lapunk egyik ismert és tekintélyes zenész barátja, ebben az időben abban a kellemes helyzetben volt, hogy a mesterrel és nejével: Liszt Kozimával Nápolytól Rómáig utazhatott. Wagner augusztus végével ment ugyanis Velenczébe, hol nehány hetet töltött, mert ott egyik operájának (Lohengrin) előadására készültek, melyet nagy sikerrel adtak elő. Ez olaszországi utjában már igen meglátszott rajta a baj, mely aztán napról-napra bágyasztotta erejét és törte meg. — Ez idő óta évenkint meglátogatta Olaszországot, melynek enyhe levegője némi üdülést szerzett számára. — Parcivál-jának zongora-kivonatát Velenczében fejezte be, sőt a hangszerelést is e kedvelt tuskulánumában végezte. A mult év tavaszán a teljes partiturával tért vissza Bayreutba, hol augusztus közepén volt a Percival első előadása. Ez három előadást ért. A kritika a legmagasztalóbb nyilatkozatával találkozott. Ennek végeztével a mester ujból Velenczébe ment, mert baja fokozódott. Semmi uj vállalatba nem fogott. Nem volt már türelme. Tervben volt még jövőre is Percival és egy pár Beethoven symphonája. Sajnos, ezt már nem fejezhette be. Velenczében el volt zárkózva. Csak Liszt volt közvetlen vele s csak néhány kedves vendéget fogadott. Mint lapunkban már előbb emlitve volt, csak az irodalom és zene kiváló férfiai fordultak meg házánál. Ezeket is nagy ritkán hivta meg. Családjával töltötte minden idejét. Ugy látszott, hogy érezte, hogy mihamarább el kell válnia azoktól, a kiket életében olyan nagyon szeretett. Liszt a mult hó elején hagyta őt el. Ekkor még nem lehetett semmi közelebbről beállható komoly bajtól tartani. Sőt maga Liszt sem tudott még e váratlan szomoru esetről semmit, a mennyiben szombaton az irók és müvészek által a tiszteletére rendezett estélyen igen kedélyesen mulatott. A holnapi napot pedig *Blaskovicsné* Edelspacher Marianne bárónő estélyén lett volna töltendő, mit még csak tegnap igért meg. Midőn e sorokat éjfél után irjuk, az ősz mester lakásán minden csendes és környezete értesitése szerint senki sem tudja a gyászeset bekövetkeztét. A mester vasárnap egyik rokona látogatására Székes-Fehérvárra készült, de valószinü, hogy holnap már Velencze felé indul.

Meczner Rudolf, Meczner Gyula országgyülési képviselő édesatyja elhunyt Makkos-Hotykán, 73 éves korában. Köztiszteletben állott öreg ur volt, kinek halála sokaknak okozott bánatot.

Gyulai **Gaál** Endre, 1848-iki honvéd százados elhunyt 67 éves korában, Keszthelyen. Nején kivül számos jóbarátja és ismerőse fájlalja elhunytát.

Bucsánszky Alajos volt könyvnyomdatulajdonos és kiadó, e hó 13-án 81 éves korában elhunyt. A Bucsánszky név pár év előtt is még ismert név volt, a ponyvairodalom számos terméke jelent meg a Bucsánszky-féle kiadásban és nagy keletnek örvenvett. Sokan fájlalják az agg férfi elhunytát.

Posta Ferencz m. kir. nyugalmazott és 1848—49-iki honvéd alezredes elhunyt 65 éves korában. Özvegyén: Szalghàry Amália asszonyon kivül három gyermeke és nagyszámu rokonság fájlalja a derék ember, jó katona, szerető családapa elhunytát.

Bécs, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Az elhunyt *Festetich* György gróf magyar király főudvarmester holttestét ma délután teritették ki a Berg-utczai 16. sz. házban. Holnap délután 2 órakor lesz a beszentelési szertartás, azután a holttestet a déli vaspályán Molnáriba szállitják. Mondel báró ma délelőtt 11 órakor a család előtt ő felsége részvétének adott kifejezést.

A hivatalos lap febr. 13-iki számából.

Kitüntetés. Ő felsége dr. Mangin Károly szabadságolt állományu II. oszt. honvéd-ezredorvosnak több éven át teljesitett önzetlen egészségügyi szolgálatai elismeréséül, a koronás arany-érdemkeresztet adományozta.

Kinevezések. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter, Soltész Gábor hidvégardói birtokost Abauj-Tordamegye közgazdasági előadójává, Matkovich László Győrmegye közgazdasági előadójává nevezte ki. A pénzügyminiszter, Orosz Lajos pénzügyi fogalmazó-gyakornokot, a nagybecskereki kir. illetékkiszabási hivatalhoz ideiglenes minőségü II. oszt. pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki. A belügyminiszterium számvevőségéhez: Mocskonyi Gyula számgyakornok III. oszt. számtisztté, Thury Akos dijnok pedig számvevőségi gyakornokká neveztetett ki. A budapesti kir. főügyész, Cséplő János kir. fogházőrt a nyiregyházi kir. ügyészséghez szolgává nevezte ki.

Válság Francziaországban.

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A *köztársaság elnöke nem fogadta el a miniszterium lemondását,* hanem fentartotta elhatározását a trónkövetelők ügyének megoldásáig.

Páris, febr. 13. **Délelőtt az egész kabinet beadta lemondását. Grévy elnök arra kérte a minisztereket, hogy hivatalos működésüket egyelőre folytassák.**

Napoleon herczeg.

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) *Napoleon* herczeg tudtára adta *Mathild* herczegnőnek, hogy a Turinnal szomszédos Moncalieribe költözik.

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A bonapartisták azt állitják, hogy Napoleon herczeg Brüsszelben fog letelepedni.

London, febr. 13. (Az «Egyetértés tudósitójának távirata.) *Napoleon* herczeg tegnap este Lajos fia kiséretében ide érkezett. Ma délelőtt a herczeg *meglátogatta Eugenia excsászárnét* Farnboroughban.

A kiutasitási törvény a szenátus előtt.

Páris, febr. 12.

A szenátus mai ülésén folytatták a vitát a kiutasitó törvény fölött. Az első szónok, **Tolain** pártolója a törvénynek. A bizottsági jelentés, ugymond, szakadást idéz elő a középosztály köztársasága és a suffrage universel köztársasaga között. (Tetszés.) Miután kizsákmányolták a herczegek a republikánusok türelmét, jakobinusoknak nevezik őket, mert védelmezik magukat. Ki másnak köszönhető a köztársaság konszolidálása, mint a tömegnek? Vele szemben a juste milieu politikáját akarják követni. (Helyeslés.) A törvény elvetésének nemcsak miniszterválság, hanem kormányzati válság is lehet következése. (Mozgás.) A szónok fejtegetései nagy hatást tettek a baloldalra.

Jauréguiberry a volt tengerészminiszter szükségtelennek és használhatatlannak tartja a törvényt. Mindenekelőtt kijelenti, hogy semmiképen sem ragaszkodik az Orleansokhoz, kiket jóformán nem is ösmer. Ugy beszél, a mint azt neki lelkiismerete és a jog parancsolja. Szónok védelmezi ezután az orleansokat, s ezeknek Algirban és a németek előtt tanusitott magatartását. Mindenkor nagy bátorságot mutattak, (növekvő nyugtalanság); hogy 1873-ban Frohsdorfba mentek, arra nézve meg kell gondolni, hogy akkoriban nyilt kérdés volt: melyik kormánypárti elv álljon fenn. (Gunyos helyeslés balról.) Nem érti, hogy bonthatja meg egyetlen egy ezredes vagy tüzértiszt a hadsereg fegyelmét és egységét, a mint azt a hadügyminiszter a bizottság előtt állitotta. (Mozgás és helyeslés.) Ezt nem hiheti el. Vagy talán abban rejlik a veszedelem, hogy a herczegeket monseigneur-nek nevezik a szalonokban? A franczia hadseregben sem árulók, sem összeesküvők nincsenek. (Élénk tetszés a jobboldalon.) A herczegek vérük utolsó cseppjeig védelmeznék Francziaországot, ha idegenek támadnák meg. Gyermekeink azt kérdezhetnék: Hová lettek ama nemzetségek sarjai, melyek egykor Francziaországon uralkodtak? . . .

Lafayette (közbeszól): Beszéljen már a Bonaparteokról is! (Helyeslés balról.)

Jauréguiberry: Azt kellene felelnünk: Csuful számüztük őket! Chambord gróf Ausztriában van s ott sokkal engedelmesebb, mintha itthon volna. (Nevetés a baloldalon.) A franczia nép nagy többsége nem is gondolt a herczegekre. Most vették őket körül. Ha szónoknak Floquet inditványa és a kormány javaslata között kellene választania, akkor — megvallja őszintén — inkább pártolná Floquet inditványát (Zaj a baloldalon), mert az nyiltabb és loyalisabb. A mostani törvény gyülöletre és denuncziácziókra ad okot. A belügyminiszter, ki most vezeti a kormány ügyeit, becsületes ember, de ki tudja, hogy mindig ilyen érzelmü ember lesz-e miniszter s mire nem használhatják a törvényt? Nyomják el önök a szabadságot meg az igazságot s a nép a legelső Caesar karjaiba veti magát, annak a karjaiba, ki legbátrabban és legvakmerőbben fog föllépni. (Nagy mozgás. Felkiáltások a baloldalon: Vége a vitának!)

Bardoux a záradék ellen nyilatkozik, melyet el is vetnek. A századnak az a legnagyobb kérdése — ugymond — hogy miként kormányozhatja magát a demokraczia. Hogy tovább használják-e a monarchikus eszközöket vagy azt mondják: Uj helyzet támadt, menjetek előre a szabadság utján! . . . (Tetszés.) Olyan törvényt fognak elő erjeszteni, mely nem bizonyos személyeket sujt, hanem sujtja a bünösöket; mely személyeket sujt, nem azért, mert vannak, hanem . . . (Mozgás.) Hát megakadályozták a korábbi idők proszkripczionális törvényei a beállott eseményeket. Abban a pillanatban, melyben nem állott erősen a köztársaság, visszaadták elvesztett hazájukat a herczegeknek; most, hogy a köztársaság egész hatalmának birtokában van, ki akarják őket utasitani. Mi azt óhajtjuk, hogy neveljék jóra a demokrácziát, hogy eloszoljék valahára a kölcsönös bizalmatlanság, s valósággá legyen a szabadság meg az igazság. (Élénk, ismételt tetszés.)

Clamageran rábizza a dolgot egészen a képviselőházra meg a kormányra, mert ezek szükségesnek tartják a kiutasitó törvényt. (Nevetés a czentrumban.) Szónok álló egy óráig beszél, de nem hallgat rá senki . . . . A szenátus elfogadta a *vita berekesztését.*

Allou előadó kijelenti a bizottság nevében, hogy nem ellenzi a részletes vita megkezdését, de erélyesen küzd minden módositás, sőt még a törvényjavaslat ellen is. (Zaj és tartós mozgás.)

Ezután **170** szóval **115** ellen elhatározta a szenátus, hogy *megkezdi a törvény részletes tárgyalását.*

Ötödfél órakor kezdődött meg a részletes vita. A kormányjavaslat szakasza helyett ellenjavaslatot ajánl **Barbey.** E javaslat nem zárja ki a herczegek katonai és polgári rangjának elvesztését, hanem megengedi a köztársaság elnökének, hogy a miniszterhez intézett dekrétummal közvetetlenül számüzhesse a Francziaországban uralkodott családok tagjait, kiknek manifesztácziói vagy tettei az állam biztosságát veszélyeztetik s megengedi, hogy e családok ama tagjai, kik a hadseregben szolgálnak, rendelkezés alá helyeztessenek. Az ellenjavaslat büntetést szab a meg nem engedett visszatérés esetére is.

Martin történész pártolja e javaslatot.

Léon **Say** ellene nyilatkozik; az ellenjavaslatnak — ugymond — épen az a hibája, a mi a kormány előterjesztésének: biró és védő nélkül akar itélni. Nincs tehát ok arra, hogy elvessék a kormány javaslatát s elfogadják az ellenjavaslatot. (Tetszés a czentrumban.) Szónok maga fog javaslatot benyujtani, mely magában foglalja Barbey javaslatának egy pontját, de közelebb jár a közönséges jogokhoz.

Barbey azt mondja, hogy a szenátusnak választania kell Francziaország *polgárai* és Francziaország *trónkövetelői* között. (Tetszés.) Kéri a szenátust, hogy tartsa fenn az egyetértést a képviselőházzal.

Allou előadó Barbey javaslatát is a kivétel és az erőszak törvényének tartja; (Ellenmondás balról.) ugyanazokkal a veszedelmekkel és támadásokkal fenyegeti a személyes szabadság szentelt jogait. (Zaj a jobboldalon.)

Devés igazságügyminiszter szükségeseknek vallja a törvény rendeleteit, mert a büntető törvény tehetetlen arra, hogy megtorolja a trónkövetelők büneit s a kormány nem burkolózhatik tehetetlen liberalizmusba. (Tetszés a baloldalon.) A trónkövetelőknek az országban való tartózkodása már egymagában is közveszedelem, melyet azonnal el kell nyomni. Általános meglepetést keltett Devésnek az a kijelentése, hogy a *kormány hozzájárul Barbey javaslatához,* (Zaj és tetszés.) hogy helyreállitsa a képviselőház és a szenátus között az egyetértést. Kéri a szenátust, hogy fogadja el a kormány módjára Barbey javaslatát. (Élénk tetszés a baloldalon.)

Allou előadó konstatálja, hogy az igazságügyminiszter bizonynyal nem fogadta volna el Barbey javaslatát, ha nem volna meggyőződve róla, hogy az tökéletesen megegyezik a kormányéval. (Zajos tetszés.)

Hat óra tájban szavazott a szenátus Barbey javaslata fölött s azt **148** szóval **132** ellenében *elvetette.*

A kormányjavaslat 1. szakaszát, mely a polgári és katonai méltóságok elvesztéséről szól, *172* szóval *89* ellen vetették el.

Leon **Say** a következő javaslatot terjeszté elő a maga és *Waddington* nevében:

«A Francziaországon uralkodott családoknak ama tagja, ki nyilvánosan trónkövetelőre valló cselekedetet vagy manifesztácziót követ el az állam biztosságának kárára: száműzetéssel büntettetik. Az illető személyek vagy az esküdtszék vagy a törvényszékké alakult szenátus elé állittatnak.»

Say kijelenti, hogy bár elvetését ajánlotta ama törvénynek, mely biró nélkül akart itélni, a Napoleon herczeg föllépése arról győzte meg, hogy csakugyan tenni kell valamit.

Ezután kimeritően fejtegette javaslatának szükséges voltát.

Allou ezt a javaslatot is ellenzi a bizottság nevében. A bizottság azon a véleményen volt, hogy vagy a kormány javaslatát kell elfogadni, vagy semmit. Azért ellenzi e javaslatot is. (Zaj balról.) Előadó figyelmezteti a szenátust Say javaslatának jogi hátrányaira; a baloldalt nagyon fölingerelte beszédével.

Say-Waddington javaslata szavazás alá kerül s a szenátus **165** *szóval* **127** *ellenében elfogadta.* (Mozgás.)

A kormány javaslatának 3. szakaszát elvetették s ezzel az egész javaslat *megbukott.*

Az ülés öt óra hosszat tanácskozott.

*

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A République Française, a Justice és más lapok megtámadják a szenatus által elfogadott törvényt, a melynek alapján az orleansi herczegeket mindenkor s minden bizonynyal felmentenék, s felhivják a képviselőházat, hogy vessék el ama törvényt.

A kiutasitási törvény a képviselőház előtt.

Páris, febr. 13. *A képviselőház* mai ülésén *Devés* igazságügyminiszter a szenátus által tegnap megszavazott törvényjavaslatot nyujtotta be. A törvényjavaslat a bizottsághoz utasittatott.

Páris, febr. 13. A *képviselőház* mai ülésén élénk jelenet fejlődött ki a trónkövetelőkre vonatkozó törvényjavaslat benyujtása alkalmával, melyet a szenátus megszavazott. **Cassagnac** azt inditványozta, hogy a törvényjavaslat az osztályokhoz utasittassék és uj bizottság küldessék ki, a kamara azonban ez inditványt elvetette és a javaslatot a fennálló bizottsághoz utasitotta. Cassagnac ezután a kabinet helyzetét illetőleg kivánt interpellálni.

Devés igazságügyminiszter kijelentette, hogy rendelkezésére áll a kamarának. Erre az interpelláczió tárgyalása egy hónapra elhalasztatott. (Közbekiáltá-ok. Zaj.)

Devés és **Mahy** miniszterek ugy vélik, hogy a «gyávaság» szót hallották hangoztatni, ez ellen erélyesen tiltakoznak.

Brisson elnök kijelenti, hogy ő nem hallotta, hogy a «gyávaság» szót kiejtették volna.

Faure, bonapartista kijelenti, hogy ő kezdte meg a közbekiáltásokat, mert nem látta, hogy valamelyik miniszter fölemelkedett volna, hogy Cassagnacnak válaszoljon. A kormány nem teljesiti kötelességét, a mi ujabb gyávaság.

Erre **Brisson** elnök rendre utasitást és a szónok ideiglenes kizáratását inditványozza.

Mahy miniszter kijelenti, hogy mikor e szót: «gyávaság» hallotta, a közbekiáltót felszólitotta, hogy nevezze meg magát; ha az illető ezt meg nem teszi, a gyávák leggyávábbika.

E felvilágositások következtében a kamar Faurera nézve kimondja az *egyszerü rendreutasitást.* Erre folytatták a megyei törvény fölötti vitát.

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A képviselőház bizottsága még ma tanácskozni fog Say javaslata fölött és lehetséges, hogy csütörtökön a képviselőházban vita alá kerül. Kétféle hir kering a képviselői körökben; némelyek azt hiszik, hogy a *kamara módositani és elfogadni fogja Say javaslatát* és hogy Ferry támogatni fogja a képviselőházban, mig mások azt remélik, hogy a *képviselőház Barbey javaslatához csatlakozik. Jules Ferry nem vonakodik a kormányt átvenni,* sőt maga nagyon buzgólkodik, hogy ujra lehetővé tegye magát. Emlegetik, hogy *külügyminiszter lesz Spuller, igazságügyminiszter Walden-Rousseau, belügyminiszter Martinfeuille.* E miniszterium azonban semmi esetre sem fog jó benyomást kelteni. Freycinet rendkivül tartózkodólag viseli magát és nem másitja meg elhatározását, hogy teljes szabadságot enged a köztársaság elnökének elhatározására nézve. Beszélnek még arról is, hogy *Freycinet és Ferry egyesülnek.* Némelyek pedig annak lehetőségét sem tartják kizárva, hogy *Say-Waddington-Ribot miniszterium létesül.*

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A szenátus votumát a hirlapok többnyire mindnyájan kedvezően itélik meg. A konfliktus mellőzve van s általában azt hiszik, hogy a képviselőház végtére is el fogja fogadni a Barbey-Hebrard-féle javaslatot; akkor aztán bizonyára fognak talajt találni a megegyezésre, miután ez a javaslat csak 16 szótöbbséggel vettetett el, csak kilencz szavazatot kell majd megváltoztatni, a mi nem nehéz dolog lesz.

Páris, febr. 13. A kamara bizottsága holnap fogja tárgyalni a szenátus által elfogadott Waddington-féle javaslatot. Hir szerint a kamara többsége hajlandó *Barbey* javaslatát a kiegyezés alapjául elfogadni. A «Temps» elismeri, hogy Waddington javaslata hézagos, de a szenátus a kamara iránti engedékenységének és jóakaratának tanujelét akarta adni. Nevezett lap a kamarát hasonló békülékenységre hivja fel, és megjegyzi, hogy a szenátus soha sem fog oly törvényt megszavazni, mely egyenlően sujtja az ártatlanokat és bünösöket, minthogy a herczegeket még minden kárhoztató nyilatkozat előtt bünteti.

Az egyiptomi ügy.

Dufferin lordnak Egyiptom szervezésére vonatkozó tervéről következőket jelentik Londonból e hó 10-iki kelettel: Lord Dufferin az egyiptomi ügyekre vonatkozó tanulmányainak eredményét egy kimeritő és terjedelmes sürgönybe foglalta, melynek tartalmáról, habár a sürgöny még nem érkezett meg a londoni külügyi hivatalba, a *Times* kivonatot közöl. A sürgöny bevezetésében lord Dufferin felsorolja azokat a körülményeket, melyek között szükséges volt, hogy Angolország közbelépjen Egyiptomban a veszélyes lázadás leverése czéljából. Angolország nem kapott erre formális megbizást Európától, hanem birta ennek hallgatólagos beleegyezését, — sőt mi több, olyan nemzeteket is, — a melyeknek ellenségeskedése, vagy csupán közönye is igen aggasztó módon megnehezitette volna Angolország helyzetét. — Az Egyiptommal szemben való eljárásra vonatkozó barátságos egyetértést Lord Dufferin annak az általános véleménynek tulajdonitja, hogy Angolország, a kinek érdekében áll a Nilus védelme, hatékony kezességet nyujthat egész Európa érdekeire nézve. Angolország ezután, mint Dufferin kiemeli, átvette a komoly felelősséget nemcsak Egyiptommal, hanem Európával szemben is. Angolországnak tetszésére volt bizva, hogy érdekeit mellőzze és Európára és Egyiptomra bizza, hogy ügyét a lehetőséghez képest rendezze. Minthogy azonban Angolország előnyösebbnek találta azt, hogy a Nilus mellett egy jó kormány szervezését elvállalja, most már nem áll többé szabadságában az, hogy visszalépjen egy kötelesség elől, mely Európa érdekeit mélyen érinti, mert a béke fentartásával szoros összeköttetésben van. Dufferin lord ezután a helyzet behható vizsgálata után ama végkövetkezésre jut, hogy nem csak saját érdekei, hanem a többi hatalmakkal szemben önként elvállalt felelősség is kötelességeül szabja, hogy Egyiptomban állandó rendet csináljon és gondoskodjék az ország anyagi és erkölcsi jólétének fejlődéséről. E feladat alapos megoldására két utja van Angliának; vagy annektálja Egyiptomot és azt mint gyarmatot kormányozza, vagy pedig állandó egyiptomi kormányt szervez, és az országot mindaddig, amig elég erős lesz arra, hogy helyét a világ többi szabad nemzetei közt elfoglalja, védelmezni fogja külföldi cselszövények és belső gyöngeség ellenében. E két irány között való középut Dufferin lord okoskodása szerint határozottan káros lenne. Minthogy a brit kormány Egyiptom annexióját helyteleniti, nem maradt egyéb hátra, mint az, hogy Egyiptom alapos reorganizácziójának müvét megkezdje. Dufferin lord ezután összegezi az e czélból tervezett szükséges rendszabályokat, melyek tudvalevőleg a hadsereg szervezésére, csendőrség és rendőrség alapitására, a benszülött nép törvénykezésének reformálására, felelős miniszteriumnak és kettős kamara képzésére, végül pedig az egyiptomi kormány egy pénzügyi tanácsadójának kinevezésére vonatkoznak.

*

Kairó, febr. 13. A minisztertanács a Borreli Bey által Lord Dufferin javaslata szerint kidolgozott uj *egyiptomi alkotmány* valamennyi czikkét elfogadta. Mondják, hogy a kihirdetés előtt a részletek csekély módositásnak fognak alávettetni.

Alexandria, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) Az El-Obeidben Kordonán fővárosban lakó összes európaiak menekültek már a városból, melynek kapui előtt Mahdi csapatai állnak. *Az európaiak Chartumba menekülnek.* A mahdi felhatalmazást adott tábornokainak, hogy az *elfogott keresztény tiszteket kivégezzék.*

TÁVIRATOK.

A dunai konferenczia.

London, febr. 13. A Duna-értekezlet ma délután 3 órakor ülést tartott, melyen Románia és Szerbia képviselői kivételével valamennyi külhatalom képviselője megjelent.

Páris, febr. 12. A *Duna-értekezlet* «Havas» szerint a mult szombaton egy inditványt fogadott el, mely szerint az európai bizottság felhatalmazását a galacz-brailai dunai szakaszra kiterjeszti. Az értekezlet továbbá elhatározta, hogy Bulgária inditványai a török nagykövet közvetitésével terjesztendők elő.

Fiume, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) A municzipium mai közgyülésén *Ciotta* polgármester tekintettel a magyar kormány által Fiume érdekében eddig hozott nagy áldozatokra, csaknem két órán át tartó szép és hazafias szellemü beszédben szükségességét hangsulyozta *a város fölvirágoztatása érdekében kifejtendő intézkedéseknek.* Beszédét pártkülönbség nélkül lelkesedéssel fogadták, s elhatároztatott uj *utczák, szinház, közintézetek s csatornázások létesitése,* mely czélra *két millió forint* költség megszavazása elvben elfogadtatott s ezzel egyszersmind a kormányzó gróf Szapáry Géza által Fiume fejlesztése érdekében több izben kifejezett ohaja teljesülni fog. A szükséges költségeket kölcsön utján fogják fedezni, mely ügyben a fiumei regnikoláris bizottság tagjai annak idején a magyar pénzügyi miniszternél fognak közbenjárni. Ciotta expozéja városszerte lelkesedéssel fogadtatott.

Bécs, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Félhivatalos dementi daczára mindenki meg van győződve, hogy azon a hosszu kihallgatáson, melyen a király Auersperg herczeg volt miniszterelnököt fogadta, politikai dolgokról is volt szó.

Bécs, febr. 13. Hauslab táborszernagy hült tetemeinek beszentelésénél a helyőrségi kórház kápolnájában jelen volt ő felsége is és a Bécsben időző főherczegek.

Bécs, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Az urak házában az ipartörvény novella fölött való vitában *Plener* az iskolatörvény novella fölött való vitában pedig lovag *Hasner* vagy *Ilye* báró fogja képviselni a liberális förendek nézeteit.

Lemberg, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) A «Gazetta Narodova» a katonai közlönynek ama közleményére, mely a lengyel felkelést az Oroszországgal való jövendőbeli háboru egyik lényeges faktorának tekinti, azzal a kijelentéssel válaszol, hogy az Oroszországgal való háboru ezt a fölkelést mint kikerülhetlen történeti szükségességet fogja előidézni és ez esetben a lengyelek Ausztria-Magyarország becsületét kezességnek tekintik arra, hogy a német-osztrák-magyar szövetséghez való csatlakozásukat nem fogják viszontszolgálat nélkül kizsákmányolni.

Berlin, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A «National Ztg.» szerint diplomácziai körökben az a hir van elterjedve, hogy Orlov herczeg itt az orosz politikáról nem csak Nemetországgal, hanem Ausztria-Magyarországgal szemben is a legmegnyugtatóbb nyilatkozatokat tette. Orlov herczeg hir szerint hangsulyozta azt, hogy Oroszország már azért is leg több sulyt fektett nyugoti határainak szomszédjaival való benső viszonyából eredő biztosságára, mert Oroszországot a középázsiai viszonyok legközelebb alkalmasint erősen igénybe veszik.

Berlin, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A birodalmi kanczellár a szövetségi tanács elé terjesztette a Németország és Szerbia között kötött konzulsági szerződést. A szerződés 26 czikkelyt foglal magában és hir szerint Berlinben csakhamar ratifikálni fogják és egy hónap mulva életbe lép. A szerződés tiz évre érvényes és minden évben felmondható. A szerződésben Németország lemond Szerbiában való kapituláczionális jogairól és a büntettesek kiszolgálására vonatkozó szerződés megkötését fentartja magának, azonban Szerbiának a büntettesek kiszolgálására vonatkozó kötelessége már meg van állapitva. Egyebekben a szerződés olyan, mint a német görög konzulsági szerződés.

Berlin, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) Tegnap az a hir terjedt el a birodalomgyülésben, hogy Kameke hadügyminiszter benyujtotta lemondását, de most már a konfliktust elintézettnek tekintik a katonai nyugdijtörvény tárgyalásának tegnapi eredménye által.

Berlin, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) Bismarck herczeg gyengélkedése miatt még huzamosabb ideig sem lesz képes állani vagy járni, hanem kénytelen az egész napot pamlagon ülve tölteni.

Hamburg, febr. 13. A tengeri hatóság ma mindenek előtt a «Cimbriá»-nak a «Sultán» fedélzetén marad roncsait, azután magát a «Sultán»-t szemlélte meg. A szakértők megállapitották, hogy az összeütközés akkor történt, mikor mind a két hajó, a «Cimbria» jobbra, a «Sultán» pedig balra fordulóban voltak. A tárgyalás délután folytattatván, az első tanu, a hajózási iroda főnöke, a katasztrófa óta ismeretes dolgokat és a tett intézkedéseket mondja el.

Bukarest, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) A berlini szerződést aláirt hatalmak idevaló képviselői azt az értesitést kapták kormányaiktól, hogy az Arab-Tabia kérdés végleg meg van oldva s a román kormány kinevezheti most már a biztosokat, kik e területet birtokba vegyék. Ez értesitést megküldötték a szófiai képviselőknek is, hogy a bolgár kormány is kinevezze küldötteit, kik Arab-Tabitát átadják Romániának.

Bukarest, febr. 13. A kamara mai ülésén kellett volna az alkotmány átvizsgálására vonatkozó inditvány harmadszori olvasását megkezdeni, mintho gy azonban *Jonesco,* tekintettel az aggályos külügyi helyzetre, melyet a Duna-értekezlet Romániára vonatkozó határozatai eredményeznek, az elhalasztást inditványozta, a kamara 89 szavazattal 17 ellenében elfogadta azt az inditványt, hogy az *alkotmány átvizsgálása fölötti vita és szavazás elhalasztassék.* A kamara arra számitott, hogy február 15-ke körül szétoszolhatik, azt hiszik azonban, hogy ha a külügyi helyzet megkivánja, a törvényes határidőig, májusig fog ülésezni. — A *szenátus* 24 szavazattal 3 ellenében szintén megszavazta a kamara által elfogadott inditványt.

Róma, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) «P. Corr.» A czár koronázására való tekintetből még e hónap folytán kinevezik a pétervári olasz nagykövetet. Jelöltként *Corti* grófot, a konstantinápolyi nagykövetet emlegetik, ki legközelebb Rómába érkezik. Ha nem fogadja el e tisztet, akkor *Barbolani* müncheni, vagy *Greppi* gróf madridi követet kinálják meg vele.

Róma, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Pétervárra nemsokára kinevezik az olasz nagykövetet. Az uj nagykövet egyuttal képviselője lesz *Umbertó* királynak a koronázás ünnepélyein.

London, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) Az orosz szlávbizottságnak az a szándoka, hogy Moszkvába az 1885-ik évre az összes szlávállamok képviselőit *kongresszusra* hivja össze.

Konstantinápoly, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Az olasz kormány hir szerint utasitotta Corti gr. olasz nagykövetet, hogy az olasz kormány nevében jelentse ki a porta előtt, hogy a közelmult tripolisi inczidenst nem tekinti elintézettnek és a portától *teljes elégtételt követel.*

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A «Figaro» egy berlini levele a «Koldusdiák» czimü darab előadása alkalmával előfordult szinházi botrányról szól, mely alkalommal a franczia követség tagjai ellen tüntettek volna eme kiáltásokkal «Le Thibaudinnal», mire a rendőrség is közbelépett.

KÖZGAZDASÁG.

Bécs, febr. 13. A közvetlen adóknak mult évi tiszta jövedelme 9,529,102 frtra rug. (az 1881-ki évhez képest 2.728,837 frttal több); a közvetett adók tiszta jövedelme 171,578,773 frtot tesz ki (az 1881-ki évhez képest 7.456,084 frttal több.) Az osztrák-magyar vámterület tiszta vámbevételének teljes összege 44,855,471 frtra rug, ebből a kezelési költségek és adórestitucziók 25,600,492 frtra terjedő összegének levonása után 19,254,979 frt fölösleg marad fön.

Lemberg, febr. 13. Alaptalan az a hir, hogy a gácsországi tartománybizottság Kaminski leleplezései következtében azt követeli, hogy a törvényesen megállapitott összeg, melylyel Galicziának a transversális-vasut épitéséhez hozzá kell járulnia, engedtessék el neki vagy pedig szállittassék le. Zybliekievicz tartományfőnöknek Bécsben tartózkodása épen ezen összeg folyóvátételével áll összefüggésben.

Berlin, febr. 13. A «Börzenverein» szerint a *német-osztrák-magyar vasuti szövetkezet* értekezletén a tegnap esti ülésben megállapitott vezérelvek nyomán a jegyzőkönyv aláiratott. E vezérelvek vonatkoznak Ausztria-Magyarország és Németországon keresztül vonuló rohán átviteli forgalomra. A Károly-Lajos vasut közvetitésével, valamint a Magyarországból és Ausztriából Németországon keresztül Belgiumba és Németalföldre átvonuló forgalmat magában foglaló közlekedési területre. E szerint ezen területen valamennyi tarifa, a tarifaváltozások, tarifajavaslatok és refakcziák kellő időben közzéteendők; oly vasuti tarifák pedig, melyek a vizi közlekedési tarifákkal egyenlők, minden egyes esetben közzéteendők, és pedig oly formán, hogy a vasuti szövetkezetek ott, hol a vizi uton használt tarifa olcsóbb, ugyanazon kiindulási ponttól a végpontig a vasuton is ugyanezen olcsóbb szállitási tarifát tartoznak behozni. Az értekezlet mai ülésén a forgalom felosztása és a teherszállitási jövedelmek tárgyaltattak. Az ülésen jelen voltak a berlin-hamburgi és a boroszló-schweidniczi vasutak képviselői is. A tarifák és a részletek rendezése valószinüleg tisztviselőkből álló bizottságra fog bizatni.

Berlin, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) A tarifakongresszus ma véget ért s ugy látszik, hogy a konfliktus az előre látott módon kiegyenlittetett.

Páris, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) A mai tőzsde üzlettelen volt. Kezdetben az árfolyamok emelkedtek egy kissé, mert hire járt, hogy Say Leon kész Waddington miniszteriumába belépni. E javulás azonban később veszendőbe ment és az üzlet zárultával a járadékok és játékpapirok tegnaphoz mérten hanyatlásban maradtak. Osztrák-magyar államvaspálya és osztr. déli vasut egyenkint 1 frankkal, Szuez-részvény 15 frankkal esett, mig ottomán bank és egyiptomi tegnapi árfolyamukat megtartották.

3 óra 40 perczkor zárulnak: 5% évi járadék 114.87, 3% járadék 79.22, törleszthető járadék 79.87, Szuez-részvény 2155, egyiptomi 358, osztrák-magyar államvaspálya 700, osztr. déli vasut 302, osztrák tartományi bank 511, *magyar országos bank* 460, osztrák alpesi bányatárs. 153, ottomán bank 717, osztrák aranyjáradék 83.50, *magyar 4%-os aranyjáradék* 74.

A német vámterület áruforgalma a külfölddel 1882-ik évben.

A német birodalom statisztikájának deczember havi füzete, mely nemrég tétetett közzé, érdekes áttekintést nyujt a német vámterület fontosabb áruinak deczember havi és 1882-ik egész évi ki- és beviteleiről. E kimutatás szerint a legtöbb fontosabb czikknek ugy ki- mint bevitele az előző évvel szemben emelkedett. A behozatalt illetőleg főkép mezőgazdasági termények, lovak és más állatok, ezután kávé, bor, szeszesitalok, nyers dohány, a szövőiparhoz való nyers anyag és czérnafélék, vas, szén és gépek, nyers bőr, gyanták, palakő, csontliszt és csontszén, a vegyi-ipar különféle termékei hozattak be jelentékenyen nagyobb mennyiségben. Más, még pedig nem jelentéktelen számu czikkek behozatala ellenben csökkenést szenvedett. Ezek leginkább vámköteles czikkek, melyek bevitele már az 1879-iki évi julius 15-iki tarifa vámtételeinek hatályba helyezése óta csökkent, mint például a husé, vajé, sajté és vasáruké, továbbá olyan czikkek, melyekre az utolsó évek alatt a vámtételek felemeltettek, mint egyes gyapjuáruk és liszt. A kivitelt illetőleg különösen a jutok, sör, pálinka, czukor és dohány, a szövő ipar fél és teljes gyártmányai, ruha, fehérnemü és pipereczikkek, vasdrót, vasmüáru és gépek, fa- és fa-áruk, a bőripar nyers anyaga és gyártmánya, papir és papirkárpitok, üvegáru, haugszerek, kali-só és más vegyi termékek kivitele volt az előző év ellenében jelentékenyen nagyobb. Voltak azonban oly czikkek is, melyek kivitele csökkent. Ilyen czikkek különösen: sertések, gyümölcs, bor, repczeolaj, só, nyers- és törmelékvas, vasuti sinek, fazekasedény, csontszén, alizarin s a vegyi ipar néhány más terméke.

A mezőgazdasági terményekből a legtöbb gabonanem, valamint hüvelyesek mutathatnak fel nagyobb bevitelt, és pedig: buza 3.217,596, rozs 833,530, zab 122,677, árpa 1.248,032, maláta 35,422, hüvelyesek 135,794 métermázsával az előző év ellenében. E mellett, valamint a gabonabevitelre vonatkozó alább következő számoknál figyelembe veendő, hogy az 1882-ik év második felében mindama gabona is fel van véve a kimutatásba, mely az 1882-ik évi junius 23-ki birodalmi törvény értelmében malomraktárak részére kontiroztatott. E gabonamennyiség az előző évben a kikészitési forgalomban volt kimutatva. Ebből magyarázhatók meg részint ama nagyobb beviteli számok is, melyeket a buza és rozs mutat fel az előző év ellenében, különösen 1882. év második felében. Buzából ugyanis az első félévben csak 2.308,208 mmázsa, a második félévben azonban már 4.528,874 métermázsa vitetett be, rozsból az első félévben 3.383,397 métermázsa, a másodikban 3.204,674 métermázsa. A rizs bevitel 62.611 mmázsával emelkedett. E beviteli többletek azonban a tengerinek 3.337,522 métermázsával csökkent kivitele egyensulyozza. E csökkenést főkép az okozta, hogy az amerikai Egyesült Allamoknak 1881-ben kedvezőtlen tengeri termésük volt, minek következtében az árak emelkedtek.

Buzát Ausztria-Magyarország összesen 2.598,700, Oroszország 2.163,846 mmázsát vitt be, mig ellenben a Veser és Elba-vidékéről, Belgiumból, Németalföldről és az északamerikai Egyesült Államokból összesen 1.888,684 mmázsa szállittatott. Rozs Oroszországból 3.484,927, a Veser és Elba vidékéről, Belgiumból, Németalföldről és az északamerikai Egyesült Államokból összesen 1.674,202, Ausztria-Magyarországból 753,611, Francziaországból 635,909 métermázsa szállittatott. Ha a gabonabevitelt a kivitellel összehasonlitjuk, ugy találjuk, hogy a külömbözet nem nagy n jelentékeny; de a buza, rozs és hüvelyesek kivitele összesen 199,691 mmázsával emelkedett. A zab, maláta és árpa kivitele hanyatlott, maga az utóbbié 401,858 mmázsával és pedig a németországi rosz árpatermés következtében. Liszt 926,043 mmázsa szállitatott ki.

Németország mezőgazdaságának többi terményei közül a fris és száritott gyümölcs, komló, burgonya, burgonyagyártmány és czikória be- és kivitele érdemel nagyobb figyelmet. A gyümölcsbevitel a kedvezőtlen gyümölcstermés következtében 69,533 mmázsával emelkedett, a kivitel ellenben 65,957 métermázsával csökkent. Komló 4363 mmázsával több vitetett be és 34,297 mmázsával több vitetett ki, mint az előző évben. A czikóriabevitel az előző év ellenében csekély ingadozást mutat, a fris és száritott czikória kivitele 20,991 mmázsával emelkedett, pörkölt és őrlött czikória kivitele ellenben 10,020 mmázsával csökkent. A kivitel csökkenése leginkább a Hamburgba és Ausztria-Magyarországba való kivitelnél mutatkozik. Burgonya 60,546 mmázsával kevesebb vitetett be és 26,405 mmázsával kevesebb vitetett ki. A burgonyagyártmányok kivitelének emelkedése különösen a nagyobb keményitőkivitelben mutatkozik, ez 34,901 mmázsával emelkedett. A fris szőlő bevitele nem sokban különbözik az előző évi beviteltől.

Az állat- és állattenyésztési termények ki- és bevitele az előző évvel szemben következő volt: A lóbevitel 10 ezer 188 drbbal emelkedett. Ebből magára Oroszországra 6225 drb esik. A szarvasmarhabevitel 62,110 drbbal, a juhbevitel 123,048 drbbal emelkedett. E beviteli többlet azonban részben azáltal egyensulyoztatik, hogy sertés 47,823 drbbal és hus 15,554 mmázsával kevesebb vitetett be. Zsir 126,766, vaj 2345, sajt 552, faggyu 24,676 mmázsával kevesebb vitetett be. A tojásbevitel 32,759 mmázsával emelkedett. A lókivitel (18,225 db) és a szarvasmarhakivitel (241.447 drb) nem mutat jelentékeny változást az előző év ellenében. Sertés 78,840 darabbal kevesebb vitetett ki, miből a Francziaországba és Belgiumba való kivitelre 52,542 drb a Hamburgba irányuló kivitelre 22,929 drb esik. A juhkivitel 202.259 darabbal emelkedett. Ebből Angolországra, Németalföldre és Hamburgra 102,074, Francziaországra 100.718 darabbal több esett, mint az előző évben. Az állattenyésztési termékekből a kivitel általában emelkedett.

Az erdőipar termékeinek bevitele általános csökkenést mutat, ellenben a kivitel emelkedést. A kiviteli többlet összesen 462,987 mmázsát tesz. Különösen Francziaország vitetett a mult évben Németországból több fát mint az előző évben. A finom faárunak kivitele 9134 métermázsa volt.

Az élelmi szerek bevitelénél azt találjuk, hogy kávé 29,608, mandola 4925, bors 4982, só 9601, arrak, rum és cognac 8873, bor hordókban 61,816, nyers dohánylevél 77,769 mmázsával vitetett be több, mint 1881-ben. Figyelemre méltó azonban az is, hogy mazsola és apró szőlő 3679, szörp 12514 métermázsával kevesebb szállittatott be. A sör-, pálinka-, czukor-, szörp-, nyers dohány és dohány-gyártmány, kivitele jelentékenyen emelkedett, igy a sör 68037. pálinka 72635, czukor 414138, dohány 9906 métermázsával vitetett ki több, mint 1881-ben. Bor ellenben 5341, só 365,554 és szörp 8775 métermázsával vitetett ki kevesebb, mint 1881-ben.

Figyelemre méltó továbbá az ásvány- és más olajok ki- és bevitelénél mutatkozó különbözet. A petroleum bevitel 227,044, a faolaj 18,028 mmázsával csökkent, a pálma és kókuszdióolaj bevitele pedig 5539 mmázsával kevesbedett. A len- és repczeolaj bevitele 46931 mmázsával emelkedett. A pálma- és kókuszdióolaj kivitele 33,650, a repczeolaj kivitele 65,165 mmázsával emelkedett.

A szövőipar nyersanyaga és félterményeinek bevitele általában emelkedett. A lenbevitel körülbelül 239.209 mmázsával nagyobbodott. Juta 49,989, gyapju 111,285, selyem 608, gyapot fonál 16,015, lenfonál 11,252, gyapju fonál 4052 métermázsával több vitetett be, mint az előző évben. De a szövőipar nyers anyagának és félgyártmányainak kivitele is mutat emelkedest, a mennyiben gyapju 13,472, shoddy 7055, gyapot fonál 2,954, lenfonál és czérna 2421, gyapjufonál 5480 métermázsával vitetett ki több mint 1881 ben. Kész gyapotáru 851 mmázsával több vitetett be, miből gyapotcsipkékre, gyapot hímzésekre és hasonló gyapotárura 537 mmázsa esik. Vászonáruból általában 1374, nyers vászonból 1458 mmázsával vitetett be több mint 1881-ben. A selyemárubevitel 71 métermázsával csökkent. A kész szövöttáruk kivitele jelentékenyen emelkedett. Gyapottáru 8980, gyapjuáru 9881, félselyemáru 4136, vászonáru 869 mmázsával több vitetett ki. A selyemárukivitel 422 mmázsával csökkent.

A vas és gépipar termékeinek bevitelénél látjuk, hogy nyers- és törmelékvas, nyers sinek és ingot 411.141, félgyártmány 19.714, gép 57,265 métermázsával több vitetett be, más vasáru ellenben beviteli csökkenést mutat 15649 mmázsával. Az emlitett nyersanyag kivitele 740,361 mmázsával csökkent, a félgyártmányok kivitele ellenben emelkedett 606.576, vasárué a vassinek és talpak kivételével 89656 és a gépeké 182,772 métermázsával emelkedett. Fontos a vasdrót kivitele, mely 1882-ben 2,274.156 métermázsát tett 1.594,162 mmázsa ellenében az előző évben.

A bőr-iparnál kitünik, hogy nyersbőr és ide értve a kecske- és báránybőrt is. 36.070 métermázsával több vitetett be. ellenben kikészitett bőr 10.446 mmázsával kevesebb. A nyers bőrből 17,048, kikészitett bőrből 5014, bőráruból 6985 mmázsával vitetett ki több. A papiriparnál a félgyártmány és papir bevitele mutat csökkenést 6227 mmázsával, ellenben a kivitel jelentékenyen emelkedett, különösen a papirosé. A félgyártmánynál az emelkedés 38663, a papir és papirkárpitnál 67,232 métermázsát tesz.

Németország birtokviszonyai.

Németország adó- és gazdasági reformférfiai e hó 7-én Berlinben nagygyülést tartottak, mely alkalommal a következő határozatot hozták: A földbirtokok eladósodásának és feldarabolásának meggátlására, a mennyiben ez gazdasági és szocziális veszélyekkel jár, szükséges: a) a római jogi köteles rész megszoritása a földbirtokban, b) a fölmondásos tőkeadósság helyettesitése, fel nem mondható és törlesztéses adóssággal, különösen a kisebb földbirtokra számitott jelzálogintézetek alapitása és a fennálló jelzáloghitelintézetek kölcsönzésének kiterjesztése az első helyen tul s e czélból a további bejegyzések számára külön adóslevelek teremtése, c) a földbirtok megterheltetési határának állami korlátozása, d) a személyes hitel tekintetében a birodalmi banknak a földbirtok szükségleteihez képest való szervezése.»

Ez a határozat, melyet csak a német konzervativ feudalis-párttól lehetett várni, rá lehet ismerni általa a konzervativ feudalis irányra is.

«A római-jogi köteles rész megszoritása a földbirtokban,» bizony egymagában is olyan tétel, a melyet a magyar ember Deák és Kossuth elveinek elfogadása után, bátran reakcziónak nevezhet. Vissza vezet ez Francziaország régi lenyügözésének theoriájához, t. i. a földbirtok folytonos feloszlása, lényegileg ellentétben van ott a német monarchikus elvvel, tehát a szükséges javaslatokat, a feudalis német párt most ugy késziti elő, mint a hogy a mult közleményben «A szabad birtok»-nál X. Károlyról idéztük, azért t. i. hogy a polgári és politikai törvény között összhang jöjjön létre, hogy az örökösödési jogban gyökeredző összes politikai és társadalmi intézményeket ekképen *arisztokratikusakká, feudalis-konzervativekké alakitsa.*

S vajon Németországban volt-e oly demokratikus irány ezelőtt, mely még ily abszolisztikus monarchiát, mint a minőnek árnyában jelenleg a németeket pihenni látjuk, elviselni ne tudna? Oly kérdés ez, mely a legheterogenebb elemekből összeállitott birodalomnak egységre való törekvése mellett, talán megnyugtató választ nyujtana, ha épen a szabadság lenyügözése, ott, a hol még eddig fennállhatott, fájdalmas részvétet ne keltene a távolabb álló emberiségben.

Németországot birtokviszonyai nagy-, kis- és középbirtok három typusa szerint négy kerületre szokták osztani. De valljuk meg, hogy a birtok elaprózására vonatkozólag Miaskowszki az agrárius sem talál sok panaszra okot. Igy ez iró szerint a tulnyomólag nagybirtokok a birodalom északi és északkeleti tájain vannak, miknek eredetét abban keresi, hogy a déli és nyugati vidékekkel szemben, azon tartományok régibb, nem elég szolid alapon keletkezett telepitvények által népesittettek be; hogy a nagybirtokkal járó arisztokratikus befolyás e tartományokban mind e mai napig tulnyomó; de a talaj is itt kevésbbé gyümölcsöző, mit a klima és időjárás sem igen támogat. Az ide tartozó tartományok közül pedig a keleti s nyugati Poroszországban pl. 1850. márcz. 3-iki törvény által a birtok feldarabolási jog is fönn áll. Igaz ugyan, hogy 1860. junius 27-iki törvény, a kisebb parczellák eladhatását, illetve elcserélését, a jelzálogi hitelezőknek, nemkülönben a hübéri és hitbizományi jogosultak ellenében, azon könnyebbség állott fönn, hogy ezek beleegyezése szükségtelen, ha hatóságilag megállapitották, hogy ezen eladás és csere által a jogosultak kárt nem szenvednek. Ennélfogva, mig egyrészt a birtok összesitése lehetséges volt, másrészt, még a hitbizományok ellen is szabadabb lett a birtok. De a mostohább természeti viszonyok kisbirtoknak még sem kedvezhettek, a belterjes müvelés, sürübb népesség hiánya miatt keresztülvihető nem volt s igy a kisbirtok e föltétele itt hiányozván, önmagától a felaprózás veszélyét elháritani tudta. Ipari gazdálkodás, czukorrépát kivéve, alig mozditotta szitén elő a kisbirtok képződést. A czukorgyárak mellett azonban különben sem áll fenn Poroszországban sok apró telek, mert ezeket a gyárak szokták összevásárolni. E kerületben tehát birtok feldarabolástól félni nem kell. Inkább a latifundiumok fenyegetnek. — Hol azonban, mint pl. Sziléziában, s más a birodalom e kerületéhez tartozó részekben, a közép- és kisbirtokok jobban lábra kaptak, ott az arányosság szabályozása, éppen ugy az elaprózás ellen, mint a nagy birtokok veszélyességével szemben fölösleges. Római-jogi köteles rész pedig sehol sem hátrányos. Vajjon mit akar itt az örökösödési jogi változás?

A nagybirtok tulnyomóságával szemben, a kisbirtok elhatalmasodása, Németország nyugati, délnyugati és déli részében konstatálható. Igy a francziatáji Bajorország magas kulturája kedvez a kisbirtok alakulásának, hol ez ellen régibb bár 1825. törvény, az adósság alul kivette ¾ frtig a birtokot, mig 1834-ben 1 frtra emelkedett a maximum. Továbbá üzletszerü feldarabolás ellen 1852. jun. 11-ki törvény állt fenn, miután azt tapasztalták, hogy elaprózva, drágábban lehetett a birtokot eladni. De e törvény is 1861-ben, mint hatálytalan, megszünt. A hol azonban a földnek értéke felaprózva növekszik, kérdés, hogy okos dolog lehet-e itt az örökösödés rendjének változtatása által a becsértéket — csökkenteni, illetőleg nagyobb extensiv birtokokra, a hátrányos politikai okokon kivül törekedni? Igy van pedig a dolog ez egész kisbirtokos kerületben. Bádenben pl., hol 1854-ben csak hatóságilag megengedve lehetett parczellirozni, hatástalannak mutatkozott ily akadályozó törekvés, annyira, hogy már 1875-ben 58 hektárnyi telek 23 részben is szétosztható lett. A rajnavidéki Poroszországban hasonló intensiv irány, a kisbirtokok szabadsága mellett szól stb.

A középbirtokok Németország északnyugati és délkeleti részében nagyobb összefüggő községekké alakulnak. Ezek nagyobb részt paraszt birtokosok, Északkeleten a frieslandi és szász telepitvények tanyarendszere, szabad paraszt majorságok uralkodók. (Középparasztbirtok is virágozhatik tehát a szabadság mellett!) Nyugatról a középbirtokok tulnyomók még a következő helyeken: Schleswig-Holstein, részben Hannover, Braunschweig, Oldenburg, a két Lippe, Waldeck és kisebb részt a két Hesszen területén; végre Weszfalia is ide tartozik, hol bár a hammi főtörvényszék a birtok feldarabolását ipari tekintetben is javasolta. «Kétségtelen — ugymond — ipar mellett a részlelt birtok előnyei, miután a tapasztalás bizonyitja, hogy iparkerületeinkben a saját birtok, a tulajdont képező telekkel kapcsolatos otthon megalapitása, a takarékosságnak és igy a jólétnek legbiztosabb előmozditója, és pedig sokkal nagyobb mérvben, mint ez a zárt birtokon előforduló telepitvényeseknél és zselléreknél történik, kiknek birtokjoga nem a konzervativ elemü telekre való tulajdonjogban, hanem a sokkal feloldhatóbb haszonbérleti és bérleti viszonyon alapul.« Vajjon a még konzervativebb feudalis német-párt nem pártolhatna-e ilyen irányt a római jogi köteles rész fentartása mellett!? Délkeleten zárt paraszt telkek állnak fenn, kiterjedve: Ó-Bajorországra és a bajor királyságra, hol parasztosztály birja a földet, közbe szőve kevés nagy- és kisbirtokkal, ugyszintén nagy részt Thüringiában. Szászországban is ilyenek a birtokviszonyok. Ez utóbbi helyen 1843. nov. 23-iki törvény megalapitá azt is, hogy a lovagbirtok és más mezőgazdasági zárt birtok, csak adókataszteri egyharmadában adható el. Továbbá ép földmives osztály van Brandenburgban és részben a bádeni Schwarczwald, würtenbergi felső svábvidéken és más déli tájon.

E három typus mellett, számos átmenet állapitható meg, de baj a birtokviszonyok miatt alig is észlelhető másból, mint a közép német hegységben, pl. Spessartban, hol a nagybirtok — többnyire államerdő — mellett, terméketlen, legfeljebb krumplit gyümölcsöző törpe birtokrészletek vannak. Továbbá törpe birtokok Würtenberg nyugati részében is nagy számban léteznek, de itt bajt nem okoznak.

Íme igy áll Németország örökösödési rendszerének jó részt római köteles rész jogán alapuló birtokviszonya. Látni való, hogy a természet adta tényezők kedvezése mellett, fejlődik az ipar is, a demokraczia is. Nagybirtokok arisztokratikus földtulajdont képeznek mostohább vidékeken. A zárt parasztbirtok, ha a külterjes gazdálkodás mellett, ép tulajdont is képez, sürübb népességet, magasabb kulturát elviselni nem tud. A szabad paraszt középbirtok ellenben megfelelő viszonyok között fönnáll, sőt virágzik. A törpebirtok, a mi előrehaladottabb, kedvezőbb éghajlatu vidéken, mint Westfalia főtörvényszéke mondja, a tulajdonszerzést elősegiti: egészen mostoha tájon, mint az erdők rengetege, ugy a törpe földbirtok emberre egyformán nehezen elviselhető sorsot mér. Javitható-e ily viszony, örökösödési törvénynyel!

Igaza van egyébiránt Miaskowszkinak, ki Roscher ideális elvét Németországbgn megtestesülve látja, hogy az állam összes földbirtokainak piramisát, nagybirtokok képezik, innen szélesedő számban mindinkább kisebb birtokok következnek. De nincs igaza abban, midőn hitbizományok szaporitását, sőt a fönt idézett konzervativ-feudális párttal, az örökösödési rendszerét arisztokratikus irányra változtatva, föléje helyezi a szabad birtok alakulásának, s az égalj, a nép- és talajviszonyok tekintetbe nem vételének, erőszakosan a birtokviszonyok elrontására, sőt reakcziós irányzatra törekszik a német tehát javaslatával!

A többi hitelre vonatkozó pontozat, u. m.: A felmondásos tőkeadósság helyettesitése, fel nem mondható és törlesztéses adóssággal, különösen a kisebb földbirtokra számitott jelzálogintézetek alapitása és a fennálló jelzálog intézetek kölcsönzésének kiterjesztése az első helyen tulra s e czélból a további bejegyzések számára külön adóslevelek teremtése; c) a földbirtok megterheltetési határának állami korlátozása; d) a személyes hitel tekintetében a birodalmi banknak a földbirtok szükségleteihez képest való szerzése: Rodbertus és társai «társadalom-bölcseleti nemzetgazdasági» uj elvein alapulván, ezekről, valamint a gazdasági hitelügyekről különben is többször szólt az «Egyetértés»; most e részben röviden csak annyit mondhatunk, hogy hitel elősegitése, jelzálogkölcsönök szerzése, a mennyiben társadalmi uton elérhető, kivánatos, hogy a földbirtok megterhelése állami korlátozást nem igényel, mert azt a hitelszabályozás szabadon maga teljesiti, hogy személyes hitel tekintetében szintén saját lábán járva, a gazdasági hitelügy társadalmi uton elősegitendő. Szóval szabadság, állami gyámkodás lehető kerülése, egyéni takarékosság és társadalmi mozgalmak, a gazdák hitelügyének legfőbb fóruma. Ezt azonban a németországi viszonyok helytelenül fogják fel. Franczia hitelügyi módozatokat a magyar gazdák, mint tudjuk, jobban követhetnének. A többi is maradjon csak a német feudalis-konzervativ párt vivmánya, mi el leszünk nélküle.

Egy gazda.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

⁂ **A kivándorlás kérdésének** helyes megitélhetése czéljából szükséges nemcsak hazai viszonyainkkal foglalkozni, de egyuttal az amerikai Egyesült-Államok termelési és bérviszonyaival hiteles forrásokból meritett adatok alapján megismerkedni. Ily alapos informácziót nyerendő, a tárgy lényegét felölelő kérdésekkel fordult a kassai iparkamara az északamerikai csász. és királyi konzulátusokhoz. A *Pittsburgban* (Pennsylvania) székelő konzulátus a következő érdekes adatokat tartalmazó átiratot intézte emlitett kamarához: «A mennyire ezen konzulátus a helyzetet innét megitélni képes, a magyarországi kivándorlásnak inditó okát kevésbbé az Egyesült-Államokban a mezőgazdaságnál fizetett magasabb munkabérek képezik, mint inkább a gyárakban, bányákban és az épitkezés alatt levő vasutaknál szerezhető munka nagyobb jövedelmezősége. A vasuti épitkezések különösen roppant mérveket öltenek az Unió egyes államaiban, és sok ezer kivándorlónak adnak foglalkozást. A magyar kivándorlók főága ennélfogva az Unió azon államai felé irányul, melyekben a legtöbb gyár és bányamü létezik és hol az emlitett vasutak épülnek, t. i. New-York, Pennsylvania államok és az Ohio keleti része felé. — Leginkább New-York, Pittsburg és Cleveland városok gyakorolják a legnagyobb vonzóerőt a magyar kivándorlókra, mert hiszen ezek majdnem mindegyike — a bányászok kivételével — oly szándékkal jön ide, hogy az előbb emlitett városok téglavetőiben, vagy az utóbb emlitettek vasgyáraiban munkára tegyen szert. Sokaknak sikerül ugyan az emlitett gyárakban alkalmazást nyerhetni, de valamennyi jövevény számára nincsen hely, ezek kedvökre való munkát találnak a fentemlitett vasuti épitkezéseknél. Megjegyzendő, hogy az alább elősorolt munkabérek az élelmi szereknek itt divó áraival arányban állanak, melyek természetesen sokkal magasabbak, mint az Európában divók. A pénznemek alábbjegyzett átszámitása is nem gazdasági értelemben, de csak ad valorem veendő, a mennyiben egy dollár ezen országban gazdaságilag konvertálva, csak körülbelől egy osztrák értékü forint értékét képviseli. A gyárakban és a vasutaknál fizetett *munkabérek* a következők: 1. a *téglagyárakban* 2 dollár = 5 frt o. é. naponta; 2. a *vasgyárakban* 1.35 dollár — 2.50 dollár = 3 frt 37 kr. — 6 frt 25 kr. naponta; 3. a *vasutaknál* 1.50—1.75 dollár = 3 forint 75 krajczár naponkint. Miután ezen emberek életszükségletei egy minimumra redukálódnak, miután egy hétre 2.25—3.50 dollárral beérik, ennélfogva azok, kikben az akarat meg van, azon kedvező helyzetben vannak, hogy aránylag rövid idő alatt tekintélyesebb pénzösszeget takarithatnak meg, melynek tekintélyes részét haza küldik. Ez szól a közönséges magyar bevándorlóra. Ezeket és különösen a német-magyar bevándorlókat Pécs, Alsó- és Felső-Meczenzéfről stb., az itteni kőszénbánya birtokosok minden más nemzetbelieknél többre becsülik és ezek ennélfogva könnyen szerezhetnek helyet és jó keresményt. Ők a termelt szén mennyisége szerint dijaztatnak és átlag 2.50—3 dollárt 6.25—7.50 krt keresnek naponta. E bevándorlók tulnyomó része magával hozta családját és igy nagyobb szükségletekkel bir, mint a gyárakban és vasutaknál levő földiiei és ennélfogva csak lassabban és kevesebbet képesek megtakaritani, mint az utóbbiak. A magyar kivándorló csak a legnagyobb szükség esetében vagy az aratás idejében folyamodik a mezőgazdasági munkához, ha már más munkát nem talál. Ennek oka talán azon körülményben keresendő, hogy az amerikai farmer munkásának ellátással együtt csak tizenkét-tizenöt dollárnyi csekély havi bért fizet. Ezzel nem éri be a magyar ember és ő csak az aratási időben, midőn 1.75—2 dollár = 4.37—5 frt fizettetik naponkint és pedig teljes ellátás mellett, hajlandó a farmernek a szántóföldön segédkezet nyujtani. Ugy látszik, hogy a nagymérvü magyarországi kivándorlás folyton tart; mindenesetre meglehetős biztossággal feltételezhető, hogy ezen mozgalom nem csak muló leend, ámbár sokan, kik itt aránylag tekintélyes összeget takaritottak meg, hazájukba visszatértek.» Igy szól a magyar-osztrák csász. és kir. konzul.

⁂ **Munkács-stryi-vasut.** A munkács-stry-i vasuti összeköttetés tervéről egész kis irodalom keletkezett, mely a Magyarországot Gácsországgal összekötendő vasut szeköttetés ügyében az utolsó miniszteri értekezleten hozott határozatokat különféle verziókban adja elő. Mint a «Presse» irja, e kérdést a legutóbbi miniszteri értekezleten végkép eldöntötték. A két kormány elhatározta, a munkács-stry-i vonal épitését, mivel ez ugy katonai, mint közgazdasági tekintetből legalkalmasabb vonalnak látszik. A vasut az országut mentében halad, és a legrövidebb s egyszersmind kereskedelmi szempontból legjövedelmezőbb összeköttetését képezi a magyar vonaloknak a gácsországi államvasutak hálózatával. A kivitelt illetőleg a magyar kormány azt javasolta, hogy a vasut épitése állami kedvezmény biztositása mellett magántársulatnak engedtessék át; azonban a két kormány e kiviteli mód iránt felmerült aggályok kellő mérlegelése után megegyezett abban, hogy mindegyik állam a saját területén elterjedő vonalat önállóan kiépiti vagy kiépitteti. Mint az emlitett lap irja, az osztrák kormány a stry-beszkidi vonalat saját költségén fogja épiteni és annak üzemét a gácsországi államvasutak igazgatásával egyesitendi. A mi a magyar kormányt illeti, ugy ez a munkács-beszkidi vonal üzemét az észak-keleti vasutra, mint csatlakozó vasutra fogja bizni. Igen valószinü, hogy e vasut az érintett vonal épitését is átveszi, illetve a munkács-beszkidi vonal épitésére és üzletbe vételére nézve az engedélyt meg fogja kapni.

⁂ **Uj vasut Bécs és Velencze között.** Mint Rómából jelentik, a «Société anonyme italienne» uj társulat, melynek az olasz államvasutak hálózatát bérbe akarják adni, e kedvezménynyel együtt magát az ujonnan tervezett velencze-trieszti (Monfalcone) vonal kiépitésére kötelezte,

IPARÜGYEK.

— **Az országos iparegyesület** *gyáripari szakosztálya* ma ifj. *Kölber* Fülöp alelnök elnöklete mellett tartott ülésében mindenekelőtt *Mudrony* Soma igazgató tett jelentést a vizjogi törvény tárgyalásáról és *Gelléri* Mór titkár a kazán-egylet létesitése ügyében kiküldött bizottság eddigi munkálatairól. E jelentések tudomásul vétele után *Mudrony* Soma Magyarország áruforgalmi statisztikáját ismertette azon terjedelmes kötet alapján, melyet az országos statisztikai hivatal most kiadott. Előadó mindenekelőtt teljes elismeréssel emliti föl, hogy *Keleti* Károly ur, az iparegyesület alelnöke, egész őszinteséggel mondta el a bevezetésben azon elháríthatlan akadályokat, melyek miatt a kimutatás ma még nem lehet teljes; mindamellett e megjelent munka ma is rendkivüli értékés anyag gyanánt tekintendő és valóban kivánatos, hogy az a hézagok kipótlása után minél teljesebb és minél inkább értékessé váljék. Rátérve az egyes főbb rovatokra, előadó kiemeli, hogy azon czikkekben, melyek az ipari termelés nyers anyagaiul tekintendő, ma még óriási kivitelünk van s azon iparczikkek, melyek hazánkban nem készülnek, valamint a déli gyümölcsök és gyarmatáruk dominálják a behozatali tételeket. A legnagyobb kivitelünk van lisztben (42 millió frt), borban (14 millió frt), buza, szesz, szarvasmarha és több fontosabb nyersanyagban. Végig kisérve az egyes fővatokat, mindegyiknél összehasonlitja a kivitelt és behozatalt és ez arány alapján von következtetéseket az egyes iparágak emelkedésére vagy hanyatlására nézve. Végül ujból örömének ad kifejezést a fölött, hogy Keleti e munkával oly hasznos anyagot bocsájtott rendelkezésre. — *Müller* Vilmos kiemeli, hogy a szövő- és ruházati iparczikkek behozatalára nézve a jelentésben közölt adatoknak kétszeresét mutatja ki azon összeállitás, melyet a kereskedelmi csarnok adott ki a legutóbbi évről. A főbaj az, hogy külföldi kereskedők nem deklarálják az általuk beküldött áruk értékét. — Dr. *Herich* Károly sajnálattal tapasztalja, hogy a kimutatás ma még alig hasznavehető, pedig óhajtandó, hogy az ily évi összeállitás minél teljesebb képét nyujtsa behozatalunknak és kivitelünknek, mert csak ily megbizható mérleg fog bennünket öntudatra ébreszteni s erélyes iparpolitikai akczióra képessé tenni. Inditványozza, hogy a kormány a hézagok pótlására minél előbb az iparegyesület altal felkéressék. E hézagok gyanánt inditványozó felemliti a következőket: 1. Mint a kimutatás bevezetésében szerző maga mondja: a postán érkező csomagok még nincsenek benne a kimutatásban; 2. a lábon és tengelyen a vámhivatalok mellett behozott jószágok és áruk értéke sincs fölvéve s a hajón érkező czikkeket is szigorubb ellenőrzés alá kellene venni; 3. a külföldön feladott áruk értékének deklaráczióját kellene határozottan követelni. — Ez inditvány felett hosszabb eszmecsere keletkezett, melegen támogatta azt g. *Szontágh* Pál; *Fenyvessy* Adolf a hibák és hézagok megállapitását nem tartja elégségesnek, hanem szükségesnek látná, ha azok elháritására vonatkozólag az utak, módok és eszközök az egyesület által megállapittatnának. Hozzászóltak még a kérdéshez *Weisz* Berthold, *Mudrony* és mások, mig végre *Herich inditványa határozattá emeltetett.* — Az idő ekkor már fél nyolczra járván, dr. *Neményi* Ambrus inditványa az élelmi szerek hamisitása tárgyában a jövő ülés napirendjére tüzetett ki.

— **Vásározási bajok.** A következő sorokat veszszük: T. szerkesztőség! Hogy mennyire szivén hordják az iparosok ügyeit az országban, szolgáljon a következő eset illusztráczióul: Folyó hó 18-dikán lesz Dabas községben országos vásár; ennek ellenében Kanár János községbiró, Vörö marti Károly jegyző és Szücs László csizmadiamester mint vásárbérlő elhatározták, hogy a f. hó 18-ikára kitüzött vásárt egy héttel előbb, azaz 11-ikén tartják meg, ezt hatóságilag Pestmegyében köröztették, sőt nálunk Kecskeméten ki is dobolták. E hirre számos iparos innen és az egész környékből Dabasra utazott. De vasárnap reggel, 11-én, vásár napján az ottani szolgabiró ur felsőbb rendelet folytán az összes érkező iparosokat és vásárló közönséget a csendőrséggel *szétkergettette*, mondván, hogy jövő héten lesz a vásár; az iparosok károsulva és lefőzve utaztak haza. Most az a kérdés, ki kárpótolja az iparosokat? Kiváló tisztelettel Csoó János iparos.

— **A felső iparrajztanoda** szervezése ügyében tegnap a kereskedelmi ministeriumban vegyes tanácskozmány tartatott Matlekovics Sándor államtitkár elnöklete alatt. Jelen voltak a vallás- és közoktatási ministerium s a kereskedelmi ministerium képviseletében Schnierer Gyula min. tanácsos, Gönczy Pál min. tanácsos, dr. Herich K. osztálytanácsos, Szalay Imre osztálytanácsos; a főváros képviseletében Alkér Gusztáv tanácsnok, Say Mór igazgató, Vidéky János a felső iparrajziskola igazgatója, továbbá Mudrony Soma iparegyesületi igazgató, Hegedüs Károly a közipartanoda igazgatója, Ráth Károly, a technologiai muzeum szervező biztosa. Matlekovics üdvözölvén a megjelenteket, az értekezlet jegyzőjével, Balog Vilmos fogalmazóval felolvastatá a főv. közgyülés azon határozatát, a melylyel a felső iparrajziskola tovább fejlesztését is külön épületbe elhelyezését mondta ki s egyuttal felkérte a kormányt, hogy miután az iskola tanulóinak fele vidékről való s az intézmény fejlesztése az országnak is érdekében áll, ő is nyujtson támogatást és adjon segélyt. Schnierer min. tan. általában megjegyzi, hogy a felső iparrajziskola, melyet a létesitő és szervező igazgató, nem egészen tanácsi utasitás szerint ugyan, de szerencsés kézzel vezetett és fejlesztett — már nem csak életképességét, de versenyképességét is megmutatta. S igy tovább fejlesztése kötelesség. A kereskedelmi ministerium mint müiparost képező intézetet fogja fel ez iskolát — óhajtja, hogy a keramiai osztály országos keramiai tanmühelylyé legyen átváltoztatva, hol tanuljon és dolgozzon a tanuló s a jövedelmet év végén a tanitók és tanulók oszszák meg, hogy a készséggel adandó állami segély mellett ez is egyik fentartó eszközzé legyen. Matlekovics óhajtja, hogy a részletekhez szólás előtt a főváros képviselője adja elő: mi módon kivánja a város ujjá szervezni ezen iskolát. Pótlásul az országositás szempontjából lehet ehez aztán egyebet adni. — Alkér Gusztáv szerint a főváros tulajdonképeni ujitást nem, hanem inkább nagyobbitást akar, mert az iskola mai szervezete is jó. A szervezési javaslat előtt a kormány segélyére kiván számot tartani a főváros. — Gönczy Pál a közokt. ministerium részéről is kilátásba helyezi a segélyt. Ráth Karoly óhajtja, hogy az intézet maradjon meg a főváros büszkeségének, azért annak államivá tételét nem kivánná; bizonyos országos jelleg, országos támogatás után államositás nélkül is adható leszen az intézetnek. Say Mór is megkivánja hagyni a régi formáját az intézet szervezetének s a város szabad rendelkezési jogát megóvandónak tartja. Mudrony Soma felsorolja a már meglevő müipari intézményeket: müipar-muzeumot, középipartanodát, alsó ipariskolákat, technologiai muzeumot. A felső iparrajziskola legyen oly intézet, mely az előbbiek mellett, velök összhangban töltsön be bizonyos feladatókat. Azért hangsulyozza ezt, mert a müipari muzeum a vele kapcsolatos iskola sem felel meg czéljának. Szalay Imre ezen muzeumról emlékezik meg s közeli kilátásba helyezi azt, hogy a rajzterem a közönség használatára nem sokára megnyilik. Herich Károly kivánja, hogy a felső iparrajziskola legyen minden irányban stylfejlesztő, tekintettel a nemzeti motivumokra s a többi müipari tanintézetek között képezzen összekötő lánczszemet. Hegedüs Károly szerint az elszigetelt iparrajziskolák alig felelnek meg a czélnak. Ily müipari intézményeknél nem a rajzra, hanem a gyártásra kell a sulyt fektetni. Vidéky János statisztikai adatokat sorol fel, a mikből kitünik az intézet életképessége és szükségessége, Ma már nyolczszáz tanulója van s a növendékek, kik belőle kikerültek, nemcsak az agyagiparnál, de az épitészetnél is jó alkalmazással birnak. 122 tanulót kellett eddig hely szüke miatt elutasitani. Örvend, hogy ezen általa vezetett iskola sorsa ma ennyi kitünőséget s kormányköröket foglalkoztat. Matlekovics Sándor összegezi a véleményeket s kiemeli, hogy az intézet minden oldalról dicsérettel találkozik s fejlesztésének hasznos volta felől a vélemények egybehangzók. A kormány — ezt kijelentheti — fog segélyt adni és pedig az országgyülés által hozandó törvény utján. Az évi segély összegét nem mondhatja, de biztos kilátásba helyezheti. S a segély az országos jellegüvé válandó intézetnél tanerők gyarapitására, felszerelésekre, ösztöndijakra lesz idővel forditható. A várost kéri, hogy az intézet ujjászervezése felőli javaslatot és az épület terveit is mielőbb mutassa be a kormánynak.

— **Amsterdami kiállitás.** A budapesti kereskedelmi és iparkamara a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium részéről értesittetett, hogy az Amsterdamban tartandó gyarmati és külkereskedelmi kiállitásra jelentkező magyarországi termelők képviseletével további intézkedésig csakis az amsterdami cs. és kir. osztrák-magyar konzul bizatott meg, kihez az érkező bejelentések a nevezett ministerium utján beküldendők lesznek.

— **Keramik iskola Ungban.** A kassai kereskedelmi és iparkamara Ungvárt egy keramik iskolának felállitását hozta a kir. közgazdasági ministeriumnál javaslatba és Rejtő Sándor ipari felügyelőt kérte a szükséges helyszini tárgyalásokkal megbizatni. A kamara késznek nyilatkozott ezen uj intézetet, melynek rendeltetése a keramik iparnak Ungban való meghonositása, anyagi segélyben részesiteni. Ungnak kitünő dubrinicsi kaolin-telepei bőven fogják az uj ipar által szükségelt nyers anyagot szolgáltatni. A keleti Kárpátok vidékének ipari fejlődése iránt melegen érdeklődő Siegmeth Károly, kárpát egyletititkár közremüködése hasonlóan ki fog kéretni.

KERESKEDELEM ÉS TŐZSDE.

** **A magyar kereskedelmi csarnok** pénteken este Neuwelt Ármin elnöklete alatt választmányi ülést tartott. Az elnöki és bizottsági jelentések után titkár bejelenté, hogy a legutóbbi ülés óta a tagok száma 14-gyel szaporodott. Ezek után tárgyalás alá vétettek a következő benyujtott inditványok: Neruda Nándor inditványa a röviditett sürgönyök után fizetendő dijakat illetőleg; ifj. Heidelberg Mór inditványa a postacsomag-küldemények kezelése tárgyában; Harsányi Adolf inditványa a fióktávirdahivatalok ügyében s Szakál László inditványa az ujévi ajándékok megszüntetése iránt. A választmány lekintettel a kérdések fontosságára, valamennyit szakbizottságoknak adta ki tárgyalás és véleményadás végett.

** **Bontoux-Feder-féle pör.** Mint Párisból jelentik, a párisi Cour d'appel vádlottaknak az elsőbiróság itélete ellen benyujtott felebbezését jövő hó 9-én tárgyalja.

BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE.

— Febr. 13. —

Gabonatőzsde.

A *buza*-üzlet ma valamivel kellemesebb irányt követett. A kinálat ma kissé gyengébb volt, a vételkedv ellenben némileg kedvezőbb és mintegy 14,000 mm. adatott el, miközben tegnapi árak könnyen érettek el. — Eladatott:

Buza. *Tiszavidéki*: 200 mm. 81·4 k. 10.50 frt, 200 mm. 80.2 k. 10.35 frt sárga, 200 mm. 79.8 k. 10.45 frt, 100 mm. 79·7 k. 10.35 frt, 100 mm. 79·5 k. 10.40 frt, 100 mm. 79·4 k. 10.25 frt, mind három hóra.

Pestvidéki: 200 mm. 79·8 k. 10.45 frt, 100 mm. 79 k. 10.10 frt, 100 mm. 78·5 k. 10.15 frt, mind három hóra.

Fehérmegyei: 100 mm. 78 k. 10.25 frt, 100 mm. 79·2 k. 10.40 frt, mindkettő három hóra.

Felsőtiszavidéki: 200 mm. 80 k. 10.30 frt, 450 mm. 78 k. 9.65 frt sárga, mindkettő három hóra.

Bánsági: 1200 mm. 78 k. 9.75 frt, három hóra.

Aradvidéki: 300 mm. 77 k. 9.92½ frt, három hóra.

Szokványminőségü: 2000 mm. 76 k. 9.55 frt, három hóra.

Északmagyarországi: 400 mm. 78.6 k. 9.75 frt, 100 mm. 77·5 k. 9.65 frt, 200 mm. 77.5 k. 9.65 frt, 300 mm. 77.4 k. 9.60 frt, 350 mm. 77 k. 9.25 frt üszögös, 100 mm. 76 k. 9.50 frt, mind három hóra.

Oláhországi: 5000 mm. 77 k. 8 forint, 100 mm. 75·6 k. és 100 mm. 75.2 k. 8.80 frt, mindkettő három hóra.

Árpa 700 mm. 7.35 frt, 300 mm 8.20 frt, 200 mm. 7.05 frt, mind készpénzfizetéssel.

Tengeri 1000 mm. 6.15 frt, 200 mm. 6 frt, 200 mm. 5.95 frt, mind készpénzfizetéssel.

Zab 200 mm. 6.60 frt, 300 mm. 6.07½ frt, 100 mm. 6.60 frt, mind készpénzfizetéssel.

Mai hivatalos effektiv árak:

Buza	6, bánsági	78—81 k/g	9.70 frttól	10.25 frtig
—	» tiszavidéki	78—81 k/g	9.95 »	10.40 »
—	» pestvidéki	78—81 k/g	9.90 »	10.45 »
—	» fehérmegyei	78—81 k/g	9.90 »	10.45 »
—	» bácskai	78—81 k/g	9.90 »	10.40 »
—	» északmagyarországi	78—81 k/g	9.50 »	9.95 »
Rozs	»	70—72 k/g	7.— »	7.30 »
Árpa	» takarmány	60—62 k/g	6.85 »	7.10 »
—	» égetni való	62—64 k/g	7.30 »	8.— »
—	» sörfőzdei	64—66 k/g	8.10 »	9.30 »
Zab	»	37—40 k/g	6.20 »	6.60 »
Tengeri	uj, bánsági	75 k/g	6.05 »	6.15 »
—	uj, másnemü	73 k/g	5.95 »	6.05 »
Köles	—	— k/g	6.— »	6.50 »
Repcze	uj, káposzta	— k/g	—.— »	—.— »
	uj, bánsági	— k/g	—.— »	—.— »

Határidőüzlet mérsékelt forgalom mellett szilárd irányban nyilt meg. — Köttetett:

Délelőtt:

Szokványbuza tavaszra 2500 mm. 9.60 frt, 2500 mm. 9.57 frt.

Szokványbuza őszre 1000 mm. 10.06 frt, 1000 mm. 10.04 frt.

B. tengeri május—juniusra 5000 mm. 6.27 frt.

Déli tőzsde.

A déli tőzsdén mérsékelt volt a forgalom és az irány *buza-* és *tengeri*-határidőkben nagyon szilárd volt. egyéb határidőkben ellenben csendes. — Köttetett:

Szokványbuza tavaszra 2500 mm. 9.60 frt, 2500 mm. 9.64 frt.

B.-tengeri május—juniusra 2500 mm. 6.30 frt, 2500 mm. 6.35 frt.

Déli 1 órakor hivatalosan zárulnak:

Szokványbuza tavaszra	frt	9.60	—	9.62—
Szokványbuza őszre	»	10.03	—	10.05—
Bánsági tengeri május—juniusra	»	6.30	—	6.32—
Szokványzab tavaszra	»	6.45	—	6.48—
Káposzta-repcze augusztus—szept.-re	»	13.7/8	—	14.—

Délutáni forgalom.

A délutáni forgalom mérsékelt volt és az irány szilárd maradt. — Köttetett:

Szokványbuza tavaszra 2500 mm. 9.61 frt.

B.-tengeri május—juniusra 2500 mm. 6.31 frt, 5000 mm. 6.32 frt.

Esti forgalom.

Az esti tőzsde csendes irány mellett üzlettelen volt.

Esti 6 órakor zárulnak:

Szokványbuza tavaszra	frt	9.60	—	9.63—
Szokványbuza őszre	»	10.02	—	10.05—
Bánsági tengeri május—juniusra	»	6.30	—	6.32—
Szokványzab tavaszra	»	6.45	—	6.48—
Káposzta-repcze aug.—szeptemberre	»	13.7/8	—	14.—

Terménytőzsde.

Terményekben gyenge volt a forgalom.

Szalonna városi légenszáritott áru februárra és febr.—márcziusra 64 frton köttetett.

Termények mai hivatalos jegyzése 100 kilókint

Különféle termény	Irányzat	Faj	Pénz frt	Áru kr.
Heremag	szilárd	luczerna magyar	50.—	56.—
	—	franczia	—.—	—.—
	—	olasz	—.—	—.—
		vörös	80.—	85.—
Repczeolaj	szilárd	nyers azonnali száll.	—.—	—.—
	»	finomitott	41.—	41.50
	»	őszi, kétszer finomitott	—.—	—.—
Lenmagolaj	csendes	— — —	—.—	—.—
Olajpogácsa	szilárd	repcze, egysz. préselt	6.—	6.10
Disznózsir ingyen hordó netto tara	csendes	pesti	73.50	74.—
		vidéki	72.—	72.50
Szalonna	lanyha	m. Ia légensz. árum. sz.	63.—	63.50
		városi légensz.	64.—	64.50
		füstölt, azonnal	70.—	71.—
Faggyu	szilárd	olvasztott	—.—	—.—
Szilva ingyen hordó	csendes	boszniai, hordóban	25.90	26.50
t. s. hordó és	»	boszniai, zsákokban	25.50	26.—
	»	szerbiai, hordóban	—.—	—.—
zsákokban	»	szerbiai, zsákokban	25.—	25.50
Szilvaiz ingyen hordó netto tara	csendes	szlavoniai Ia uj	21.—	22.—
		bánsági uj	20.50	21.—
Dió	—	magyar min. szerint	—.—	—.—
	—	szerbiai	—.—	—.—
Gubacs burok nélkül	lanyha	magyar Ia	15.50	16.—
	lanyha	szerbiai	12.—	13.—
Hamuzsir ingyen hordó netto tara	—	magyar, fehér	—.—	—.—
	—	magyar, kékes	—.—	—.—
	csendes	házi, kék	—.—	—.—
	—	illiriai	—.—	—.—
	—	erdélyi	—.—	—.—
Borkő term. hordo nélkül)	—	fehér Ia	—.—	—.—
	—	fehér IIa	—.—	—.—
	—	vörös	—.—	—.—
Méz netto tara	—	nyers, min. szerint	—.—	—.—
	s —	sárga, csurgatott	—.—	—.—
	szilárd	fehér	—.—	—.—
	—	apró hordókban	—.—	—.—
Viasz	szilárd	rozsnyói	128.	130.—
	—	bánáti	132.—	133.—
Szesz 100 liter százalékonkint	csendes	szesz	30.—	30.25
	—	szesz-élesztő	31.50	32.—

Értéktőzsde.

A mai tőzsdén igen kedvező hangulat uralkodott, mivel a külföldi tőzsdékről ismét szilárdságot jelentettek, ehhez járutván az is, hogy az uralkodó pénzbőség a járadék piaczra s ezzel együtt az egész üzletre élénkitőleg hat. A déli tőzsdének vége felé azonban ismét hanyatlottak a hitelrészvények árfolyamai, mivel az arbitrage nagyobb eladásokat eszközölt belőlök. Az előtőzsde kedvezőttlenebb berlini jelentésekre gyengébb volt, de zárlat felé ismét megszilárdult. Az esti tőzsde szilárd volt s mind végig az maradt.

Előtőzsde.

Az előtőzsdén kedvező hangulat uralkodott. Osztrák hitelrészvények 289.50 és 290.80 közt ingadozván, maradtak ugy pénz, magyar hitelbank kedvező mérleg hirekre 289-től 290-ig, magyar leszámitoló és pénzváltóbank 94-től 94.50-ig, osztrák-magyar államvasut 333.50-en, magyar 4%-os aranyjáradék 86.90-től 86.95-ig, magyar papirjáradék 85.70-től 85.75-ig köttetett.

11 óra 30 perczkor zárulnak: Osztrák hitelrészvények 290.80—290.90, magyar hitelbank 289.50—290, magyar 4%-os aranyjáradék 86.95—86.97½, magyar papirjáradék 85.72½—85.75.

Déli tőzsde.

A déli tőzsdén kezdetben hausse-irány uralkodott, de zárlat felé arbitrage-eladások következtében gyöngült. Helyi értékekben, egyes bankértékek kivételével, csendes volt a forgalom, közlekedési vállalatok értékei nagyobb figyelemben részesültek. Osztrák hitelrészvények 291.70 és 291.30 közt váltakozván, maradtak 290.60 pénz; magyar hitelbank 291-től 290.25-ig, magyar leszámitoló és pénzváltóbank azonnali átyételre 94.75-től 94⅝-ig, szállitásra 95-ön, budapesti bankegyesület 103.25-től 102.25-ig, magyar jelzáloghitelbank II. kib. 109-től 108.75-ig, magyar iparbank 171.25-ön, iparbank 40-en köttettek. Befektetési értékek közül: magyar 6%-os aranyjáradék 118.75-ön, magyar 4%-os aranyjáradék 87.10-től 86.95-ig, magyar papirjáradék 85.75-től 85.70-ig, északkeleti vasuti 5%-os elsőbbségi kötvények 91-en, aranyzáloglevelek 119.20-on köttetett. Egyéb érték közül: osztrák-magyar államvasut 333.50-en, budapesti közuti vaspálya 441.50-en, Drasche-féle téglagyár 156-on köttetett. Váltók és valuták változatlanok maradtak. Váltó Londonra szállitásra 119.72½-en köttetett.

1 óra 30 perczkor zárulnak: Osztrák hitelrészvények 290.60—290.70, magyar hitelbank 289.75—290, magyar leszámitoló és pénzváltó bank 94.50—95, magyar 4%-os aranyjáradék 87.02½—87.05, magyar papirjáradék 85.70—85.75.

Utótőzsde.

Az utótőzsde kedvezőtlen berlini jelentésekre lanyha irányban nyilt meg, zárlat felé azonban szilárdult. Osztr. hitelrészvények eleinte 290.80 és 289.10 közt váltakozván, maradtak 289.90 pénz, magyar hitelbank 289.50 pénz, magyar 4%-os aranyjáradék 87 áru, magyar papirjáradék 85.70 pénz.

5 órakor zárulnak: Osztrák hitelrészvények 289.90—290, magyar hitelbank 289,50—289.75, magyar 4%-os aranyjáradék 86.97½—87, magyar papirjáradék 85.70—85.72½.

Esti tőzsde.

Az esti tőzsdén szilárd irány uralkodott. Osztrák hitel részvények 290-ről 290.90-re emelkedtek, magyar hitelbank 290-ig, magyar 4%-os aranyjáradék 87.05-ig, magyar papirjáradék 85.75-ig köttetett.

6 órakor zárulnak: Osztrák hitelrészvények 290.90—291, magyar 4%-os aranyjáradék 87—87.05, magyar papirjáradék 85.70—85.75.

Felszámolási árfolyamok.

Magy. 4% aranyjárad.	87.—	Osztrák hitelintézet	291.—
» 5% papirjáradék	85.75	Angol-osztrák bank	—.—
» általános hitelb.	290.—	«Union» bank	—.—
» pénzv. és lesz. bank	95.—	Állami vasut	—.—
Tiszai és szegedi kölcsön	—.—	Déli vasut	—.—
Magy. jelzálogbank	—.—		

Sertéskereskedelmi csarnok

Budapest-Kőbányán.

Kőbánya, február 13. Csekély vételkedv miatt az eladók hajlandóknak mutatkoznak koncessziók adására. — Magyar urasági öreg nehéz 58—59 forint, fiatal nehéz 62—62½, közép 60—61, könnyü 57—58. Szedett nehéz 58—.—, közép 56.—57.—, könynyü 53—56. Romániai, bakonyi nehéz 59—59½, átmeneti, közép 56½—57½, átmeneti, könnyü ——, átmeneti, eredeti nehéz ——, átmeneti, közép 54—55 átmeneti Szerbiai nehéz —— átmeneti, közép 58—59 átmeneti, könnyü 55—56. Hizó egy éves élősulyban 4% 50—56, hizó két éves élősulyban 4% 53—56. Két éves hizó a vasutról mázsálva 53—56. Az árak hizlalt serteseknél páronkint 45 kilós és 4 százalékos levonással kilogrammonkint értendők. Romániai és szerbiai sertések, melyek mint átmeneteliek adattak el vevőnek páronkint 3 aranyban vám fejében megtéríttettek.

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE.

Előtőzsde.

Bécs, febr. 13. (Az «Egyetértés» távirata.) A rendkivüli pénzbőség, a kedvező állampénzügyi helyzet a hausszeiránynak ismét előnyt adott és a mai előtőzsde forgalmát élénkitette. A hausse a járadékok emelkedéséből indult ki és kihatott mindkét hitelrészvényre és a vasuti papirokra, a melyekben nevezetes üzlet köttetett. A magyar hitelbank részvényeit a magas osztalékról elterjedt hirek emelték, a mi azután a kontreminet fedezési vásárlásokra sarkalta, a mire az árfolyamok még inkább emelkedtek. Valuták valamivel lanyhábbak. Az elhelyezésnél némi szükséglet jelentkezett s azért jelentéktelen reportot, 10—20 krt fizettek; májusi járadékra 50 kr. kölcsönpénzt adtak.

11 órakor zárultak: Osztrák hitelrészvény 290.40, *magyar hitelbank* 289, angol-osztrák bank 118.25, bank-egyesület 109.90, osztr.-magy. államvaspálya 330.30, déli vasut 142.25, Károly-Lajos vasut 302.25, májusi járadék 78.02, *magyar 4%-os aranyjáradék* 87, husz frankos arany 9.50.

Déli tőzsde.

A déli tőzsdén a kedvező irány helytállása mellett a forgalom élénk. A sorompónál ujabb vasuti értékek és járadékok után jó vételkedv jelentkezett és árfolyamuk javult. Váltók, valuták változatlanok.

2 órakor zárulnak: Osztrák hitelrészv. 290.80, *magyar hitelb.* 290.10, angol-osztr. bank 118.—, uniobank 114.50, bankegyesület 109.25, osztrák-magyar államvasut 333.10, Károly-Lajos vasut 303.—, gőzhajózási részvény 598, Lloyd részv. 663, északnyugati vasut 204.50, elbavölgyi vasut 222, tramway 220.75, déli vasut 141.30, májusi járadék 78.15, osztrák aranyjáradék 96.60, *magyar 4%-os aranyjáradék* 87.10, 1864-ki sorsjegy 170.75, husz frankos arany 9.50, birodalmi márka 58.50.

Bécs, febr. 13. *(Magyar értékek hivatalos zárlata.)* Magyar földtehermentesitési kötvények 98.50. Erdélyi földtehermentesitési kötvények 97.75. 5½% Magy. földh. záloglevél 101.50. Erdélyi vasut 161.50 Magyar keleti vasut 94.10. Magyar sorsjegy 115.25. Szőlődézsma váltsági kötvények 97.50. 6%-os aranyjáradék 118.60. Tiszavölgyi sorsjegyek 109.60. Magyar 4%-os aranyjáradék 87.10. Magyar vasuti kölcsön 134.75. Magyar hitelbankok 290.25. Alföldi vasut 168.—. Magyar északkeleti vasut 161.75. Keleti vasuti elsőbbség 89.90. Tiszav. vasut-részvény 248.—. M. lesz. és váltób. részv. 94.—. Kassa-oderbergi vasut 143.75. Magyar papirjáradék 85.80.

Bécs, febr. 13. *(Osztrák értékek hivatalos zárlata.)* Osztrák hitelrészvény 291.—. Déli vasut 141.30. 4%-os aranyjáradék 96.60. Váltó Londonra 119.75. Kár.-Laj. vasut 303.—. 1864-es sorsjegy 170.75. 1860-as sorsjegy 130.75. 4·2%-os ezüst-járadék 78.50. Török sorsjegy 24.75. Angol-osztrák bank 118.—. Államvasut 233.—. Napoleondor 9.50, 4·2%-os papirjáradék 78.17. Hitelsorsjegy 170.50. Váltó német bankhelyekre 58.50. Cs. kir. arany 5.61. Osztr.-magyar bank 826. Szilárd.

Esti tőzsde.

Bécs, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Az esti tőzsde külföldi jelentések elgyengülve nyilt meg és jegyeznek: Osztrák hitelrészvény 289.60, *magyar hitelbank* 289.50, angol-osztrák bank 117.50, osztrák-magyar államvasut 332.25, déli vasut 140.60, elbavölgyi vasut 221.60, májusi járadék 78.50, *magyar 4%-os aranyjáradék* 87.02.

Öt órakor zárulnak: Osztrák hitelrészvény 289.80, *magyar hitelbank* 289.50, angol-osztrák bank 117.25, uniobank 114.50, tramvay 220.75, osztrák-magyar államvasut 332.50, Károly-Lajos vasut 302.10, déli vasut 140.80, elbavölgyi vasut 221.75, *magyar 4%-kos aranyjáradék* 87.02½, májusi járadék 78.10 Csendes.

Az esti tőzsde **zárlata után** jegyeznek: Osztrák-hitelrészvény 290.20, 290.90 után 290.70; májusi járadék 78.75, *magyar 4%-os aranyjáradék* 87.10.

Bécs, febr. 13. *(Esti tőzsde.)* Osztrák hitelrészvény 290.30, osztr. államvas. 332.80, Károly-Lajos-vasut —.—, Ötszázalékos papirjáradék —.—, 4% osztr. aranyj. —.—, 20 frkos arany 9.50, déli vasut 141.—, *magyar hitelbank* 290.—, *magyar 4%-os aranyjáradék* 87.05, angol-osztrák bank 117.50, májusi járadék —.—. Szilárd.

Prolongáczió és praemiumüzlet a bécsi értéktőzsdén.

Bécs, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) **Prolongáczió.** Osztrák hitelrészvényért 20—30 kr, *magyar hitelbankért* 30—40 kr, angol-osztrák bank, uniobank és bankegyesületért simán egész 10 krig, osztrák-magyar államvasutért 10—20 kr, déli vasut 10 krig, májusi járadékért 30—40 kr, *magyar 4% aranyjáradék* simán egész 10 krig.

Praemiumüzlet. Osztrák hitelrészvény holnapra 4½—5 frt, nyolcz napra 10—10½ frt, egy hóra 22—22½ forint, három hóra 36—38 frt, egyéb változatlan.

Magánkamatláb. Első helyi váltóra 3¾—4 százalék, távolabbi látra 4¼—4½ százalék.

Pénz nagyon bőven.

BÉCSI GABONATŐZSDE.

Bécs, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) A mai forgalom kizárólag tengeri körül központosult, miből május—juniusra mintegy 20,000 mm. köttetett. Indult ez 6.78 frton és fizettetett 6.85 frtig és a legmagasabb jegyzésen 10,000 mm. köttetett egy tételben. Zárul gyengébben 6.80 frt pénz és áru. *Tengeri* julius—augusztusra 6.92 és 7 frton fizetett. Egyéb értékekben teljesen pangott a forgalom. — Jegyeznek: *Buza* tavaszra 10.18—10.20, *rozs* tavaszra 7.68—7.72, *zab* tavaszra 6.92—6.94, *buza* őszre 10.45—10.47, *zab* őszre 6.95—6.97.

Hivatalosan jegyeztetett: *Buza* tavaszra 10.16—10.21, őszre 10.45—10.50 frt, *rozs* magyar kész áru 7.70—8.10 frt, tavaszra 7.65—7.70, *tengeri* kész áru 6.50—6.70, május—juniusra 6.80—6.85, *zab* magyar kereskedelmi áru 6.55—6.75, tavaszra 6.92—6.97, őszre 6.93—6.97.

Szesz ára tartott. Kész gabonaáru jegyez 31.50 frtot, mind pénz.

Délután kevésbbé élénk, de az irány szilárd, *tengeri* május—juniusra 6.85 frton, *buza* tavaszra 10.20 frton, *zab* őszre 6.95 frton köttetett, egyéb üzlettelen. *Zab* tavaszra 6.92—6.95, *rozs* tavaszra 7.65—7.70 frt, *buza* őszre 10.45—10.47.

Készáruban a vételkedv és a kinálat hiányzik, az irány tartott.

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDÉK.

Trieszt, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Szilárd, különösen járadékok. Váltó Londonra 119.85, olasz piaczokra 47.15, husz frankos arany 9.51, májusi járadék 78.05, *magyar 4%-os aranyjáradék* 87, osztrák hitelrészvény 290.50, Lloyd részv. 660, olasz járadék 86.30, olasz bankjegy 47.15.

Berlin, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Az alaphangulat szilárd, az árfolyamok ingadozók. Osztrák hitelrészvény csendes, ép ugy kommandit. Járadékok szilárd. Orosz meglehetősen élénk. Később belföldi vasutak gyengülők. Majd ismét igen szilárd, minden érték emelkedő, nevezetesen elbavölgyi vasut 400-on felül. Zárlat gyengült. Osztrák hitelrészvény a vasutak hanyatlására lanyhuló. Magánkamatláb 2¾, osztrák hitelrészvény 508.50, Károly-Lajos vasut 129.60, osztrák-magyar államvaspálya 571, osztrák déli vasut 241, román járadék 103.20, dortmundi 96.60, Laura huta 128.50, kommandit 193, orosz 71, első keleti kölcsön 57.25, második 57.10, felső sziléziai vasut 247.90, olasz járadék 87.40.

Berlin, febr. 13. (Utótőzsde.) 4.2% papirjáradék —.—, 4.2% ezüst-járadék —.—, 6% magy. aranyjáradék —.—, 5% magyar papirjáradék —.—, 5% keleti vasut elsőbbs. kötv. —.—, Magyar hitelrészvény —.—, déli vasut részvény 241.—, kassa-oderbergi v.-részv. —.—, orosz bankjegyek 202.—, II. kibocs. kel. kölcsön —.—, M. jelzál. hitelb.-részv. —.—, magyar országos bankrészv. —.—, 5% osztrák papirjáradék —.—, ultimo aranyjáradék —.—, 4% magyar aranyjáradék —.—, magyar kel. v. kötv. —.—, hitelrészvény 507.50, osztrák államv. részvény 570.50, Károly-Lajos vasut részv. 129.—, román vasut részvény —.—, bécsi váltóár —.—, 4% osztr. aranyjáradék —.—, magyar leszámitoló és váltóbank részv. —.—, Gyöngült.

Frankfurt, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Kezdetben szilárd forgalom, iránya kedvező berlini és párisi jegyzésekre, de zárlat már gyengült később kedvezőtlen berlini és párisi jelentésekre. Északnyugati vasuti értékek szilárd, elbavölgyi vasut 194.25, osztrák hitelrészvény 254.12, osztrák-magyar államvaspálya 285, Károly-Lajos vasut 257.50, váltó Bécsre 170.60, Londonra 20.45³/₁₀, Párisra 81.12½, osztrák déli államvaspálya 120.

Frankfurt, febr. 13. *(Esti zárlat.)* Papirjár. —.— 4.2% ezüst jár. 66.50 4% magy. aranyjár. 74.25. Osztr. hitelrészv. 255.12. Osztr. államvasut 285.25. Déli vasut részv. 120.37. Magyar galicz. vasut —.—. Váltóár Bécsre —.—. Magyar leszám. és váltóbank —.—. osztr. aranyjáradék —.—. M. orsz. bankrészv. —.— 5% osztrák papirjár. —.—. 4% osztr. aranyjár. —. 5% magyar papirjárad. —.—. Osztr.-magy. bankrészv. —.— Károly-Lajos vasut. —.—, Erzsébet nyugati vasut —.—. 4½ százalékos földhitel záloglevél —.—. Szilárd.

London, febr. 13. (Az «Egyetértés» tudósitójának távirata.) Egyiptomi 70.75, uj spanyol 60.62, török 11.68, ottomán bank 18.68, osztr. déli vasut 12.13, olasz járadék 86.12, *magyar 4%-os aranyjáradék* 72.87.

New-York, febr. 12. (Kábelsürgöny.) Váltó Berlinre 400 márka után (60 napi látra) 94⅞. — Váltó Londonra 4.82¾. — Ötszázalékos tőkésitett kölcsön 103—. — Erie-vasut 36⅜. — Váltó Párisra 5.20. — Négyszázalékos tőkésitett kölcsön 119⅛.

Külföldi értéktőzsdék zárlata.

Az árfolyamok az illető helyi szokványok szerint készpénzben, medióra vagy ultimóra értendők, e szerint a mellékelt paritás is készpénzre vagy medióra illetőleg ultimóra értendő. A készpénz-árfolyamok *K*-val, a medióra *M*-mel, az ultimóra *U*-val vannak megjelölve. Magától értetődik, hogy a fenti átszámitásokhoz még a transakczió-költségek, továbbá a medió- és ultimó-árfolyamokhoz azonkivül még a mindenkori budapesti prolongáczió-tételek is számitásba veendők. A *-gal jelölt értékek a budapesti tőzsdén nem jegyeztetnek.

Február hó 13.		Árfolyam	Budapesti egyenleg	Különbözet utolsó zárlathoz képest osztrák ért.
PÁRIS.				
*3%-os évjáradék		79.22	—.—	—.—
*Törlesztési évjáradék		79.87	—.—	—.—
Lombard	M	302.—	140.53	— 0.48
Magyar aranyjáradék 6%	U	—.—	—.—	—.—
Magyar vasuti kölcsön	K	—.—	—.—	—.—
Bécsi Unio bank		—.—	—.—	—.—
*5%-os évjáradék	U	114.87	—.—	—.—
Osztrák államvasut	M	701.—	331.73	—.—
*Osztrák földhitel		—.—	—.—	—.—
Osztrák aranyjáradék	M	—.—	—.—	—.—
Magyar jelzálogbank	K	—.—	—.—	—.—
Magyar 4% aranyjáradék	U	74.—	87.21	+ 0.30
Átszámitási árfolyam		100.—	47.50	
BERLIN.				
Osztrák papirjáradék	K	65.50	77.87	+ 0.12
Osztrák ezüstjáradék	K	66.90	78.36	+ 0.35
Magyar 4% aranyjáradék	U	74.50	87.27	+ 0.37
Magyar államkötvény	K	94.—	110.09	— 0.12
Osztrák hitelrészvény	U	507.—	288.50	— 1.16
Osztrák államvasut	U	570.—	333.33	— 0.59
Galicziai vasut	U	129.10	301.90	+ 1.18
*Romániai		—.—	—.—	—.—
Orosz papirpénz		202.20	118.29	+ 0.12
Osztrák 5% papirjáradék	K	78.90	92.70	—.—
Magyar 6% aranyjáradék	U	101.40	118.80	—.—
Magyar papirjáradék	U	73.40	86.06	+ 0.24
Keleti vasut elsőbbségi kötv.	K	76.70	89.84	—.—
Magyar hitelrészvény	U	—.—	—.—	—.—
Déli vasut	U	241.—	140.75	— 1.75
Kassa-oderbergi vasut		61.40	143.83	+ 0.47
Váltó Bécsre		170.60	58.58	— 0.04
*Keleti kölcsön II. kibocsátás		57.20	—.—	—.—
Átszámitási árfolyam		100.—	58.50	
FRANKFURT.				
Papirjáradék	K	66.56	77.91	+ 0.51
Osztrák aranyjáradék	K	82.13	96.32	— 0.29
Osztrák hitelrészvény	U	256.—	291.72	+ 3.22
Osztrák államvasut	U	286.—	334.88	+ 2.34
Déli vasut	U	121.12	142.23	—.—
Magyar-galicziai vasut	K	—.—	—.—	—.—
Váltó Bécsre		170.60	58.58	+ 0.02
Osztrák 5% papirjáradék	K	78.93	92.74	+ 0.35
Osztrák ezüstjáradék	K	66.88	78.34	+ 0.29
Magyar aranyjáradék 6%	U	101.43	118.84	—.—
Osztrák-magyar bank	K	708.50	829.53	+ 0.87
Galicziai vasut	U	258.87	303.05	+ 3.05
Erzsébet nyugati vasut	K	179.50	210.15	+ 0.74
Tiszai vasuti elsőbbségek	K	—.—	—.—	—.—
Magyar papirjáradék	U	73.—	85.60	+ 0.22
4½% földhitel záloglevél	K	79.75	93.58	— 0.29
Átszámitási árfolyam		100.—	58.50	

KÜLFÖLDI ÁRUTŐZSDÉK.

Berlin, febr. 13. *Buza, rozs* és *zab* szilárd. *Olaj* lanyha. *Szesz* javult.

Páris, febr. 13. *Buza* és *Olaj* nyugodt. *Lisz* tartós. *Szesz* szilárd. Időjárás: borult.

Külföldi árutőzsdék zárlata.

Gabonaszállitásidij waggon-rakományokban 100 kilokint értendő. Beviteli vám Németországba 100 kilo buzáért, rozsért és zabért 1 márka, árpáért, tengeriért s bükkönyért ½ márka, lisztért 3 márka, malátáért 1.20 márka. Beviteli vám a Svájczba 100 kilo gabonáért 0.30 frank, malátáért 0.60 frank, lisztért 1 frank. Átszámitási árfolyam a német piaczokra 100 márka vista 58 forint 50 kr. Párisra 100 frk vista 47 frt 50 kr.

Február hó 13.	Árfolyam	Budapesti egyenleg	Különbözet utolsó zárlathoz képest osztrák ért.
PÁRIS.			
Buza folyó hóra	26.30	12.49	—.—
— márcziusra	26.40	12.54	— 0.05
— márcziustól 4 hóra	26.80	12.73	— 0.05
— májustól 4 hóra	27.75	13.18	— 0.02
Liszt folyó hóra	59.75	17.85	—.—
— márcziusra	60.—	17.89	+ 0.09
— márcziustól 4 hóra	60.25	18.—	+ 0.11
— májustól 4 hóra	60.75	18.12	—.—
Olaj folyó hóra	106.50	50.59	— 0.94
— márcziusra	107.—	50.83	— 0.94
— májustól 4 hóra	98.75	46.91	— 0.47
— utolsó 4 hóra	81.75	38.83	— 0.36
Szesz folyó hóra	49.75	25.74	—.—
— márcziusra	50.75	26.26	+ 0.13
— májustól 4 hóra	52.75	27.24	+ 0.08
— utolsó 4 hóra	51.75	26.78	+ 0.14
Szállitási dij: Budapestről	8.27	3.93	
— « Bécsből	7.87	3.74	
BERLIN.			
Buza április—májusra	187.50	10.97	+ 0.02
— junius—juliusra	191.75	11.22	+ 0.02
Rozs április—májusra	139.—	8.12	+ 0.01
— május—juniusra	140.25	8.21	+ 0.03
Zab április—májusra	123.—	7.20	+ 0.02
— május—juniusra	124.—	7.25	+ 0.01
Olaj április—májusra	80.20	46.92	+ 0.17
— szept.—oktoberre	62.60	36.62	—.—
Szesz április—májusra	53.50	31.30	+ 0.18
— aug.—szeptemberre	55.80	32.64	+ 0.23
Szállitási dij: Budapestről	3.93	2.30	
— « Bécsből	3.24	1.90	
STETTIN.			
Buza április—májusra	189.50	11.09	+ 0.06
— május—juniusra	191.—	11.17	+ 0.03
— junius—juliusra	192.50	11.26	+ 0.03
Rozs április—májusra	135.50	7.93	—.—
— május—juniusra	137.—	8.01	—.—
— junius—juliusra	138.50	8.10	—.—
Olaj április—májusra	78.50	45.92	—.—
— szeptember — októberre	63.—	36.86	+ 0.18
Szesz helyben	51.—	29.84	+ 0.24
— februárra	51.—	29.84	+ 0.24
— április—májusra	52.90	30.95	— 0.06
— junius—juliusra	54.—	31.59	+ 0.23
Repcze április—májusra	305.—	17.84	—.—
Szállitási dij: Budapestről	4.81	2.80	
— « Bécsből	3.62	2.10	
KÖLN:			
Buza márcziusra	19.30	11.29	—.—
— májusra	19.80	11.58	—.—
Rozs márcziusra	14.20	8.31	—.—
— májusra	14.40	8.42	—.—
Olaj helyben	39.30	45.98	—.—
— májusra	39.—	45.63	— 0.12
Szállitási dij: Budapestről	5.95	3.45	

ÜZLETI TUDÓSITÁSOK.

Sertésvásár.

Bécs, (St.-Marx) febr. 13. (Messing testvérek távirati jelentése az «Egyetértés» részére.) A mai felhajtás állott 2233 db süldőből, 1728 drb közepes, 1346 db hizott, összesen 5307 darab sertésből. Fizettek süldőkért 32—42 frtot, közepes sertésért 48—52 forintot, hizottért 53—57 frtot az élő állat 100 kiloja után.

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

* **A Gazdakör** igazgatósága holnap, 14-én délután 5 órakor ülést tart, utána pedig gr. Andrássy Manó fog értekezni a regále-kérdésről. Az ez ügy tanulmányozására kiküldött szakbizottság f. hó 15-én, a fővárosi élelmezési viszonyokat tanulmányozó bizottság pedig f. hó 16-án, mind a kettő délután 4 órakor tartja alakuló ülését. Az idényben tartandó felolvasások sorrendje a következőleg van megállapitva: Február 21-én Jónás János «az életbiztositásról és földhitelről», február 28-án gróf Keglevich István «a szőlőmüvelésről», márczius 7-én Fáy László «a dohánytermésről és ezzel kapcsolatban a dohánymonopolium reformjáról» s márczius 14-én dr. Czakó Kálmán «az élősdiekről.»

* **A szövetségbe lépett gazdasági egyesületek második nagygyülése** f. hó 25-én és az azt követő napokon, mindenkor délelőtt 11 órakor fog megtartatni a Köztelek helyiségében. A nagygyülés legfőbb tárgyát a mezőgazdasági biztositás ügye fogja képezni s az erre vonatkozó pontozatokat gróf Dessewffy Aurél, mint az orsz. gazdasági egyesület szövetkezeti szakosztályának elnöke azzal küldötte meg a szövetség tagjait képező egyesületeknek, hogy azokat előleges tárgyalás alá vegyék s véleményöket lehetőleg irásban terjeszszék be az elnökséghez.

* **A konyhakertészek orsz. egyesületének** alakuló közgyülése ismét halasztást szenvedett. A szervező bizottság több tagja ugyanis az országos iparegyesület kertészeti szakosztálya által legutóbb kibocsátott felhivás folytán a napokban értekezletet tartott, mely alkalommal az a nézet jutott érvényre, hogy tekintetbe véve, miszerint a vidék nem mutat valami nagy érdeklődést az ügy iránt, miáltal az országos egyesület fennállhatása nem bir elég szilárd alappal, ajánlják az orsz. iparegyesület kertészeti szakosztályához való csatlakozást, annál inkább, mert a konyhakertészek beolvadásával az ő ügyük is nyomatékosabb pártolásra fog lelni. A másik rész pedig az orsz. gazdasági egyesülettel való kapcsolatos működést óhajtja.

NAPIREND: Február 14-én.

Naptár: Szerda. — Római kath.: Bálint vértanu. — Prot.: Bálint. — Görög-orosz: (febr. 2.) Krisztus bemutatása. — Zsidó: (adar 7.) Böjt Mózes halála emlékezetére. — Nap kél 7 ó. 11 p., nyug. 5 ó. 19 p. — Hold kél 10 ó. 31 p. d. e., nyug. 55 p. reggel. — Első negyed 11 óra 11 perczkor délelőtt. — Saturnus a hold mellett van és este nyugat felől világit.
Miniszterelnök (belügyminiszter) fogad d. u. 5—6-ig.
Közmunka- és közlekedésügyi miniszter fogad d. u. 5—6.
Horvát miniszter fogad d. e. 10-től d. u. 2 óráig.
A philharmonikusok első böjti hangversenye este 7½ órakor a vigadó nagy termében.
A Gazdakör igazgatósági és felolvasó ülése d. u. 5 órakor (Tigris-szálló).
A fővárosi és vidéki kereskedők körének ülése d. u. 4 órakor saját helyiségében (Károly-körut Huszárház).
Verescsagin-kiállitás a képzőművészeti társulat sugáruti műcsarnokában d. e. 9-től d. u. 4 és este 6½—½10-ig. Belépti dij 30 kr.
Egyetemi füvészkert az üllői-uton d. e. 8—12 és d. u. 2—4.
Üvegfestészeti kiállitás Kratzmann Ede műteermében (a füvészkert mellett) látható egész nap dij nélkül.
Országos képtár az akadémia palotájában d. e. 9-től d. u. 1.
Muzeumban: képtár d. e. 9-től d. u. 1-ig.
Akadémiai könyvtár d. u. 3—7.
Egyetemi könyvtár d. u. 3—7.
Muzeumi könyvtár d. e. 9—d. u. 1.
Allatkert nyitva egész nap.

Kivonat a hiv. lap febr. 13-i számából.

Arverések a fővárosban. Jablonszky Vincze 3730 forintra becsült ingóságai február 17 (kötő-utcza 2). Davidovits Miklós 305 forintra becsült ingóságai február 23 (zöldfa-utcza 6). Rosenzweig Samuné 680 frtra becs. ingóságai febr. 20 Ujpest (Sándor-utcza 15). Schlesinger Vilmos 2447 frtra becs. ingóságai febr. 22 (Mária Valeria-utcza 14). Fissinger Jenő 1145 frtra becs. ingóságai febr. 20 (nagykorona-utcza 8). Hutera Béla 738 frtra becs. ingóságai febr. 20 (Döbrentey-utcza 50). Anschütz Lipót 332 frtra becs. ingóságai febr. 22 (gyorskocsi-utcza 17).

Arverések a vidéken. Sivó Ferencz 2130 forintra becsült ingatl. április 28 Balassa-Gyarmat. Klein Józsefné 1441 frtra becs. ingatl. márcz. 5 Mezőkeresztes (Miskolcz). Pásztor Ferenczné 3000 frtra becs. ingatl. április 3 Nagybánya. Megyeri Ferencz 2874 frtra becs. ingatl. febr. 24 Csohaj (Margitta). Hankóczy Sámuel 1409 frtra becs. ingatl. április 30 Horka (Rimaszombat). Bántó László 3909 frtra becs. ingatl. febr. 27 Uzón (Sepsi-Sz.-György). Ringler János 1848 forintra becs. ingatl. márcz. 1 Solymár (pestvidéki tvszék). Persoin János 2506 frtra becs. ingóságai febr. 16 Brassó.

Csődhirdetmények. Tarr Sándor budapesti lakos ellen, bej. április 10. Csődbiztos: Ujhelyi Károly törvényszéki biró, tömeggondnok: Toldy József ügyvéd. Heinrich Rosa szalonaki lakos ellen, bej. márcz. 31. Csődbiztos: Szinovácz Gyula tvszéki biró, tömeggondnok: Tóth György ügyvéd. Friedlender Kornél m.-szigeti lakos ellen, bej. márcz. 12. Csődbiztos: Korányi Frigyes tvszéki biró, tömeggondnok: Kriesfalusy Vilmos ügyvéd. Ruby József alsó-meczenzéfi lakos ellen, bej. márcz. 1. Csődbiztos: Bodnár Ferencz tvszéki biró, tömeggondnok: Bartalos János ügyvéd.

Csődmegszüntetések. Frommer Joachim alsó-nasticzi lakos, Wabrinecz Vilmos zsombolyai lakos ellen.

Pályázatok. Mosonmegyében közigazgatási gyakornoki, — Torda-Aranyosmegyében közigazgatási gyakornoki, — a szegedi kir. tvszéknél aljegyzői, — a bajai kir. jbirósági aljárásbirói, — a nagymihályi kir. járásbiróságnál birósági végrehajtói állomásokra.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Csávolszky Lajos.

IDEGENEK NÉVSORA.

Széchényi szálloda.
Dr. Tóth J. orv., M.-Tur.
Szobonya D. hadn., N.-Kanizsa
Szigeti A. mérn., N.-Kanizsa.
Wertheim S. keresk., N.-Kanizsa.
Nagy Zs. birt., Alap.
Hervely A. mérnök, Bratz
Abel F. magz., Pozsony.
Martinek I. k. biró, Mike.
Ackermann I. kdő, P.-Ladány.
Kirchmayer K. kdő., Szombath.
Ludwig A. kdő., Brünn.
Höhn E. kdő., Koburg.
Eckstein M. kdő., Mike.
Frankl K. keresk., Bocsár.
Kröll F. kdő., Bécs.
Wehrlin A. kdő., Bécs.
Peterka F. kdő., Bécs.
Moyser F. utazó. Bécs.

Arany sas szálloda.
Szilassy Gy. birt., Gömörm.
Tamássy L. birt., Nyir-Megyes.
Szélhoffer Á.-né Csongrád.
Juhász J. ügyv., Makó.
Schnabel E. ker., Körmend.

Erzsébet szálloda.
Popovits J. P.-Sz.-György.
Somogyi J. földb. Kaposvár.
Zacsovits J.-né, Fóth.
Gonda P. tisztv., B.-Sz.-András.
Spihnich Gy. lelk., Győr.
Blau S, keresk., Dabas.
Mindl J. keresk., Lippa.
Gross J. keresk., Lippa.
Vecke D. jegyző, Dorgos.
Schmidt Gy. biró, Ujfalu.

Európa szálloda.
Juselt S. birt., Kaposvár.
Hartmann K. mgnzó, Bécs.
Lechner J. mérn., Bécs.
Mr. Jürgens V. Holland.
Mr. Célerier G. ker., Bordeaux.
Kempner Gy. keresk., Berlin.
Fischl G. keresk., Miskolcz.

Fehér ló szálloda.
Ujváry L. ügyv., Dunaföldvár.
Mányay M. ügyv., Temesvár.
Werőczy I. Bérlő, Munkács.
Heller A. bérlő, Kanizsa.
Csefkó F. biró, Kanizsa.
Schmid I. hivatalnok, Bécs.
Chadavick I. utazó, Maincz.
Reich I. keresk. Bécs.
Grünbaum I. keresk., Eger.
Bleuer I. keresk., Uri.
Jakobovics I. keresk., Czegléd.
Ungár D. keresk., Kerepetz.
Büger K. keresk. Szeged.

Holzwarth-Frohner száll.
Miller K. vállalkozó, Ercsi.
Stern H. főmérnök, Ercsi.
Durst F. erdőmester, Zágráb.
Weindinger R. keresk., London.
Apfel E. keresk., Aussig.
Reitmayer I. keresk., Bécs.
Hein M. ker., Körmöczbánya.
Lichtmann I. kdő., Debreczen.
Klein G. keresk. Prága.
Winter M. keresk., Bécs.
Klammer I. keresk., Miskolcz.
Schwarczer L. keresk., Ibellán.

Hungária szálloda.
Weidenfeld L. birt., Arad.
Sivó F. birt., N.-Abony.
Hertelendy F. b., N.-Becskerek.
Vassváry L. birt., Kis-Várda.
Schefcsik G. birt. Czacza.
Gamnaniego B. titk. Bukarest.
Farkas I. tanár Nagyvárad.
Berger M. főfelügyelő, Verőcze.
Kuhn F. igazg., Bécs.
Schönbichler K. keresk., Bécs.
Rottenberg S. keresk., Bécs.
Scheer F. keresk., Bécs.
Jiraszék N. vállalkozó, Szeged.

London szálloda.
Stark P. keresk., Brünn.
Tóth K. keresk.. Szeged.
Szarvas I. hivtl., Bécs.
Politzer M. keresk., Szeged.
Szvoboda K. hivtl., Bécs.

Magyar király szálloda.
Poláky I. birt. P.-Tonay.
Grosz A. birt., [illegible]
Nagy Gy. birt., Fehérmegye.
Badunski Ch. birt., Podolia.

Marchal-Angol királynő szálloda.
Biró A. birt., Arad.
Latinovits E. birt., Borsod.
Petrovich P. keresk. Belgrád.
Mistjeh P. keresk, Belgrád.
Kern L. keresk., Bécs.
Kohn B. keresk., Bécs.

Nemzeti szálloda.
Marhonz F. magz., Teplitz.
Ribáry Anna magz., Kolozsvár.
Szluha J.-né magz., Sz.-Iván.
Bittó A. száll. t., Érsekujvár.
Fischer F. keresk., Olmütz.
Herrlich E. keresk. Bécs.
Kollarits I. keresk., Bécs.

Pannonia szálloda.
Mészáros I. tisztt. F.-Petény.
Angyal I. mérn., H.-M.-Vásárh.
Szaále M. számt., Herczeghalom.
Veress E. lelkész, Bucs.
Sobky Gy. körjegyző, Vadkert.
Fáy Gy. intéző, Bia.
Haidinger G. uradt. Várpalota.
Lichtsthein S. gkdó, T.-Lucz.
Burián E. mérn., Bécs.
Mészáros I. tisztt. F.-Betény.
Maszlay I. fdb. T.-Inoka.
Rácz L. rektor, T.-Inoka.
Koós I. ügyvéd, N.-Kikinda.
Jiskofsky I. lókdő., Prága.
Schleiffer L, üzletv. Esztergom.
Ottehal A. igazg., Szolnok.
Jetthlery H. közs. jegyz. Kápolna.

Páris szálloda.
Kacskovics G. birt. Mocsolot.
Kneffely G. birt. Cservenka.
Sárga S. gazdász, Debreczen.
Kovács J. gazdász, Debreczen.
Nuridsán J. orvos, N.-Szeben.
Hager A. keresk., Mischa.
Braun S, keresk., V.-Selye.
Pavlovits S. keresk., Pankota.
Rosenberg S. kdő., Debreczen.

Schmidt-Orient szálloda.
Benkő J. földb., Makó.
Halász J. földb., Z.-Guta.
Rohr E. mérnök. Bécs.
Szekulits J. gdlkdó, Gömör.
Csapó G. gdlkdó, Maros.
Benkő Gy. ügyvéd, Sz.-Lőrincz.
Frenkel L. hivt., Uszód.
Heinrich E.-né magánz., Eger.
Latzer I. gazdálk., B.-Tuszár.
Lemberkovits J. gazd., Negyes.
Deutsch J. keresk., Verbó.
Neuman S. keresk. Arad.

Tigris szálloda.
Fábry K. birt. Rakamaz.
Gunya I. főjegyz., Rakamaz.
Starz A. magánz., Bécs.
Singer S. magánz., Bécs.
Wisner S. ügyvéd, Temesvár.
Lany F. mk. doh. insp., Tolna.
Jámbor E. hivt., Budapest.
Kutschera I. könyvv., Bécs.
Kohn I. keresk., Vukovár.
Schacherl S. keresk., Bécs.
Bruk S. keresk., Bácska.
Fürst I. keresk., N.-Marok.

Elhaltak Budapesten 1883. febr. 11.

Hankam Izidor 2 é. é. pálinkás fia VII. k. akáczfa-u. 55. tüdővész.
Schiller J. 2 é. udvari szolga fia I. Attila-u. 71. roncsoló toroklob.
Gazsó J. 6 é. napsz. fia VI. k. Angyalföld 1527. himlő.
Gelbert F. 6 é. napszámos fia VI. k. serfőző-u. 6. gömőkór.
Szilágyi Aranka 2 é. hivt. leánya II. k. Csalogány-u. 34. vőrheny.
Kund Vilmos 86 é. ügyvéd VI. k. váczi-körut 19. aggkór.
Prikovics M. 69 é. özv. VIII. k. prater-u. 28. tüdőlob.
Ternel Gy. 43 é. főpinczér IX. k. soroksári-u. 19. gyomorhurut.
Janeestz E. 87 é. asztalos neje IX. k. Bakács-tér 9. aggkór.
Zsácsek K. 85 é. szakácsné szegényház hüdés.
Schneider Ágoston 16 é. szegényház tüdővész.
Brüner G. 3 é. felügyelő leány VII. alsó-erdősor 7. hashártyalob.
Kulházy M. J. 53 é. mgzónő IX. k. Knezics-u. 4. tüdővész.
Grolmus I. 31 é. kocsis IX. k. Páva-u. 27. tüdővész.
Voszmann A. 89 é. kőfaragó VII. k. Miksa-u. 21. hagymáz.
Staude I. 34 é. lakatos V. k. k.-váczi-u. 1494. szivbaj.
Fieger Mihály 51 é. napsz. VIII. k. népszinház-u. 55. májbaj.
Klimant Mátyás 37 é. napsz. VII. k. dob-u. 35. tüdőlob.
Lakner Lajos 20 é. czipész VII. k. Wesselényi-u. 9. tüdővész.
Kloncsek F. 28 é. czipész VII. k. Kazinczy-u. 41. tüdővész.
Koltai Zsiga 24 é. kovács VIII. k. vig-u. 20. tüdőlob.
Bujdos András 38 é. napsz. VIII. k. kerepesi-u. 61. tüdőlob.
Palládi Mária 50 é. varrónő utról tüdővész.
Babek Verona 27 é. cseléd VI. k. rózsa-u. 63. hagymáz.
Schöner Róza 22 é. cseléd utról himlő.
Huszár Magdolna 38 é. napsz.-nő VI. k. rózsa-u. 83. rák.
Blahovits József 40 é. kádár VIII. k. tömő-u. 28. májbaj.
Gurkó F. 37 é. szobafestő II. k. csalogány-u. 10. hagymáz.
Haborák György 76 é. asztalos VIII. k. Eszterházi-u. 24. tüdővész.
Mittelmann Farkas 40 é. szabó VII. k. dob-u. 6. veselob.
Bevall János 57 é. szabó VIII. k. nap-u. 17. tüdővész.
Bakos M. 7 é. államügy. leánya IV. Ferencz-József-rakpart 12. szivbaj.
Kazinczy V. 18 é. gazdatiszt leánya IV. k. zöldfa-u. 28. hagymáz.
Engleder A. 70 é. hangszerkészitő IV. k. magyar-u. 52. tüdőlégdag.
Lakatek K. 30 é. napsz.-nő I. k. horgony-u. 22. tüdővész.
Hauser Gusztáv 5 é. hangszerész fia I. k. Attila-u. 7. vörheny.
Gercsedics Sz. M. 51 é. szabó özv. I. k. Attila-u. 10. vizkór.
Nemeth Borbála 70 é. szegényház tüdőlob.
Schimmel C. 59 é. napsz.-nő szegényház tüdőlob.
Galauer A. 28 é. kdő VII. k. hársfa-u. 40. tüdővész.
Berzsa Nándor 44 é. hordár VI. k. gyár-u. 14. agyrázkodás.
Kuttan István 4 é. sütő fia III. k. K.-Czell-u. 15. tüdőgümő.
Bachmann Johanna 51 é. tüzelő neje III. k. kecske-u. 4. tüdőgümő.
Ziegler Rozina 53 é. szöllős neje III. k. szőlő-u. 37. tüdőgümő.
Butto Antal 65 é. nyug. hivt. II. k. Toldy-u. 66. tüdőlob.
Reinert Károly 69 é. posztógyáros II. k. iskola-u. 18. agyhüdés.
Rumpl J. 4 é. ács fia II. k. tégla-u. 14. brightkór.
Szájbély K. M. 65 é. ügyv. özv. VIII. k. üllői-u. 4. kimerülés.

NYILT-TÉR.

NYILATKOZAT.

A Goócs Gyula mohácsi ügyvéd és Sey Lajos mohácsi járás szolgabirája közt fenforgott becsületügy a lovagiasság szabályai szerint elintéztetett, bizonyitjuk.

Mohács, 1883. febr. hó 11-én.

Wozinsky Alajos s. k. König Antal s. k.
Deutsch Lipót s. k. Balog Károly s. k. 5918

5726 MATTONI-FÉLE
GIESSHÜBLER
legtisztább égvényes
SAVANYU-KÚT
Mattoni Henrik Karlsbad és Budapest.

HIRDETMÉNY.

Pénteken, azaz: f. évi február 16-án a naponkénti személymenetek, Budapest-Mohács között a következő rendben nyittatnak meg.

Budapestről naponkint 7 órakor reggel (a görög templom előtti kikötőtől) első menet február 16-án.

Mohácsról naponként 2 óra 30 percz, délután első menet február 17-én. A hajók — Szalk és Apostagot egyelőre kivéve — valamennyi állomást érintik.

Budapest, 1883. február 13-án.

A magyarországi forgalmi igazgatóság.

BUDAPEST
Waitznergasse No 13
Chocolade
Küfferle
kommt den besten ausländischen Chocoladesorten an Wohlgeschmack gleich bei billigeren Preisen.

SZINHÁZAK ÉS MULATSÁGOK.

NEMZETI SZINHÁZ.

Budapest, febr. 14-én.

Fromont és Risler.

Dráma 5 felv. Irta Daudet Alfonz és Belot Adolf. Forditotta Huszár Imre.

Személyek:

Idősb Risler — Bercsényi
Sidonie neje — Helvey Laura
Risler Ferencz — Nagy Imre
Ifjabb Fromont — Náday
Claire — P. Márkus E.
Delobelle — Szigeti J.
Desirée — Csillag T.
Chébe — Vizvári
Chébené — Györgyné
Planus — Ujházi
Dobson-né — Szatmáryné
Komorna — Adorján B.
Gyári inas — Tóth
1-ső vendég — Sebestyén
2-ik » — Szirmai
Főpinczér — Faludi

Kezdete 7 órakor.

Holnap, február 15-én.

Tannhäuser,

és a wartburgi dalnok-verseny.

Regényes opera 3 felv. Szövegét és zenéjét irta Wagner Richard. Forditotta id. Ábrányi Kornél.

NÉPSZINHÁZ.

Budapest, február 14-én.

LILI.

Énekes szinmű 3 felv. Irták Hennequin és Millaud. Forditották Evva Lajos és Fái J. Béla. Zenéjét szerzette Hervé.

Személyek:

Antonin — Tihanyi
De la Grange — Andorfi
Sainte — Kassai
Bompan — Horváth
René — Eöry
Bouzincourt — Komáromi
Bouzincourtné — Klárné
Amelie — Hegyi Aranka
Antonine — »
Victorine — Berkes Etel
Mme. Vieubois — Vidorné
Mmé. Grandsec — Szirmai M.
Mme. Anderson — Vasváriné
Jerome — Kovács

Kezdete 7 órakor.

Holnap, február 15-én.

A kertészleány.

Operette 3 felv. Irta Nuitter és Beaumont. Forditották Evva Lajos és Fái J. Béla. Zenéjét szerzette Charles Lecocq.

NÉMET SZINHÁZ.

Igazgató és tulajdonos *Lesser Szaniszló.*

Budapest, február 14-én.

Der Bettelstudent.

Operette 3 felv. Irták Zell F. és Genée R. Zenéjét szerzette Millöcker Károly.

Egész uj kiállitással.

Kezdete 7 órakor.

Ajánlatra méltó mulatóhely Budapesten!
Reggeli kávé 10 kr. KÁVÉHÁZ a Egész éjjel nyitva.
KECSKEMÉTI HÁZHOZ
IV. ker., zöldfa- és borz-utcza sarkán.
Dudás Pál
kedvelt nemz. zenekara által naponta előadás.
Mindennemű kávéházi italokkal és ételekkel legolcsóbban szolgál
Vasárnap délután hangverseny Árvay L. kávés.

ORPHEUM
hajós-utcza 27. sz., a dalszinház szomszédságában
Ma 1883. február hó 14-én
Gyniárd hires angol énekesnő első felléptével úgy Aman jeles mimikus Marvelles Poles a Madridi «Rizazelio»-féle lovarda világhirü duplas altomartal ugrónak, Ehrfurth k. a. hires chansoinette énekesnő. Brothers Arteli (a Londoni Royal Áquáriumtól) kinek tornaművészete a szinpadon minden eddigit felülmul a maga nemében, Fiori kisasszony grotesque tánczosnő és Kriske & Meyer nagyhirü bécsi duettista énekesek fellépte.

IDŐJÁRÁS február 13. regg. 7 órakor.

Az időjelző-intézet távirati jelentése.

Állomások	Légnyomás mm 700 +	Szél iránya és ereje (1—12)		A hőmérséklet Celsius-fokban	Csapadék mm	Felhőzet
Arad	70.0	DK	2	— 4.1	—	☾
Beszterce	—	—		—.—	—	—
Besztercebánya	68.4	K	1	— 5.4	—	◑
Budapest	69.3	NY	2	— 3.4	—	○
Csáktornya	66.7	D	1	+ 1.0	—	●
Debreczen	69.4	DK	3	— 6.2	—	○
Eger	—	E	4	— 3.3	—	○
Eszék	—	—		—.—	—	—
Fiume	65.6	E	1	+ 7.1	1	●
Késmárk	72.9	◎		— 6.5	—	○
Keszthely	68.3	DK	3	— 0.6	—	◕
Kolozsvár	72.2	K	2	— 11.2	—	○
Magyar-Óvár	68.3	K	1	— 0.4	—	●
Mármaros-Sziget	69.8	K	2	— 6.2	—	○
Nagy-Enyed	—	—		—.—	—	—
Nagy-Szeben	71.8	DK	1	— 11.3	—	◕
Nagyvárad	69.2	◎		— 3.1	—	○
Orsova	73.3	◎		— 11.5	—	≡
Pancsova	69.3	D	1	— 5.0	—	○
Selmeczbánya	70.8	D	4	— 4.0	—	○
Sopron	67.0	DK	2	+ 1.4	—	●
Szatmár-Németi	68.2	K	1	— 4.5	—	○
Szeged	68.6	DK	1	— 4.8	—	◔
Sepsi-Szt-György	—	NY	1	— 9.0	—	◕
Szolnok	70.4	◎		— 5.2	—	≡
Temesvár	69.4	EK	2	— 5.0	—	○
Trencsén	67.1	DK	1	— 1.0		◕
Ungvár	69.8	EK	5	— 7.2	—	○
Zágráb	67.3	EK	1	+ 1.8	n	●
Bécs	66.8	DK	1	— 0.7	—	●
Bregenz	63.5	DNY	1	— 0.4	—	≡
Lesina	66.8	K	1	+ 6.5	—	◔
Pola	66.6	K	1	+ 6.8	3	●
Prága	65.8	K	2	+ 1.6	—	●

Jelek magyarázata: ◎ — szélcsend; ○ — tiszta, derült; ◔ — ¼ felhős; ◑ ½ felhős; ◕ ¾ — felhős; ● — borult; ● — eső; ✱ — hóesö; ▲ — jég; ≡ — köd; ∞ — göz; ↯ — zivatar, villám.

Áttekintése a mai időjárásnak:

Európában: A nagy légnyomás (771—774) a kontinens keleti részéből terjed ki annak nagy részére; a depresszió (758—759) az északi tenger déli partjainál van. — Az idő mérsékelt szelekkel nyugaton felhős, borús, helyi csapadékokkal; Keleten derült, fagyos.

Hazánkban: Többnyire délkeleti és keleti mérsékelt szelek mellett a hőmérséklet kissé fölebb; a légnyomás kissé alább szállt. — Az idő délkeleten derült, fagyos; északnyugaton változó felhőzettel enyhe. — Eső Fiuméban és Zágrábban volt. — A délkeleti Kárpátoknál 11 foknyi hideg volt.

Kilátás a jövő időre:

Hazánkban: Eszakkeleten derült, fagyos; délnyugaton változó felhőzetű, enyhe időt várhatni, itt kevés helyi csapadékkal.

Vasuti közlekedés-utmutató.

A vonat indul	A vonatok minősége	Indulási idő
Az osztrák államvasut indóházából		
Budapestről, Érsekujvár, Pozsony, Bécs	személyv. futárvon. személyv. futárvon.	9.30 este 8.30 regg. 9.20 regg. 2.10 d. u.
Bpestről, Vácz, Esztergom-Nána, Ersekujvár	vegyes v.	12.05 d. u.
Bpestről, Vácz, Esztergom-Nána	omnibusv.	5.— d. u.
Budapestről, Czegléd, Szeged, Temesvár, Karánsebes, Verciorova	személyv. futárvon. személyv	6.15 este 10.10 este 6.55 regg.
Budapestről, Czegléd	személyv.	8.— regg.
Budapestről, Czegléd	omnibusv.	3.— d. u.
A magyar államvasut (losonczi) indóházából		
Budapestről, Hatvan, Salgó-Tarján, Losoncz, Zólyom, Ruttka	gyorsvon. személyv. személyv.	6.34 regg. 7.31 regg. 5.40 d. u.
Bpestről, Gödöllő, Hatvan, Miskolcz, Kassa	személyv. vegyes v. gyorsvon.	7.31 regg. 8.49 este 11.— éjjel
Budapest, Szolnok, P.-Ladány, Nagy-Várad, Kolozsvár, Brassó, Predeal	személyv. gyorsv.	8.— regg. 9.45 este
Budapest-Nagyvárad	vegyesv.	6.46 este
Budapestről, Gödöllő Hatvan	helyivon.	2.50 d. u.
Budapestről Gödöllő Aszódra	helyivon.	10.18 d. e.
Budapest, Rákos, Ujszász, Szolnok	személyv. vegyes v. gyorsvon.	8.05 regg. 6.46 este 9.45 este
Budapest, Pécs, Üszög	vegyes v.	8.16 regg.
Budapest, Kis-Kőrös, Szabadka	személyv. vegyes v.	9.10 d. e. 8.29 este
A déli vasut (budai) indóházából		
Bpestről, Székesfehérvár, Kanizsa, Pragerhof	személyv. gyorsvon. vegyes v.	7.10 regg. 5.— d. u. 7.45 este
Budapest-Székesfehérvár	vegyes v.	11.00 d. e. 7.45 este

A vonat megérkezik	A vonatok minősége	Megérkezési idő
Az osztrák államvasut indóházába		
Becs, Pozsony, Érsekujvár, Budapestre	futárvon. személyv. futárvon. személyv.	2.31 d. u. 5.42 d. u. 9.41 este 6.57 regg.
Ersekujvár, Esztergom-Nána, Vácz, Bpestre	vegyes v.	11.51 d. e.
Esztergom-Nána, Budapestre	omnibusv.	8.30 regg.
Verciorova, Karánsebes, Temesvár, Szeged, Czegléd, Budapestre	személyv. futárvon. személyv.	8.40 este 7.30 regg. 8.45 regg.
Czegléd, Budapestre	személyv.	7.43 este
Czeglédről-Budapestre	omnibusv. vegyes v.	1.45 d. u. 5.20 este
A magyar államvasut (losonczi) indóházába		
Ruttka, Zólyom, Losoncz, Salgó-Tarján Hatvan, Budapestre	személyv. személyv. gyorsvon.	8.50 regg. 8.00 este 10.14 este
Kassa, Miskolcz, Hatvan, Gödöllő, Budapestre	személyv. vegyesv. gyorsvon.	8.00 este 6.33 regg. 7.18 regg.
Predeal, Brassó, Kolozsvár, Nagyvárad, P.-Ladány, Szolnok, Budapest	gyorsv. személyv.	7.30 regg. 7.22 este
Nagyvárad, Budapest	vegyesv.	7.55 regg.
Hatvan, Gödöllő, Budapest	helyivon.	10.36 d. e.
Aszód Gödöllő Budapest	helyivon.	6.39 este
Szolnok, Ujszász, Rákos, Budapest	gyorsvon. személyv. vegyes v.	7.30 regg. 7.22 este 7.55 regg.
Üszög, Pécs, Budapest	vegyes v.	8.48 este
Szabadka, Kis-Kőrös, Budapest	személyv. vegyes v.	5.25 d. u. 6.58 regg
A déli vasut (budai) indóházába		
Pragerhof, Kanizsa, Székesfehérvár, Bpestre	vegyes v. gyorsvon. személyv.	8.13 regg. 11.35 d. e. 8.47 este
Székesfehérvárról-Budapestre	vegyes v.	4.58 d. u.

VIZÁLLÁS 1883. február 13.

Névszerint	Méter 0 fölött	Méter 0 alatt	Változik	Névszerint	Méter 0 fölött	Méter 0 alatt	Változik
Duna				**Tisza**			
Pozsony	1.98	—	—	M.-Sziget	0.68	—	váltlan
Komárom	1.63	—	apadó	Beregszász	—	—	—
Budapest	1.95	—	apadó	Sárospatak	—	—	—
Mohács	3.31	—	apadó	Szatmár	—	—	—
Vukovár	—	—	—	Tokaj	1.54	—	apadó
Ujvidék	3.69	—	apadó	Szolnok	3.10	—	apadó
Pancsova	2.29	—	apadó	Szeged	2.87	—	apadó
Orsova	2.90	—	apadó	**Körös**			
Dráva				B.-Gyula	0.46	—	apadó
Barcs	0.50	—	apadó	**Maros**			
Eszék	1.92	—	apadó	Arad	—	—	—
Száva				**Béga**			
Mitrovicza	3.14	—	apadó	Temesvár	0.01	—	apadó

FRANKLIN-TÁRSULAT KÖNYVNYOMDÁJA.